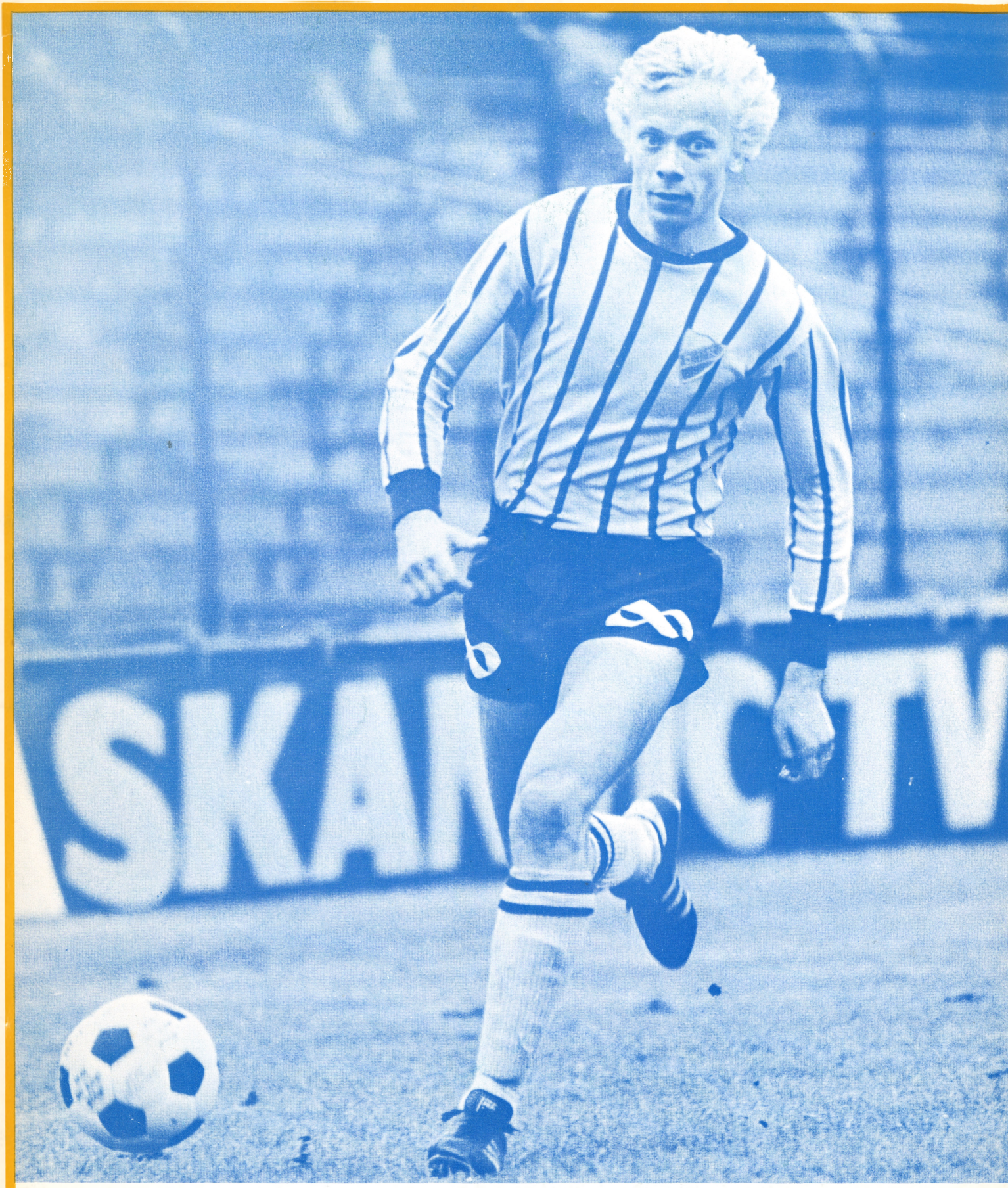

DJURGÅRDAREN

Vi har tjyvtittat i din garderob.

Det var precis som vi trodde.
Du har en hel massa plagg från Eiser.

Vi tillverkar strumpor, sockor, strumpbyxor, nattlinnen och pyjamas, träningsoveraller, kalsingar, underkläder, behå, korsetter, jumprar och pullovrar, klänningar och träningsdräkter, baddräkter, badbyxor och strandplagg.

Att du har några av våra kläder i din garderob är inte så underligt. Vi gör 40 miljoner plagg om året (eller 175.000 varje dag).
På det blir vi nordeuropas största trikåtillverkare.

Eiser Kläder för hela kroppen, för hela familjen och för alla årstider.

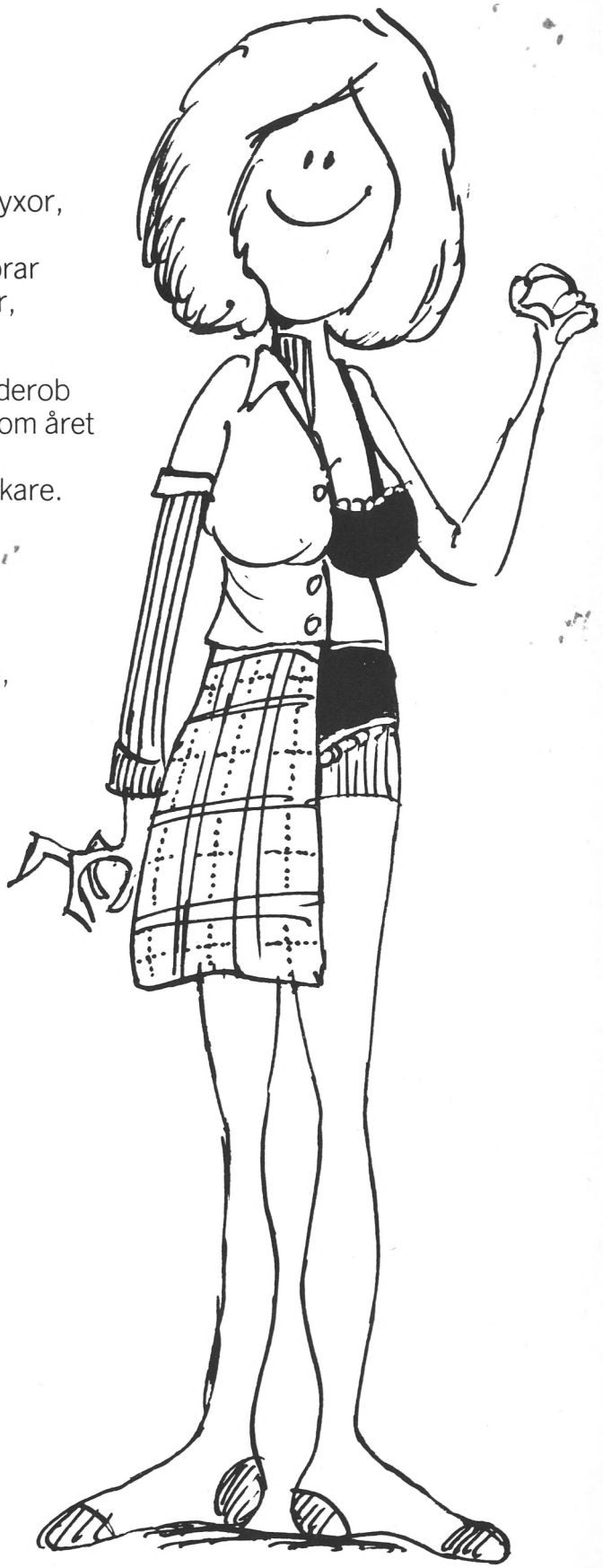

Målat är vackert!

Med färg från Nordsjö

NORDSJÖ

-med 75 års erfarenhet av färg

Nordsjö-Nordström & Sjögren AB, Box 314, 201 23 Malmö. Tfn 040-75700

Yrkesbutik, Brännkyrkagatan 79–81, Tel. 69 97 00, 69 98 00

ASG

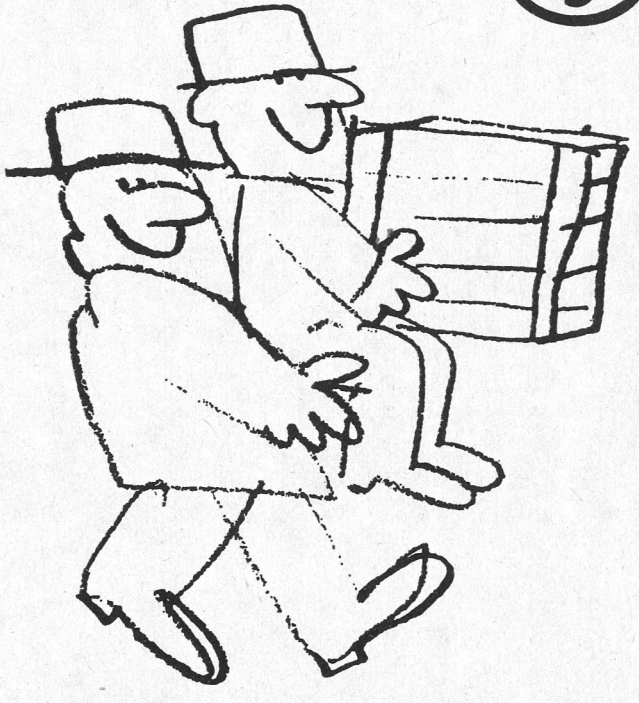

vi klarar alla transportsätt

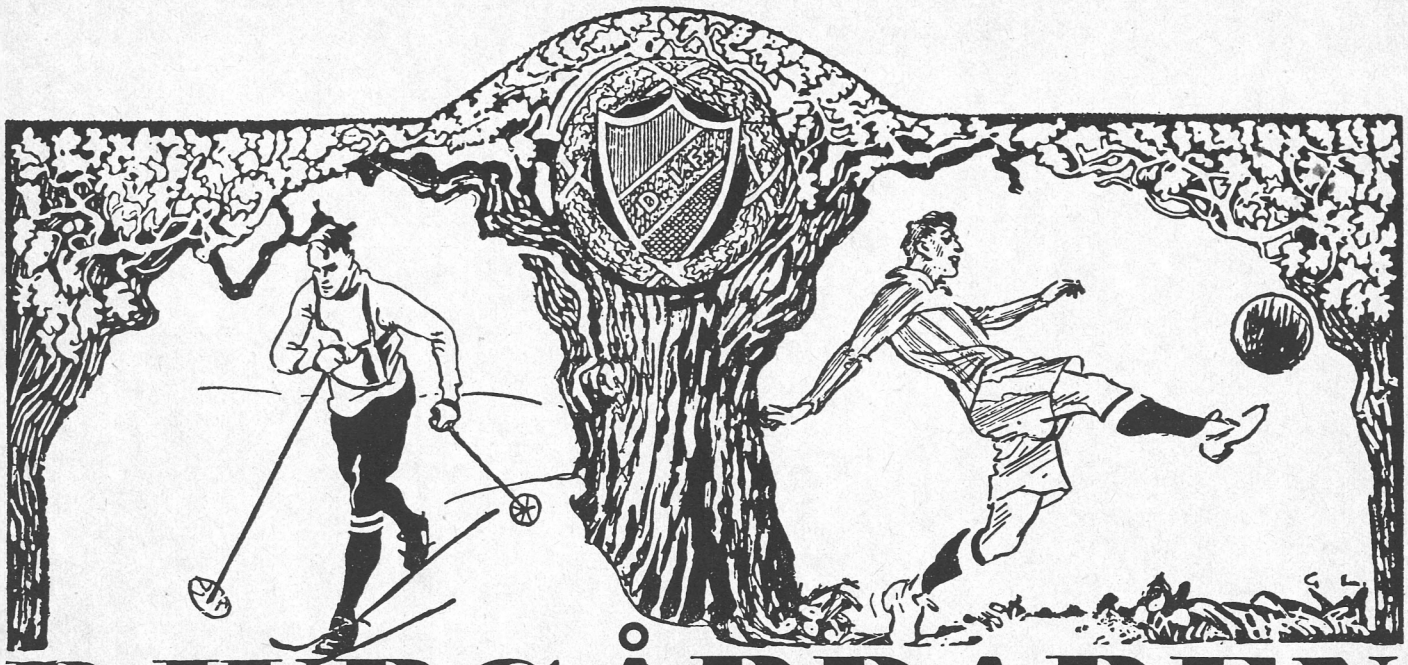

DJURGÅRDAREN

Redaktör: KARL LILIEQUIST VÅRUPPLAGA 1978 Utgivare: DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING

En ättestupa för Stockholms idrott

Alla väntar vi på fotbollssäsongen. Efter vad som hände i fjol, då vårt allsvenska liv hängde på en tunn tråd, har det arbetats i det tysta för att förstärka alla våra fotbollsfronter, både elitsidan och ungdomssidan skall friskas upp, och en rad kvalificerade krafter är i gång för att åstadkomma något stort.

Det borde finnas goda förhoppningar om en stark fotbollssäsong trots att vi alla vet, att Djurgården tvingas fortsätta med det väldiga handicap, som betyder att vi inte har några planer att träna på. Strängt taget ingenting har hänt på det kommunala planet i Stockholm. Ropen efter nya utrymmen för fotboll och idrott över huvud taget har drunknat i skriet efter lekstugor för alla våra barn. Där har politikerna kommit i handgemäng och där har det stora behovet verkligen påtalats. Men de mildare ropen efter fotbolls- och idrottsutrymmen har alldeles tonat bort.

Det är inte att begära att Stockholm skall hänga med i fotbollsutvecklingen så länge ingenting händer på planfronterna. Landsortsklubbarna är mera gynnade. Tänk bara på Malmö och Borås, där det vimlar av planer och där dessa ibland står tomma av brist på spelare. Stockholm har köer runt planerna.

Att som Djurgården behöva träna på lutande ängsmark på Gärdet eller mellan buskar och träd i Lilljans-skogen är ju föga fotbollsbefrämjande. Att någon gång få komma in på Stadion och försöka bli hemtama på sin "egen" plan inför en viktig match är för våra spelare en önskedröm.

Naturligtvis löses dessa problem inte i en handvändning, särskilt inte i en orolig ekonomisk tid, då riksdagen helst ser att anslaget till idrotten köres ner i botten.

Det finns så många andra samhälleliga uppgifter tycker riksdagsfolket. Och visst finns det det, men det borde ju inte få hindra en upprustning i en stad, som är så rik både på pengar och arbetsvilligt idrottsfolk som Stockholm. Situationen har länge varit ohållbar.. De kommunala myndigheterna talar välvilligt om idrottens betydelse och solar sig också mycket gärna i glansen av våra framgångar, men mer blir det inte heller. Man skjuter allting framför sig. Snart skjuter man idrottstalanger, stjärnor och ledare över en ättestupa.

K.L.

Omslagspojken: fotbollsteknikern Anders Grönhagen fick äntligen vara frisk och därmed bidra till att i höstas i en strålande spurt rädda vårt allsvenska kontrakt.

Dags för ABBA cup i slalom

De' bara te' åk....

Nu har Djurgårdens slalomsektion tagit initiativet till en jättemönstring av alla blivande Ingemar Stenmark-ar, och slår till med ABBA-cup den 4 mars i Blommensbergsbacken i centrala Stockholm.

– Ja, vi tycker att alla slalomungdomar borde få en sån här tävling, och därför har vi satsat våra krafter på att det skall bli ett verkligt förnämligt arrangemang, berättar Matts Wassdahl, som är ordförande i DIF:s slalomsektion. Vi vänder oss till de yngre åkarna i åldrarna mellan 7-14 år och blir bara vädret nådigt skulle jag tro, att det kommer att krylla av talanger i Blommensbergsbacken. Hela landet räknar jag med ska bli representerat.

Skulle naturligtvis smakat om Ingemar Stenmark kunde kommit loss och åtminstone som föråkare visat hur det ska gå till, men det får väl bli en annan gång. Nu blir det ändå för ungdomarna att säga som Ingemar: de' bara te'åk....

Matts Wassdahl har lyckats få en del välvilliga företag att sponsa arrangemanget och det i sin tur innebär mängder av priser. I yngre år åkte Matts slalom för Friska Viljor i Örnsköldsvik inte utan vissa framgångar. Men så har han också fint påbrå i form av storasyster Wivianne, som på sin tid blev svensk mästarinna och från den tiden ständig medlem i Djurgården. Fem syskon finns i familjen. Matts är 33 år eller 13 år yngre än storasyster.

På tal om slalom vann Djurgården DM i slalom i lag med Torbjörn Jonsen och Krister Ågren som de avgörande.

TIDERNAS DJURGÅRDSLAG?

Gunnar Lundqvist, som sett många spelare komma och gå, fick en inte alltför lättbesvarad fråga, när han själv gick. Hur skulle ditt "genom tiderna" bästa Djurgårdslag se ut?

Gunnar tog sig en funderare och beklagade att han kunde nominera bara en man på varje plats. Det fanns ju så många jämnbördiga spelare, som gjorde valet svårt.

Till sist spikade han det här laget:

Arne Arvidsson – Karl-Erik "Cacka" Andersson, Sven Källen – Olle "Lill-Lappen Hellström, Hans "Tjalle" Mild, Sigge Parling, Arne Bryngelsson, Nisse Cederborg, Hasse Jeppson, Sven Lindman, Gösta "Knivsta" Sandberg.

Ett starkt lag, men vad tycker du själv – är det inte någon du saknar? Skriv gärna till "Djurgårdarens" redaktion och ge oss ditt alla-tiders-lag!

Hasse och Stig Tvilling, Ronney Pertersson, Leffe "Tjappe" Eriksson, Tommy Berggren, Håkan Stenbäck, är namn kända av den nuvarande genarationen. Kanske borde de finnas med i tidernas Djurgårdslag.

För att nu inte tala om ännu äldre tiders giganter sådana som Kalle Köpings-Gustafsson, Ragge Wicksell och Harry Sundberg!

Gunnar Lundqvist lämnade fotbollsbordet efter 30 år och blev hedersledamot.

Ahearne cup kommer tillbaka?

Vintern, som gick på ishockeyfronterna, var på något sätt en tomhet – det spelades ingenting i Ahearne cup. Detta evenemang i DN:s regi upplevde 25 årgångar, innan det blev så trångt om utrymmet, att arrangörerna beslöt ta en paus. Kanske kommer det redan kommande vinter en ny upplaga av Ahearne cup. Krafter är i rörelse att åstadkomma något nytt i branschen och att därmed få publiken att strömma till som i gamla goda tider.

DJURGÅRDENS IF:s STYRELSE 1978

Ordförande:	Rudolf Walldén
Vice ordförande:	Harry Holmberg
Sekreterare:	Karl Liliequist
Skattmästare:	Reine Gustafsson
Ledamöter:	Kaj Alm
	Gustaf Douglas
	Rolf Theblin
Suppleanter:	Suzanne Dettner-Mathiasson
	Sture Danielsson
Adjungerade:	Leif Forsberg
	Pelle Bergström
	Lennart Öberg
Revisorer:	Curt Berggrén,
	Ingvar Norén,
	Sven Jansson
Revisors-suppleanter:	Bernt Gyllenswärd
	Anna Dettner
Klubbdirektör:	Bengt Stagman

Bas för Djurgården och Överstyrelsens ordförande: Rudolf Walldén

STÄLL UPP 13 MARS!

Enligt gammal god tradition firar vi Djurgårdens födelsedag måndagen den 13 mars i år. Egentligen inträffar födelsedagen den 12 mars, men på söndagarna är det dock svårt att komma loss, och därför blir det i år da'n därpå, alltså den 13 mars.

Samling på Skansen vid Djurgårdsstenen kl. 18.00 och därefter fortsättning med en matbit på Stadion med början omkring kl. 19.00. Djurgårdsstenen på Skansen ligger i närheten av Bredablick med utsikt över Djurgårdsbrunnsviken. Marschaller upplyser området. Fri entre för alla medlemmar på Skansen. De' bara te' kom.....

Cissie Lagerlöf på vårt Stadionkansli har räknat fram att vi just nu har något över 6.000 medlemmar. Alla är lika välkomna att vara med på födelsedagskalaset både på Skansen och på Stadion.

Redaktionellt

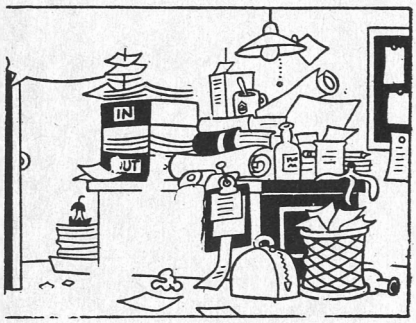

Djurgårdens redaktion styres av sekreterare Karl.

När vi larmar om att Djurgårdaren skall komma ut med ett nytt nummer och att vi därmed gärna vill se våra medarbeteare sätta sig vid skrivmaskinerna och författa snygga opus – vad händer då? Jo, alla lovar att köra igång och leverera önskade artiklar med sådan intensitet, att man blir rätt orolig att vi måste göra ett nummer på ett par hundra sidor.... Den kalla verkligheten blir sedan en annan. När det är tryckdags har mycket av ambitionerna försvunnit. Medarbetarna har gått under jorden i de fall de inte utbett sig dispens att få komma med manus till nästa nummer...

En gammal härdad redaktör känner ju till sånt här och råkar inte i panik. Han har ju alltid en liten trogen skara, som ställer upp antingen med handskrivna manus eller med synpunkter och förslag per telefon med önskan, att redaktörn "skall kunna göra något läsbart av'et"

Och visst hjälper redaktörn till. Det är bara det att numret blir försenat och att de trivsamma människorna på tryckeriet medlidsamt gnuggar händerna. Det blir ju övertid och sånt.

Hur som helst har ett nytt nummer av vår tidskrift nu i alla fall totats ihop. Man tackar alla som ställt upp med material och hoppas att dessa sektioner skall bli extra gynnade i fortsättningen.

En brist i detta nya nummer är att det inte blivit tillräckligt utrymme för våra duktiga flickor, men alla redaktörens bemödanden att få dem att skriva har varit förgäves. Men till nästa nummer har flera utlovat ge sin syn på livet...

När det här numret går i tryck är det mesta av vintern på upphållning. Ishockeyns äventyr i elitserien synes gå mot ett lyckligt slut och på de andra is-fronterna, konståkning och bandy, har de våra hållit ställningarna. På andra fronter har de väl inte gått lika hyggligt, men individuella triumfer i brottning, boxning och fäktning får väl uppväga att det gått åt pipan på andra fronter. Något av vad hänt och vad som skall hända – på väg kanske mot guld i fotboll – skall det här numret bjuda på. Håll till godo. Vi kommer tillbaka. Ta det som ett hot....

Redaktörn

(Av utrymmesskäl har vi i detta nummer ej kunnat få plats för en endaste rad om "Tumba". Detta sagt som en förklaring till alla som kan tänkas undra vad som hänt.)

MARGARETH VARNAR....

En av de nya krafterna på Stadionkansliet med ambulerande tjänst även på ungdomskansliet på Hjorthagen heter Margareth Eriksson. Har sysslat med diverse idrotter. Vet dock mest om fotboll. Delar ett bekymmer med Cissie Lagerlöf på Stadion när det gäller kontakten med alla medlemmar:

Våra medlemmar måste lära sig en sak, och det är en enkel sak, nämligen att meddela oss så fort som möjligt, när de flyttar och får nya adresser. Då skulle vi kunna hålla bättre kontakt och inte få tillbaka hit till Stadion allt, som vi i olika ärenden skickar till våra medlemmar. Klaga inte på att kontakten är dålig, när vi inte har de rätta adresserna, säger Margareth.

De flesta medlemmarna har vi under kontroll, men det finns alltid en del, som lever obekymrat och tror att vi kan snoka fram adressändringar och sånt. Det tar för lång tid. Vi har ändå jobb upp till taket för att dessutom hinna leka adressdetektiver. Skriv ett vykort och ge oss din rätta adress. Det finns för övrigt kort på postanstalterna att fylla i för sådana här adressändringar. Ta detta som en varning, om du vill höra av oss något mera.

Gör det, ber Margareth och lägger huvudet på sned. Cissie lägger också vid detta förståndiga tal sitt huvud på sned.

Stipendiat

En brottare med lovande framtid hörde till de belönade i samband med senaste årsmötet på Hasselbacken. Visserligen kunde han inte själv närvara eftersom han låg på träningsläger i Skåne, men det var nog lika bra att pappan ställde upp och tog hand om den ovikta 1.000-lapp, som blev brottarens belöning.

Det var Tore Stennek, som på detta sätt fick glädje av den fond som upprättats till minne av gamle ÖS-ledamoten Ernst Nilsson. Fonden instiftades för att någon särskilt lovande djurgårdare skulle få hjälp med den ekonomiska sidan att ytterligare förkovra sig.

Nu hade fonden vuxit så pass, att ränteavkastningen innebar att Tore kunde tilldelas en tusenlapp. Trots sin ungdom – eller kanske tack vare – har Tore Stennek snabbt utvecklat sig till en av landets bästa i de lätta klasserna på brottningsmattan.

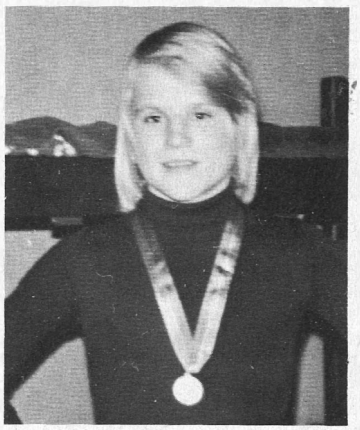

Tore Stennek, stipendiat och en av Djurgårdens och landets mest lovande brottare.

MOT GULD I SQUASH

När Djurgårdsflickorna satte S:t Erik plats genom att vinna 12:e och sista omgången i div. II-ligan i squash med 4-0, innebar det också att det blev avancemang till div. I. Så här såg tabellen ut:

Djurgården	10	9	1	0	35- 5	19
Roslagen	10	8	0	2	27-13	16
Södertälje	10	6	1	3	24-16	13
Lidingö	10	3	0	7	13-27	6
Uppsala	10	2	0	8	12-28	4
S:t Erik	10	1	0	9	9-31	2

I laget spelade: Anita Arkéus, Charlotte Edenius, Eva Ekstedt, Kerstin Poehls och Cecilia Rydman.

Grattis och välkomna med allsvenskt guld. Någon gång. Det skulle nog inspirera grabbarna att föra upp även deras lag ett pinnhål.

Oss stora grabbar emellan: nog är Djurgården bäst anförtror Gustaf och Anders varandra.

VI SKA TILL OS 1980

Vårt sikte är inställt på att Djurgårdens 4-mannabob skall åka i olympiska spelen 1980 i Lake Placid. Vi har fått ihop ett fint och sammansvetsat gäng med ambitioner att ge 105 procent. Det torde behövas, när grabbarna står på startplattan i Lake Placid.

Nya för laget är i år Runald "Rulle" Bäckman, en friidrottare med 10-kamp på sitt program, samt Tom Söderholm, som är tyngdlyftare och som "Jätten" Eriksson, vår veteran och styrman, tror stenhårt på.

Starten på olika tävlingar vid årsskiftet gick utmärkt och medförde bl.a. en 3:e-placering i en kontinental kraftmätning. Sedan kärvade det väl något i VM-tävlingarna, men att bli ungefär 10:a i denna våldsamma konkurrens, där bara 100-delar av sekunder – precis som när Ingemar Stenmark kör slalom – är avgörande.

INDIANFLICKA I DJURGÅRDEN

Nu har Djurgården fått sin första indianflicka som medlem. Hon kom från Mexico till en familj utanför Nacka, som snart upptäckte hur stark och löpspänstig den 12-åriga indianskan var. Kanske något för konståkning, kanske något för fotboll, ringde mamma Margareta Östman – de Pau i vår redaktionstelefon och bad att vi omgående skulle göra flickan till medlem

Namnet, ja visst: Araceli Pineda.

Få se vad vår indianflicka dyker upp. Hon är välkommen.

Hade vi bara mera slantar så att vi kunde skaffa material av samma kvalitet som de utländska storhejarna skulle även djurgårdare vara storhejare...

Peter Jansson
(bas för bobbarnas familj)

NYA ANSIKTEN I ÖS

Vid senaste årsmötet föryngrades Överstyrelsen genom inval av Gustaf Douglas, som länge tillhört den blårandiga kretsen utan att dock ha varit engagerad i verksamheten annat än som entusiastisk åskådare tillsammans med hustru Elisabeth och sönerna Karl (13) och Erik (10).

Första direkta kontakten skedde för snart fyra år sedan i samband med ishockeyn om Ahearne cup, där Gustaf var prisutdelare och fick tillfälle att vid en av matcherna utse Anders Hedberg till matchens lirare. Som synes på vår bild blev Anders så imponerad att han vände ut och in på ögonen och tittade i november.

Det var för övrigt vid en match i Ahearne cup, som Gustaf Douglas stoppades i spärren av en vaktmästare, som nekade att sätta tilltro till hans besked att han var direktör i den arrangerande tidningen. "Försök med något annat, den valsen går man inte på...." sade vakten, som förklarade att DN säkerligen inte höll sig med några verkställande direktörer i 20-årsåldern.

Först sedan expertis tillkallats från DN:s ishockeybänk med bekräftelse att Gustaf var den han utgav sig för, fick han slinka in genom spärren. Risk att se för ung ut alltså. Med allt jobb, som väntar honom i Djurgården, kommer han nog snart att åldras. Säger råa röster i föreningen.

Nytt ansikte i ÖS-kretsen blev Harry Holmberg, men han har ett långt förflutet inom föreningen inom boxning. Nästan direkt efter det att han valts in vår styrelse gick han också och blev ordförande i Svenska Cykelförbundet.

ENDE JÄRN-MANNEN?

En järnplakett finns enligt historieböckerna ingående i Djurgårdens medaljreglemente, men den har på något sätt kommit bort i hanteringen. I varje fall har en medlem blivit ihågkommen med denna utmärkelse, nämligen föreningens vid årsmötet 1941 äldste medlem, Axel Öfversten. Utom att han var äldst hade han mängder av arbete för föreningen bakom sig. Är han vår ende järnman?

Guld och silver på årsmötet

Över gamla välmeriterade Djurgårdskämpar strilade guld- och silverregnet vid senaste årsmötet på Hasselbacken. Listan över dem, som på olika sätt på ledarenivå framgångsrikt fört Djurgården framåt, var lång och färgrik. För färgen svarade även historieskrivarna i överstyrelsen med en kort karakteristik för var och en av de belönade. Guld- och silverfolket presenteras i ord och bild på spalten härbredvid.

För några av oss blev det "bara" brons eller stort förtjänstdiplom, men alla var vi lika glada. Plaketter i guld drabbade även våra fäktare och deras tränare, och så hade vårt sekreta utskott för ovanlighetens skull kommit på den pigga iden att även belöna några av de aktiva på lagfronterna.

Som regel är det ju svårt med individuella erkännanden i t.ex. fotboll och ishockey – det är alltid "hela laget" som ligger bakom de stora segrarna – men den här gången fanns det verkligen anledning till belöning för några av de äldre stora kämparna. Grabbar som hade största förtjänsten i att fotboll och ishockey räddades till fortsatt och nytt allsvenskt liv.

Vilka, som klev fram och fick guldplaketterna?

Jo, i fotboll handlade det om Sven Lindman och Tommy Berggren och i ishockey om Björn Palmqvist och Stig Larsson. Någon som inte hört talas om dom....

Vidare blev ett antal mångåriga djurgårdare innehavare av hedersmärket. Litet längre fram på säsongen var turen kommen till avgående fotbollsbasen Gunnar Lundqvist att dels väljas till hedersledamot av föreningen dels tillerkännas vår stora förtjänstplakett med Bågspännaren som motiv.

Hedersmärken

Peter Alm (bowling)
Urban Olsson (pingis)
Stellan Johannson (pingis)
Per Gustafsson (bowling)
Roland Erixon (ÖS)
Tommy Davidsson (fotboll)
Stefan Dolderer (fotboll)
Håkan Stenbäck (fotboll)
Lars Stenbäck (fotboll)
Kent Sånemyr (brottning)
Arne Larsson (bowling)
Hans Hellqvist (fotboll)
Bo Liljestrand (supporterklubben)
Mats Gärdin (supporterklubben)
Astrid Törnqvist
Torsten Adenby
Åke Wilhelmsson

Guldgubbar

Kurre Hammargren är den typ av djurgårdare, som arbetar i det tysta och som det trots hans stabila kroppsyta syns mycket litet av. När vi andra finns på fotbollsläktaren, sitter han i halvmörkret i klubblokalen och räknar program och suger av försäljarna deras intäkter. Började sitt jobb i boxningssektionen för närmare 25 år sedan som skicklig kassör och sekreterare, hamnade efter några sabbatsår i fotbollens ungdomsavdelning och hjälper till var han helst behövs. I dag 20 kilo lättare därmed utsatt för risken att få ännu mer jobb lastat på sina axlar.

*

Björn Lindgren har en lång lång ledargärning i DIF bakom sig. Började i skidsektionen, var ensam om att stanna kvar på sin post som kassör, när de andra i styrelsen fick fnatt och lämnade föreningen. På senare år, då skidsektionen låg i stöpsleven, sökte Björn sig till fotbollen med uppgifter framför allt på ungdomssidan.

*

John Ek hör till trotjänarna i bowling, där han som aktiv spelare torde ha rekordet i fråga om att ha spelat de flesta seriematcherna under ett 30-tal år. Vid sidan om det aktiva rullandet olika ledare- och styrelseuppdrag.

*

Gillis Florsjö, en trotjänare på handbollssidan med ungefär 20 års tjänst först som spelare, senare som lagledare och därefter avslutningsvis som ordförande i handbollsstyrelsen. Har aldrig upphört att tro på handbollens framtid hur hög basketentusiasterna än skrikit ut sina möjligheter att samla mera ungdomar.

Silvergubbar

Ulf Adelsohn, pånyttfödare på ordförandestolen i ishockey i tider, då det blåste emot och då en kraftkarl behövdes vid rodret.

Guldmedaljör Björn Lindgren

Guldmedaljör Gillis Florsjö.

Sven Öberg, entusiasten i Supporterklubben, som ständigt efterlyser den rätta Djurgårdsandan, varav han själv är fylld uppifrån och ned. Har fått Supporterklubben att bli en entusiasmerande hejaskara på framför allt bortamatcherna.

*

Rolf Theblin, en man som är en skräck för de kommunala myndigheterna genom sin diplomatiska förmåga att övertyga dem om att Djurgården skall ha företräde när det gäller behov av lokaler och anslag. Gillar personligen den offentliga uppmärksamheten med nästan större förakt och skygghet än Greta Garbo. Medverkat som s.k. grå emissarie i ÖS sedan ett 15-tal år tillbaka.

*

Gunnar Friberg, en av fäktningens slivvargar, som mer än de flesta håller hjulen i gång utan att få några strålkastare riktade på sin person.

*

Rune Andersson, en av ishockeyns trotjänare med många års tjänst som en neutral allsvensk domare – Djurgården fick alltid lika många utvisningar som motståndarna – senare som bas för ungdomssektionen på dess väg att bli landets starkaste och slutligen som mannen bakom souvenirförsäljningens organisation på Johanneshov.

*

Harald Hedengren har varit något av en högra hand för Rune Andersson och framför allt hållit i de ekonomiska trådarna i ungdomsarbetet.

3M arbetar för alla ...

för alla Er som tejpar med "Scotch", som kopierar
på en 3M-maskin, som slipar med 3M-slip,
limmar med 3M-lim, trycker med 3M offsetplåt,
arkiverar med 3M microfilmsystem,
bandspelar på "Scotch" tonband eller reflekterar med
"Scotchlite", eller...., eller....

3M

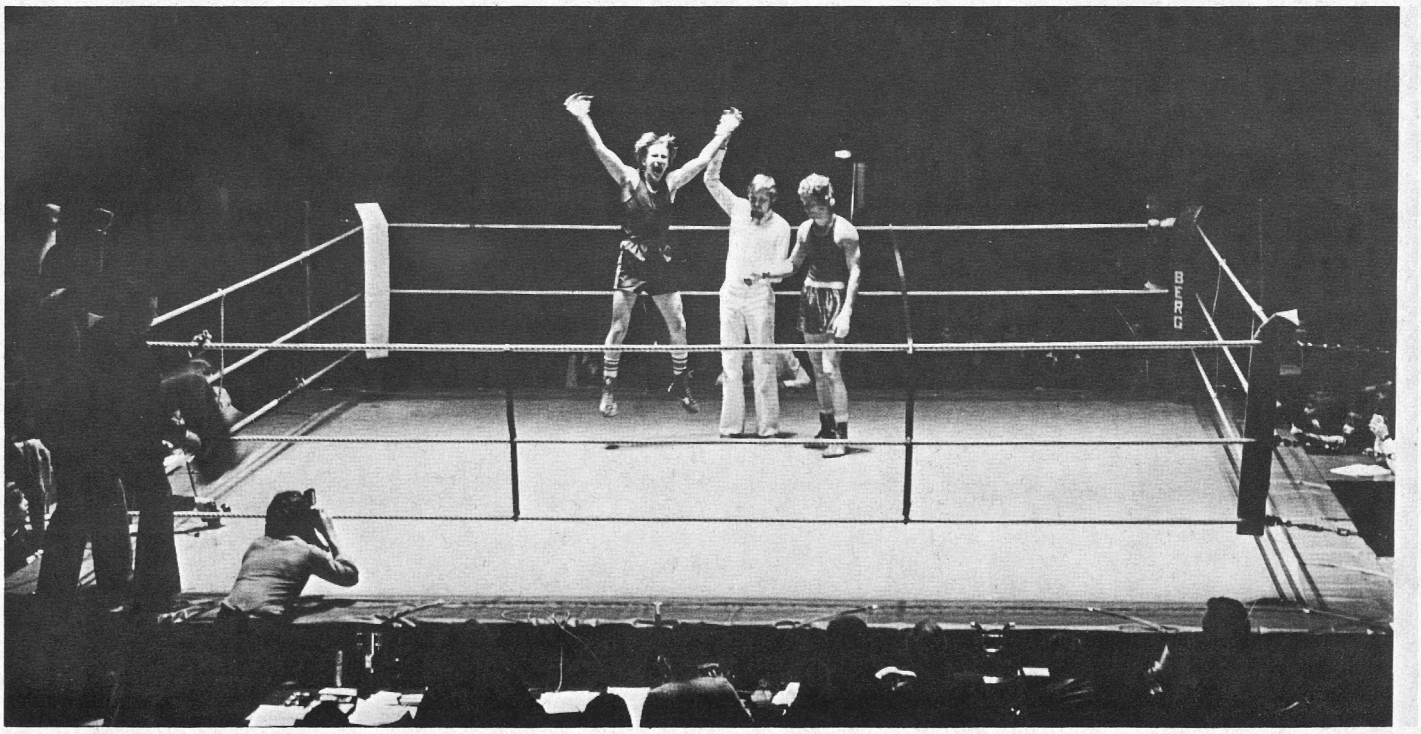

Vilken glädje! Domslutet har just avkunnats i boxarnas JM och det syns väl att Djurgårdens Jari Näränen utropats som mästare. Han är beredd att flyga i luften och lyfter också snyggt från canvasen.

Nya kvastar i fotbollsstyret

Det blev många avskedspresenter, när fotbollssektionen höll sitt årsmöte strax före jul. Några av trotjänarna hade ställt sina platser till förfogande, och man kände något av "historiens vingslag", när självaste ordförande Gunnar Lundqvist sade sig tvingad att lyssna till vad läkarna förklarat för honom. Då hade Gunnar i 30-talet år varit nyckelmannen i fotbollssektionen. Och vid sidan av den verksamheten haft en civil tjänst i det kommunala livet. Hälsan sade så småningom till, att det var dags för en nedtrappning.

Samtidigt lämnade Bosse Brattlöf och George Johansson, två av trotjänarna, sina styrelseposter, och även en yngre arbetskraft, Johan Björkman, föredrog att ställa sig till den avgående sidan.

Nya sopkvastar städslades, och i första ledet ställdes Leif Forsberg. Han presenterades i världspressen som "en f.d. TV-kändis", men förvisso var det inte den egenskapen, som gjort att valberedningen fastnat för hans namn. Mera var det för att han hade ett idrottsligt förflutet att stödja sig på med bl.a. fem år i spetsen för Basketförbundet.

Betydligt längre bak i tiden mötte jag Leif som en inte så oäven målvakt i Borås läroverkslag, som vann Kronprinsens pokal. Jag vill minnas att han även var kapten för skollaget och det var väl anledningen till att han var uppkäftig mot oss som hade hand om kronprinsarrangemangen.

Sedan kom Leif så småningom till Stockholm för att gå igenom dåtida GCI och bli gymnastikdirektör. Och plötsligt hade jag honom mitt emot mig på Dagens Nyheters sportredaktion. En rätt lovande förmåga, som ganska snart fick förtroendet att pröva sina författarförmåga på någon enklare fotbollsmatch.

Om det berodde på att han så småningom insåg sin oförmåga att passera alla gamla inarbetade märken på sportredaktionen och svinga sig upp mot en chefsstol – det vet jag inte. En vacker dag var han i alla fall försvunnen och dök upp i TV-rutan i skinnjacka. Det gjorde alla "kändisar" på den tiden. Präktiga sportiga skinnjackor i det varma TV-ljuset...

Kanske blev det för varmt för plötsligt var Leif borta, ur rutan för att bli mera civil och avslöja sig som organisatör, miljövårdare och basketförkämpe. Det gick snabbt. Han hade hunnit bli AIK:are ovanpå allting, och bara en sådan detalj gjorde det svårt för mig att tro, att det var något allvar med i spekulationerna kring honom som fotbollsbas i Djurgården... Men visst händer det saker och ting, och nu är han etablerad hos oss. Har redan visat sig ha mängder av goda ideer för att få fart på fotbollens och däri ingår att fördela – eller delegera som det nu ska heta – alla möjliga uppgifter. "Ensam är stark" är tydligen något som Leif Forsberg inte pläderar för. Han vill ha alla i gång med meningsfyllda uppgifter.

Vid sin sida har Leif fått två bidrag från ungdomssidan i form av Stig Bengtsson och Sven-Olof Åsbrink, vilka kan förväntas hålla honom underrättad om att många förnämliga plantor växer i vår yngsta örtagård.

Allison

Herr Ordförande!

Jag undrar om jag kan som min bestämda uppfattning få göra klart för alla i Djurgårn att det är dags att äntligen vinna allsvenskt guld i fotboll. Mer har jag inte att säga.

Behövs en drömspurt även i höst?

Skall det bli en ny olidlig fotbollssäsong? Skall våra supporters åter behöva ligga sömnlösa av oro om vi skall rädda vårt allsvenska kontrakt? Skall vi kanske i stället få nerverna spända till bristningsgränsen av den betydligt gladare anledningen, att vi kommer att bli ett lag invecklat i guldstriden?

Frågorna är många inför den nya säsongen. Åtskilligt har hänt sedan sist. Fotbollsstyrelsen har fått ny ledning. A-laget har fått sin tränare Bengt Persson omplacerad i en heltidsroll. Han skall inte längre behöva i ilfart åka mellan sin skola och till Djurgårdens fotbollsträning. Han skall äntligen få en rättvis chans att liksom de flesta av hans allsvenska kollegor trimma och ladda A-spelarna på heltid.

När det här skrives har säsongen inte kommit ens i startgroparna. Tendensen vet man ingenting om. Man vet bara att de gamla hejarna från i fjol höst finns kvar i ledet.

De hade en fruktansvärd säsong. Egentligen en säsong som man helst skulle vilja glömma. Nej, faktiskt inte med tanke på vad som hände på slutet.

Ett sånt spel och en sådan kraft och ambition, som då kännetecknade Djurgården, vill ingen glömma. Då blev det valuta för den tidigare dystra säsongen. Höstspurten var magnifik med inte en enda förlorad match, när det äntligen blev vändning på alla bekymren med skadade, sjuka, avstängda och darriga lirare.

Efter matchen i Malmö den 11 sept. med en smakstart för skåningarna genom att förre djurgårdaren Roland Andersson tackade för ett par underbara år hos oss genom att klämma in 1-0 till MFF, fick det vara nog tyckte våra grabbar. De började den 15 september tidernas thriller med följande fem resultat:

– Hammarby	1-1
– Derby	4-1
– Örebro	1-0
– Kalmar	4-0
– Norrköping	2-1

4-0 matchen på Stadion mot Kalmar går till vår fotbollshistoria som en av de allra största händelserna. Drömspel över hela linjen. Oj, va det smakade...

En AIK:are som fotbollsbas i Djurgården? Ja, faktiskt började Leif Forsberg spela handboll i AIK, när han slog rot i Stockholm. Först långt senare kom han på bättre tankar och blev djurgårdare.

Varför inte kamp om fotbollsguld igen?

Nu tar han jobbet på heltid

Kan vi upprepa vår höstspurt med idel segrar under hela det kommande året – ja då törs jag nästan utlova att vi ska blanda oss i guldstriden. Det måste i alla fall bli vårt mål. Att komma tvåa eller trea räknas ju inte så mycket på sina håll. Visst är segern viktigare än allt annat även om man sedan tvingas sänka sina ambitioner och bli någorlunda nöjd även med en placering utan guld.

Den, som säger är detta, har nu fått heltidsansvar för Djurgårdens fotbollsframtid. Bengt Persson, tidigare ambulerande mellan en gymnastiktjänst i sin skola och eftermiddagsträning med Djurgårdens fotbollsspelare, har inte haft en rättvis chans att bygga upp ett kvalificerat lag. Man hoppas, att när han nu fått tjänstledigt från skoljobbet, skall få sådana resurser, att det skall bli ett bättre år än i fjol. Då hade man kniven på strupen alltför ofta.

BP berättar om jobbet bakom fronten

Alla skador, som drabbade oss i fjol, var största orsaken till att åtskilligt gick snett. Det har sagts tidigare, men jag vill ännu en gång betona hur ödet ibland kan slå till. Vi hade ju maximal otur med alla besvärliga skador. Har svårt att tro att vi skall råka ut för samma efterhängsna elände.

Att sia något om laget är svårt. Vi har ju alla kämparna kvar och normalt skall väl alla bli något bättre. Men vi behöver givetvis påfyllning i ladorna. Därför är det tacknämligt att ungdomsarbetet ligger i goda händer. Vi har ju redan upphöjt några av våra juniorer till allsvensk status, och flera kan det naturligtvis bli. Men man måste gå försiktigt fram med de yngsta förmågorna och låta dem undan för undan växa in i nya mera krävande roller.

*

Värvningar utifrån? Ja, det är inte mitt bord egentligen, men det är klart att en tränare inte säger nej till förstärkning utifrån. Bara det är en sådan typ av spelare, som går in i Djurgårdens modell och inte kräver omskolning. När det gäller nyförvärv, har jag den synpunkten, att vi inte skall vara med och slåss om stjärnor från de sydligare delarna av Sverige. Där är så många om budet.

Bättre enligt min uppfattning att våra talangscouter dammsuger runt Mälaren, och även norröver borde det kanske finnas anledning se över möjligheterna. Men varför inte hålla oss till Stockholm?

Med spelare, som sett sig födas i Stockholm, slipper man ju besväret med acklimatisering. En skämtare har visst sagt, att en landsortsspelare, som kommer till Stockholm, närmast kollapsar, när han får syn på våra höghus. Han behöver åtskillig tid på sig att lära sig leva i skuggan av höghusen och trafiken. En stockholmare har inga bekymmer av motsvarande slag. Det är vardagsmat för honom att existera bland höghus och hoppa förbi bilar på övergångsställena. Dessutom har en stockholmskille som regel jobb och bostad – vad underlättar inte det för talangscouterna.....säger Bengt Persson och säger sig vara glad om hans jobb som heltidstränare skall gynnas av att alla hans spelare är hållfasta och tål smällarna. Då kan det bli en kul säsong. Om vi sedan skall spela 4-3-3 eller 1-3-4-2 är en annan femma. Det får ge sig självt.

KANSKE EN TIGER I BUREN

På sin tid hade Djurgården en tiger i sin fotbollsbur i form av Ronney Pettersson, som tog vid när Arne Arvidsson drog sig tillbaka med en del allsvenska guldmedaljer på prishyllan. Omsider drog sig även Ronney tillbaka och flyttade norröver igen, till Hudiksvall, där man får förmoda att han fortsatte att hålla ögonen öppna och följa med på de lokala fronterna. Kanske lärde han också ut en del av sina konster till Hudiksvalls målvakt Lasse Pettersson och gjorde denne till ett eftertraktat byte för talangscouter landet runt.

När detta skrives har Lasse P. varit nere i kungl. huvudstaden och visat upp sin förmåga hos Djurgården. Något bestämt besked om han fann allt gott och väl och gärna ville ha ett kontrakt med de våra, var inte känt, när fotografen skickade över detta foto till redaktionen. Med risk att Lasse P. kanske vände hem igen, visar vi dock gärna bilden av två till synes belåtna människor, varav han till höger är tränaren Bengt Persson. Säkert kan Lasse utvecklas till något stort, men än så länge har vi ju Björn Alkeby att tillgå. Fast visst är det skönt med dubbla tillgångar på målvaktssidan.

Björn Alkeby var vid en period i sitt unga liv på väg mot ett oslagbart rekord att ha hållit sin nolla i en rad matcher. Men i fjol kom en målvakt från västkustsidan av vårt land och tog över det allsvenska håll-a-nolla-rekordet.

Var inte rädd för allsvenskan, uppmanar BP sin nye adept, Lasse P.

KROCK MED GRÖN GUBBE...

Som något av ett kuriöst inslag i det allsvenska fotbollslivet uppfattade väl de flesta av oss, när Djurgården efter de tre första matcherna hade dunkat ner i botten av tabellen, som just då såg ut så här:

13 Örebro	2	0	1	1	1- 2	1
14 Djurgården	3	0	2	1	1- 4	1

Det skulle visa sig långt ifrån vara något kuriöst. Det dröjde länge, innan en tendens till uppmarsch i tabellen kunde noteras för Djurgårdens del. Och när så Hammarby inte drog sig för att i 12:e omgången slå till och vinna med 3-1 och Djurgården samtidigt fick nyss tillfrisknade Anders Grönhagen skadad för 70:e gången kunde Bengt Persson inte underlåta att sucka:

Nu återstår bara för Grönhagen också att krocka med "grön gubbe" på något övergångsställe. Han får ju ta emot alla smällar.

Titten i poängtabellen avslöjade att Djurgården pressat sig förbi Derby...

13 Djurgården	12	2	5	5	12-15	9
14 Derby	12	2	3	7	5-14	7

Tala om jämmer och elände just när vi skulle till att fira midsommarafton!

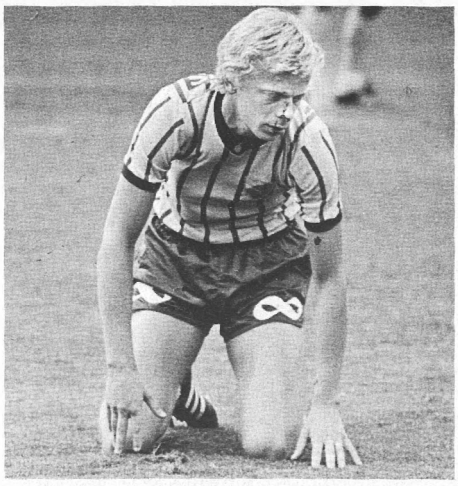

EN GOLVAD SOM KOM TILLBAKA

I den här ställningen och ibland i ännu mer horisontalt läge tyckte motståndarna att Anders Grönhagen måste försättas snarast möjligt. Ingen spelare blev så ofta golvad i allsvenskan som Anders, men som i regel samlade han ihop sig och kom tillbaka efter en kort räkning i knästående. Här har han fått en smäll över näsan och droppar blod i Råsundas gräs i derbyt mot Hammarby.

TJEJER BLIR STORA "GRABBAR"

Nu skall även våra fotbollsspelande tjejer kunna bli stora grabbar. Fotbollsförbundets styrelse har i all sin välvilja snabbt beslutat att ingen könsdiskriminering skall förekomma och att herrar och damer skall bedömas lika åtminstone vad gäller att bli tilldelade spelarnål och spelarmärke. Det innebär att tjejernas landskamper ger poäng på märket och att det efter 25 poäng blir en "stor grabb" av en tjej. Frågan om det skall heta "stor tjej" har man tydligen inte kommit sig för att diskutera.

Mest poäng har Ann Jansson i Hammarby fått med 38 och sedan har även följande fyra blivit stora grabbar: Anette Börjesson, Jitex, 31, Ann-Christin Lindqvist, Öxabäck, 30, Pia Sundhage, Falköping, 28 och Lena Isberg, Öxabäck, 25.

Att ingen av Djurgårdens fotbollsflickor kommit lika långt beror på att herrarna i UK inte fallit för deras charm, förlåt för deras förmåga att kicka boll. Snart är det dock dags för att även Djurgården skall in på listan.

Först till målet ...

... om idrottsgrejorna är från

IDROTTSMAGASINET

Birger Jarlsgatan 5 Tel. växel 20 88 25 STOCKHOLM

Leverantör till Djurgårdens Idrottsförening

Efter 50 år

Vid det 86:e årsmötet i Djurgården trädde en av styrelsens trotjänare, Hilding Lövdahl, tillbaka efter en lång rad av verksamma insatser. Som ett erkännande för allt jobb han lagt ner valdes han till hedersledamot av föreningen. Ytterst få hedersledamöter har vi i Djurgården, och nu kommer porträttsamlingen alltså att få ett nytt tillskott. Hilding Lövdahl får alltså i likhet med de andra hedersledamöterna sitt porträtt målat i olja och hängt på Stadion.

Avskedsintervju?

– Nej, varför det, replikerar Hilding, när vi lyssnar med honom om det passar med en pratstund samtidigt som han skall få sina drag förevigade av en känd konstnär. Nej, jag har ännu mycket ogjort, och därför kan vi nog vänta med avskedsintervjun. Fast så mycket kan jag väl berätta att det här var mitt 50:e år i Djurgården. Det kanske kan bli en liten blänkare om det?

Jo, jag kom till Djurgården 1927 och började som boxare, men omsider kom jag underfund med att brottningen passade mig bättre. Utan att skryta lyckades jag rätt bra på brottarmattorna och vann ett och annan DM-tecken. Min bästa match gick jag mot olympiske mästaren Axel Cadier, som jag hade i några svåra grepp utan att jag dock lyckades kasta honom. Nöjd i alla fall och att jag gick jämnt mot en sådan förmåga.

På senare år har jag lämnat brottarmattorna och mera sysslat med konditionskrävande lopp som Mälaren runt och Vättern runt och motsvarande cykelevenemang. Hårda saker men jag har alltid gillat att ta i ordenligt. Åren i Överstyrelsen har inneburit många svåra men också intressanta uppgifter, men det får bli en annan historia. Mina 50 år kan räcka till åtskilligt i memoarväg, men det är för tidigt ännu.

*

Hilding Lövdahl fick vid årsmötet sällskap ur styrelsen av Roland Erixon, en något yngre djurgårdare med åtskilliga intressen på de inre fronterna. Vid sidan av alla uppgifterna i Djurgården har han stora intressen i gymnastikvärlden. Och givetvis avtackades även Roland med all möjlig hedersbetygelse och infördes i rullan som innehavare av hedersmärket för över 10 års nitiskt arbete i Djurgården.

Avsked från ÖS:s styrelsebord tog Hilding Lövdahl (närmast kameran) och Roland Erixon.

För övriga avgående ÖS-ledamöter blev det omval helt i enlighet med valberedningens rekommendationer. Det betydde omval på ordförandeposten av Rudolf Walldén och 2 års förlängning av sekreterarjobbet för Karl Liliequist, som därmed är inne på sitt 29:e år på denna post.

*

Suzanne Dettner/Mathiasson, förste kvinna i historisk tid i föreningens överstyrelse, fick likaledes förlängt mandat såsom suppleant tillsammans med Sture Danielsson.

Kvarstående från gamla styrelsen på ytterligare ett år av sin mandattid: Reine Gustafsson, Rolf Theblin och Kaj Alm.

PLAKETT I BRONS

Utom förtjänstmedaljer i guld, silver och brons delades vid årsmötet ut några få plaketter i brons med bågspännaren som motiv.

Dessa tre ihågkoms med denna utmärkelse:

Carl-Erik Eriksson (för framgångsrikt nyskapande i bobsleigh 1977)

Sven-Olof Åsbrink (för entusiasmerande samarbete för "Djurgårdarens" tillblivelse 1977)

Roland Erixon (för föredömligt styrelsearbete i ÖS)

MEDLEM PÅ LIVSTID

Vi blir allt flera medlemmar i Djurgården, och vårt mål, som är satt till att bli 10.000 män, kvinnor och barn, kanske inte är så fjärran från, som en och annan av oss tycks tro. Det skulle bara behövas, att varje nuvarnade medlem värvade en ny medlem, så skulle vi på noll-tid vara över 10.000. Och varför gör du inte det? Skall väl inte vara någon konst att övertyga någon i bekantskapskretsen om fördelen att ha ett medlemskort i Djurgården! Sätt igång bara....

Allt flera väljer numera att skaffa sig medlemskort på livstid. Det blir naturligtvis mera ekonomiskt för den enskilde medlemmen än för Djurgården, men vi gör gärna det lilla offret. Då slipper vi i alla fall att varje år påminna om medlemsavgiften.

Man kan bli ständig medlem, på livstid alltså, på två sätt. Ett är att på en gång betala in den blygsamma slanten av 500 kronor.

Ett något vanligare sätt är emellertid att betala in på en gång bara 150 kronor, men för att på det sättet bli ständig medlem måste man först ha varit medlem under en tid av 10 år och snyggt och ordentligt betalt in sin årsavgift. Då kostar ett medlemskort på livstid bara 150 kronor.

Det är som sagt åtskilliga som valt att bli ständig medlem, och här kan vi berätta om några som efter 10 års vanligt medlemskap valt att bli ständig genom att betala för resten av livet 150 kronor.

Bland nya ständiga medlemmar hittar du kanske någon bekant:
Göran Hedberg (1972)
Eva Hermansson (Växjö 1963)
Karl-Viktor Hermansson (Skärplinge 1964)
Björn Enström (1960)
Erik Forsberg (1963)
Ingvar Nilsson (1966)
Gösta Gartelius (1967)
Mats Gärdin (1977)
Bo Liljestrand (1977)
Per Gustafsson (1978)

DJURGÅRDARE I ÄLMHULT

Djurgården har inte bara i Stockholm en supporterklubb med sitt starka fäste på Lidingön under Sven Öbergs ledning. Långt nere i Småland har man också bildat en supporterklubb med bosättning i Älmhult. Man är redan över 100 medlemmar och håller sig med en egen tidning kallad "Älmhults-Djurgårdaren". När Bengt Ruda kom in i klubben blev det en snabb expansion. Kassören heter Sten Schönbeck, och han drar in pengar för allt vad han är värd.

Fäktarna siktar på framtiden

1977 blev ett mycket framgångsrikt år för djurgårdsfäktarna. Vi fick åter igen en samling världsmästare på värja. Hans Jacobsson, Göran Flodström och Leif Högström var med i laget, som vann guld i Argentina i höstas. DIF tog SM i lagvärja både i herr- och juniorklassen. Damlaget blev 2:a på SM och juniorlaget blev dessutom 3:a på JSM-lag florett. Till dessa framgångar läggs en mängd stora individuella prestationer med Hasse Jacobssons segrar i Heidenheimer Pokal (fäktningens Wimbledon) och öppna Skandinaviska Mästerskapen som höjdpunkt. DIF fick med inte mindre än 8 man bland de 20 främsta på förra årets rankinglista. 2:a Hans Jacobsson, 3:a Göran Flodström, 4:a Leif Högström, 9:a Carl von Essen, 12:a Carl Bernadotte, 17:e Stefan Pahlefors, 18:e Magnus Tesch och 19:e Kent Hjerpe.

Säsongens stora mål är VM, JVM och Europa Cupen för klubblag. JVM går av i slutet av mars i Madrid. Sektionen har åtminstone 4 juniorer som är med och slåss om de tre platserna. Kent Hjerpe (med på JVM redan förra året), Jonas Rosen, Johan Raud och Magnus Tesch var med i laget som vann JSM. Peter Sellei är ytterligare en tänkbar kandidat som dock varit skadad större delen av hösten.

Sverige representeras i Europa Cupen denna gång av DIF i egenskap av svenska mästare. Om platserna i detta lag slåss förutom våra tre världsmästare i första hand Carl von Essen, Carl Bernadotte, Stefan Pahlefors och Kent Hjerpe. Laget består av 5 man och kan säkert blanda sig i striden om Europa Cup Pokalen. Tävlingen går i Heidenheim, Västtyskland 31 mars – 1 april. Målsättningen inför VM som går i Hamburg i mitten på juli är att även denna gång få med minst tre man.

VM-laget tas ut i följande uttagningstävlingar.

1. Skandinaviska Mästerskapen	28-29/1	Malmö
2. La Glavie de Tallin	23-26/2	Tallin, Est
3. SAF-Pokalen 1	18/2	Sthlm
4. SAF-Pokalen 2	19/2	Sthlm
5. Grand Prix de Bern (WC)	18-19/3	Bern, Schweiz
6. Heidenheimer Pokal (WC)	31-1/4	Västtyskland
7. Ullevikannan 1	22/4	Göteborg
8. Ullevikannan 2	23/4	Göteborg
9. Axel Wahlberg Memorial	13/5	Sthlm
10.O Bernadotte Pokal	14/5	Sthlm
11.Weisser Bär	20-21/5	Berlin
12.SM	3/6	Sthlm
13.R Meckel Memorial	4/6	Sthlm

Hårdare satsning än någonsin

Traditionsenligt hade sektionen ett träningsläger i Umeå under jul- och nyårshelgen. Förutom 20 st djurgårdare dessutom en del inbjudna fäktare från Umeå, Örebro och Stockholmsföreningen SAF. 2 st fäktpass a 2 1/2 tim, skidåkning och styrketräning stod dagligen på träningsprogrammet. Årets bästa träningsläger anser tränaren Bela Rerrich. Toppenbra träningsmöjligheter kombinerat med bra förläggning och bra mat på K4:s regemete.

Två svenska florettmästarinnor i DIF, Eva Friberg (till vänster) och Ulrike Elger.

I Umeå gick också årets första svenska fäkttävling, – "Bertil Sjöbergs Pokal" på nyårsdagen. Bästa DIF-placering blev Kent Hjerpe 1:a, Stefan Pahlefors 2:a och Bengt Lager 5:a.

Träningslägret blev en bra grund för den allt intensivare träningen hemma i fäktsalen i Hjorthagen. Det är ett stort träningsvilligt gäng som dagligen tränar 2-3 tim/dag 6 dagar i veckan. Sektionens framgångar sporrar de yngre fäktarna och man har för länge sedan insett att vägen till framgång heter träning, träning och åter träning.

Tack Supporterklubben

Fäktsalen har under det gångna året utrustats med ett par synnerligen välkomnade och välbehövliga anläggingar. Först en videobandspelare som är till oerhörd nytta för fäktarna. Att omedelbart själv

BYGGNADSKONTROLL

SVENSSON & Co

BYGGNADSING. GUNNAR SVENSSON

UPPLANDSGATAN 27 TELEFON 30 22 02

STOCKHOLM

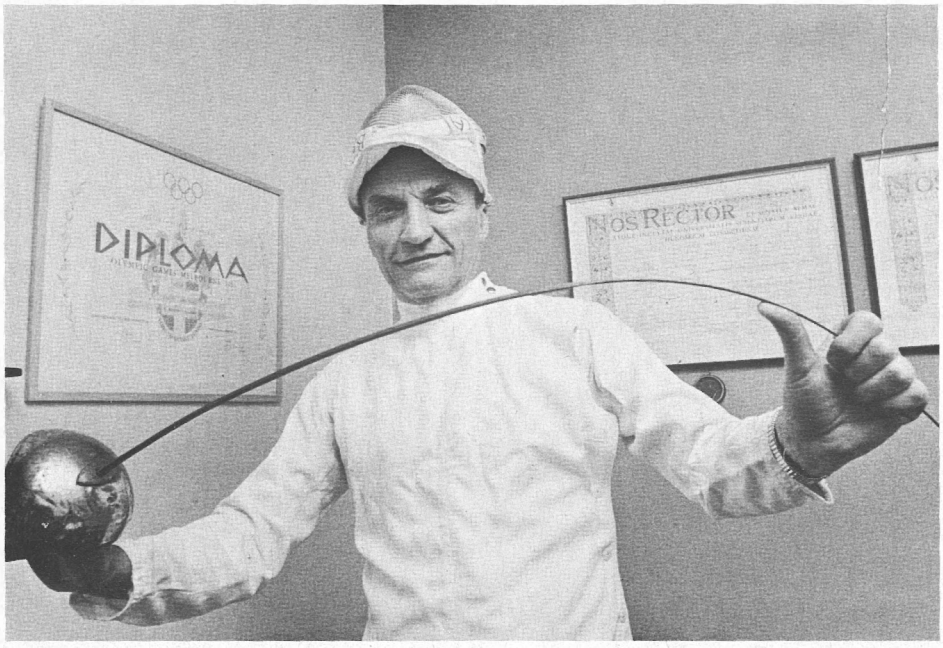

Mannen bakom Djurgårdens starka fäktningsfronter är Béla Rerrich, som här demonstrerar det kalla stålet.

kunna se sina egna tekniska brister underlättar avsevärt träningen. För det andra en gåva från supporterklubben, en till synes onödig lyxartikel – en stereoanläggning. Den är dock till verklig stor glädje under långa tråkiga uppvärmingar och gymnastikövningar. Tack supporterklubben. Dessutom är det på gång med en förbättring av fäktsalens styrketräningsutrustning som hittills varit minst sagt enkel. En lånad skivstång, en medicinboll och tre hopprep har varit salens samlade styrketräningsmateriel.

Nyheter i sektionsstyrelsen

Styrelsen har delvis fått en ny sammansättning då både f.d. kassören och f.d. sekreteraren avgått.

Ordförande: Oscar Bernadotte. Ordförande i sektionen i fem år och tidigare ledare i Tävlingsutskottet i Svenska Fäktförbundet.

Vice Ordf.: Gunnar Friberg. Tillika ordförande i Stockholms Fäktförbund.

Sekreterare: Jonas Rosén. Aktiv fäktare. Gör för närvarande sin värnplikt idrottspluton på K1.

Kassör: Stefan Pahlefors. Aktiv fäktare.

Lagkapten: Carl von Essen. Aktiv fäktare. Tävlingsutskottsledare på Svenska Fäktförbundet och ledare på VM-77.

Damledare: Sonja Tesch

Juniorledare: Lazlo Sellei

Adjungerade: Hans Jacobsson, Bengt Lager (f.d. kassör) och Bela Rerrich (tränare).

S.P.

HON FICK RESA VÄRLDEN RUNT

Vi har våra världsmästare och olympiska guldmedaljörer i fäktning. Alla är de karlfolk. Kommer någon av våra flickor upp i samma nivå som värjmästarna? Möjligheterna finns. De har redan hunnit bli svenska mästare på florett, som är ett vapen som bättre passar dem. En av dessa florettflickor är Ann Molvidson, som nyligen fick göra en resa världen runt och känna på den internationella konkurrensen. Hon har i ett resebrev lovat återkomma och berätta.

Innan hon for avslöjade hon att hennes tre år äldre broder Robert var fäktare och tände hennes intresse. Men innan dess ägnade hon sig åt hästar och som 12-åring drömde hon om en framtid på Ryttarstadion.

Det blev emellertid i samband med plugg i Nya elementar, Höglandsskolan och Palmgrenska en utveckling åt fäktsidan, och 1971 började framgångarna med junior-SM i Stockholm och Nordiska mästerskapet för juniorer i Oslo. Internationell debut 1975 i Berlin, skandinavisk mästare och guldmedaljör i Tel Aviv vid Makkabi-olympiaden och svensk lagmästare 1974 och 1976 med bl.a. en 4-0-vinst över Kerstin Palm.

Kom in på GIH 1976. Blir snart gymnastikdirektör. Räknar med att bli ännu bättre till Moskva 1980. Gillar fäktningens tuffhet och skoningslöshet av modell ryskan Sidorova.

Först en hästsko....

När fäktmästaren Bela fick sin 60-årsdag högtidlighållen skedde det givetvis i den lokal, där han har sin gärning dagligen, hos fäktarna i Ropstensstationen. Här prisades han bl.a. med detta tal:

Att fylla 40 år eller rentav 50 år, är ju ingen större bedrift trots att t.ex. alla 50-åringar känner sig som världsmästare. Fyller man 60 och gör det med din otroliga spänst, både den fysiska och den psykiska kan man själv vara mäkta belåten. Och vi dina vänner kan inte undgå att känna sig imponerade. Du framstår som en fyrbåk i Djurgårdens fäktarvärld. Jag höll på att säga som en fyrbåk i mörkret men det stämmer ju inte numera. Våra fäktare famlar sannerligen inte i mörkret. Du har lyst deras väg fram till mästartitlarna. Dina insatser i vår förening har ofta prisats, och egentligen är det underligt hur klokt du tagit både beröm och framgångar. Du har förstått att hålla dig på jorden och hålla dej som en grabb bland grabbar, ja en förvisso även som en grabb bland flickorna. De flesta av våra utmärkelser har redan drabbat dig, men det finns en liten sak kvar, som vi sparar till stora mäns och kvinnors födelsedagar. Och det är denna silverhästsko med vårt hedersmärke. Den delas ut i numrerad och mycket liten upplaga. Den är med andra ord svår att få. Hästskon har en kunglig historia. En gång tappad av en kunglig häst utanför Nordiska museet och sedan efter diverse äventyr har den hamnat i vår ägo och där med nådigt tillstånd tillverkats i ett litet antal kopior.

.... och sedan silver av kungen!

Gladast blev väl Béla, när han fick kliva upp på Slottet för att ur kungens hand ta emot silvermedaljen i 8:e storleken i högblått band att uppå bröstet bäras. Den finaste utmärkelse, som numera – sedan det officiella ordensregnet torkat inne – står till buds, när kung och drottning är överens om att någon välförtjänt man eller kvinna måste få ett bevis på den konungsliga ynnesten. Att Béla blev en av de, som upphöjdes till kunglig medaljman, berodde inte på att kungen är medlem i Djurgårdens IF, och inte heller på att Oscar Bernadotte är ordförande i vår fäktsektion. Nej Béla hade verkligen kvalificerat sig av egen kraft och talang.

Fotnot: Det är långt mellan dylika utmärkelser av detta slag i vår förening. Före Béla är det bara en djurgårdare, som fått den 8:e storleken, men det är så långt tillbaka i tiden som från Gustav V:s tid. År 1932, den 6 juni, fick således vår sekreterare, alltså långt innan han blev sekreterare, samma fina utmärkelse.

FRISKOTEKET: SLUTA RÖKA

Ett friskotek kom i fjol i gång i Djurgårdens regi under mottot "Sluta röka, sluta kröka, träna mera och motionera". Diverse folk strömmade till och satte sig på en testcykel för att få sin kondition – eller frånvaro av kondition – bedömd.

På Gallerian mitt i stan fick vem som helst slinka in och pröva på hur det förhöll sig med hjärta och lungor. Många av de som testade sig var som hösäckar men insåg möjligheterna att bli bättre människor och satte i gång med uppbyggnaden.

Här är det Anders Grönhagen, som kollar en stadig bit på testcykeln. Idrottsborgarrådet Ingrid Segerström hörde till dem som ställde upp och avslöjade en spänst och en ork, som många av de yngre kunde avundas henne.

Senare blev hon arg på "våldet i ishockeyn" och antydde att kommunen kanske inte kunde ställa upp med investeringar i branschen, därest det inte blev mjukare bandage. Och därmed blev det dags för den kombinerade post- och ishockeygeneralen Ove Rainer att dra i gång mot Ingrids frispråkighet. Kubbning där också.....

Välkomna till konståkningen

Plats för ännu yngre.

Visst är det fart och fläkt över våra konståkare och visst är de stans bästa – bevisat genom att vinna de flesta tävlingarna – men därmed inte allt fröjd och gamman.

– Nej, vi har ingen anledning att slå oss till ro och tro, att vi för närmaste framtiden sitter i säkert bo, framhåller sektionsbasen Allan Ögren. Vi måste förnya oss och framför allt måste vi få ännu större bredd. Detta kan endast ske på två betingelser: dels måste vi få ännu mera utrymme på isarna, dels måste vi få ytterligare tränare och instruktörer.

Det har blivit bättre med istider i och med att den s.k. träningshallen i skuggan av Isstadion kom till i fjol, men det räcker i alla fall inte långt. Särskilt siktar vi på att komma ut i förorterna, där det både finns banor och som vi förmodar även intresserade åkare, vilka nu inte har någon direkt handledning i de fall det inte finns någon konståkningsklubb på platsen. Vi i Djurgården är villiga att rycka ut som "missionärer" och ta hand om talangerna.

Att nå dessa via upprop i skolorna har visat sig nå magra resultat. Dessutom är det nödvändigt att få barnen till sig innan de börjat skolan, i 4-6 års-åldern är rätt lagom. Då skall det börjas.

Därför alla djurgårdare, som har egna barn eller som känner andra föräldrar, vilkas barn kanske skulle vilja känna på hur det är att åka skridskor – kom med rapporter till oss. Vi tar gärna hand om barnen.

En förutsättning för att vi ska på detta sätt bredda vår verksamhet är att vi kan lösa tränarefrågan. Vi har redan flera skickliga instruktörer. men vi behöver en samlande kraft, som mer eller mindre får jobba på heltid.

Vi har i Hasse Lindh en sådan förmåga, och han har betytt mycket för sektionens utveckling, men han har ju också civilt arbete att ägna sig åt. Säkert vore han rätt man på rätt plats om vi bara kan lösa den ekonomiska frågan. I vår sektion är det ju så, att det är föräldrarna som får stå för fiolerna och med ganska stora slantar bidra till ruljansen.

Fäktmästaren och drottningen: här tackar Béla Rerrich drottning Silvia sedan han tidigare tackat kung Carl Gustaf för silvermedalj i 8:e storleken.

Så här går rullcykelåkning till. Det gäller att hålla styret rakt om man vill hålla sig kvar. Här är Djurgårdens lovande 14-åring Jan Banfors som tagit tre raka segrar i vinterns ungdomstävlingar.

Bert Johansson gästade DIF i Kista centrum

Under december var Djurgårdens cyklister en av arrangörerna i Kista julmarknad, där vi bl.a hade ett par mycket uppskattade rulltävlingar. Det ena med ungdomar från Fredrikshof, Hammarby och Djurgården.. och där vi glädjande nog fick överlämna segerblomster till en av våra egna. *Jan Banfors,* 14 år – tog med tre raka segrar knäcken på övrig konkurrens i PA-klassen.

Kommande veckohelg var det de stora grabbarnas tur. Djurgården hade samlat ett verkligt mästarmöte med bl.a olympiske mästaren Bernt Johansson, finske VM-åkaren Mauri Roos, juniorlandslagsmän från flera svenska klubbar – vilket kompletterades med orgelmusik och en duktig "kom fram och säg" i Ulf Elfving.

Djurgårdens *Hans Ekholm* hade fräckheten att snuva hela gänget på konfekten och tog hem två segrar på den sammanlagt snabbaste tiden.

I en extratävling över 3.000 meter visade dock Bernt Johansson att han är en cyklist i verklig världsklass – genom att vinna det loppet överlägset, och dessutom notera en utomordentligt bra tid.

"Blåstället" på hos cyklisterna

Här gäller inga forna framgångar

Djurgårdens cyklister flyttade för ett par år sedan ut till Järva, ett av de nya områdena i norra Stockholm, – men i en region där Djurgården sedan decennier haft som främsta upptagningsområde när det gäller cyklister.

De trivsamma klubblokalerna i Akalla har bidragit till att den cykelintresserade ungdomen fått någonstans att ta vägen. I DIF:s klubblokal träffar man kompisarna, läser cykeltidningar, tar en dricka – och det här är främsta utgångspunkten för träningspassen.

Klubben har nu många lovande ungdomar som under ungdomsledarna Berthold Helgesson och Hans Ekholm, båda elitcyklister, nu skall träna sig i bästa form till våren då tävlingssäsongen för cykel börjar.

Rulltävlingar ger omväxling

Cyklisternas vinterträning består bl.a av "cykelcross" på vanlig standardcykel och när snön omöjliggör utomhustrampning så varierar man mellan att åka på motionscykel och rullar.

Rullar, som är ett snabbhetsträningsredskap, kan man också använda för tävlingar. Tävlingen går till så att man monterar på en vägmätare på rullen som via en ledning påverkar visare på en tavla – där man kan avläsa den sträcka som tillryggalagts.

Oftast tävlar man på korta distanser – ex. i utslagstävlingar över 500 meter etc. Det gör att grenen blir mer spännande för publik. Något påminnande om parallellslalom....

Djurgårdens Hans Ekholm tog sin andra raka seger mot Bernt Johansson vid mästarmöte på rullar i Kista. Bernt tog revansch på den längre distansen, 3.000 meter.

Handboll:

Vi spelar ihop oss

En liten rapport från handboll sektionen!

Läget på seniorsidan har vi tyvärr inga större segrar att berätta om. Herrarna har haft en motig säsong under hösten, de spelar sitt andra år i div. tre, förra året hamnade man mitt i tabellen men hittills i år är man utan poäng och ligger med andra ord på jumboplats. I somras fick vi flera nya unga och lovande talanger och vi får ta detta år som ett mellanår för att spela ihop laget.

Damerna, som vid seriestart stod utan både lagledare och tränare, har även de misslyckats i sin målsättning att vinna div. fyra. Denna målsättning är nu skjuten på framtiden och vi hoppas på att komma i den övre halvan av tabellen. På ledarsidan har det löst sig på så sätt att Hans Isaksson (nyförvärv från Saltsjöbaden på herrsidan) ryckt in och mycket framgångsrikt och entusiastiskt tränat oss och dessutom ställt upp som lagledare.

Glädjeämnet i handbollsektionen är för tillfället ungdomssidan. Vi har efter flera års total avsaknad av ungdomar nu fått igång både pojkar och flickor.

På flicksidan har vi nu ett juniorlag och ett B- och C-flicklag som spelar i DN-cupen. På pojksidan har i år Gunnar Berglund börjat att träna C-pojkar i Enskede Gårds-hallen, tyvärr kom denna träning igång så pass sent på säsongen så att man ej hann anmäla dem till seriespel i DN-cupen. De tränar dock flitigt med siktet inställt på nästa säsong.

För övrigt har vi haft vår julbasar med flera lokaler till vårt förfogande på Stadion, själva basarförsäljningen ägde rum i "fäktsalen" och sedan kunde man gå och dricka kaffe i vår klubblokal och i lung och ro titta på den fina prissamlingen. Vi hade även ett fint Luciatåg av våra C-flickor och en verklig pärla till tomte, Harry Wolff från boxningssekt. Vi räknar med att intäkterna i år blir bland det bästa vi har haft.

Siv Johansson

TRÄGEN VINNER

För inte särskilt länge sedan såg det ut som om vårt A-lag i handboll skulle genomlida hela serietillvaron i div. III utan en endaste poäng. Idel förluster även mot jumbolagen. Men så slog det till sista söndagen i januari. Den långa raden av nollor bröts. Djurgården spelade oavgjort med 20-20 mot ett av mellanlagen. Därmed var livet åter värt att leva även om poängtabellen inte såg särskilt vacker ut. Men hellre 1 poäng än ingen poäng alls. Samma dag förlorade förresten vårt landslag i handboll i VM mot Polen. Där var det ju tänkt att vi skulle bli världsmästare.

Här senaste tabellen för Djurgårdens del:

Jakobsberg	16	14	1	1	385-293	29
G/T 76	17	13	3	1	365-287	29
Swithoid	17	14	0	3	439-300	28
Hammarby	16	10	1	5	384-343	21
Tyresö	16	10	1	5	339-310	21
Enköping	17	8	2	7	326-365	18
Sollentuna	16	4	5	7	283-287	13
Rutger	17	5	3	9	325-365	13
Skuru	17	5	0	12	294-346	10
Skånela	17	4	1	12	323-383	9
Spårvägen	17	3	2	12	293-362	8
Djurgården	17	0	1	16	312-427	1

UPP SOM EN SOL....

Upp som en sol gick vårt A-lag i bowling och nådde division I, men nu är det fråga om den gamla frasen "upp som en sol, ner som en pannkaka" måste plockas fram. Hur som helst har det inte gått efter ritningarna, och kanske vill man ha den förklaringen till snedslagningarna att laget flyttade i väg till Solna.

Låt oss nu erinra om tider som varit och minnas dem, som gjorde laget till allsvenskt för ett år sedan:

Bengt Lindbergh,	lagledare	
Börje Allard	22	matcher
Lars Bergqvist	22	"
Gunnar Illerstål	22	"
Leif Törnestam	22	"
Hans Östlund	22	"
Peter Alm	21	"
Lars Helgesson	11	"
Gösta Ericson	9	"
Per Gustafsson	8	"
Lars Magnusson	5	"
Thage Holmlundh	4	"
Arne Andersson	4	"
Olle Svalborg	4	"
Jan Tymark	4	"

Bowlarna samlade ihop sig till en smula kraftdåd och snyggade upp sin jumboplats:

Göta	17	7	0	10	748	14
Force	17	5	0	12	745	10
Djurgården	17	5	0	12	745	10

Bengt Baldesten säsongens stora glädjeämne

När det gäller säsongen 1977 blev Bengt Baldesten något av ett utropstecken. Bengt satte som mål att hinna ta licens i klass A innan han ryckte in i militärtjänst i juni.

Han klarade det – med råge. Trots en hel del otur. Bengts försäsong var magnifik, med bronspeng i tempo DM, och flera ytterst förnämliga placeringar. Som med lite tur kunnat bli mer. I Köping t.ex. där Bengt gått loss från klungan och stormade mot mål.....då får han punktering bara ett par hundra meter före målskynket. Och får se sina konkurrenter storma förbi.

Ungdomarna kommer starkt

Johan Andersson i PB-klassen började direkt med att placera sig i toppen – och stora framgångar . har även Stefan Menzinsky och Johnny Ekberg i PA-klassen haft.

Man kan naturligtvis inte förbigå Jan Banfors som gjorde många fina insatser och bl.a uttogs att representera Stockholm vid 4-distriksmatchen mellan Stockholm, Uppland, Västmanland och Närke.

"Blåställ och handskar"

Djurgårdens cykelsektion är just nu uppe i ett uppbyggnadsskede – där man ställt upp mål för framtiden som man just nu håller på att bygga upp sig för.

"Vi måste ju skaffa oss resurser – för att uppnå målen" säger man hos sektionsledningen. "Både i form av intresserade och utvecklingsbara cyklister – och pengar".

Inget av det här får man som bekant gratis. Vi sliter därför hårt både med att organisera arbetet och att aktivera oss utåt. Därför kanske resultaten släpat något år. Men dom kommer var så säker. Djurgården har ett härligt material att arbeta med.

Berndt Banfors
cykelordförande

Så här når du Djurgårdens cyklister

Ungdomsledare: Hans Ekholm, tel. 96 16 74, Berthold Helgesson, tel. 751 05 68

Klubblokal: Sibeliusgången 8 (Akalla)

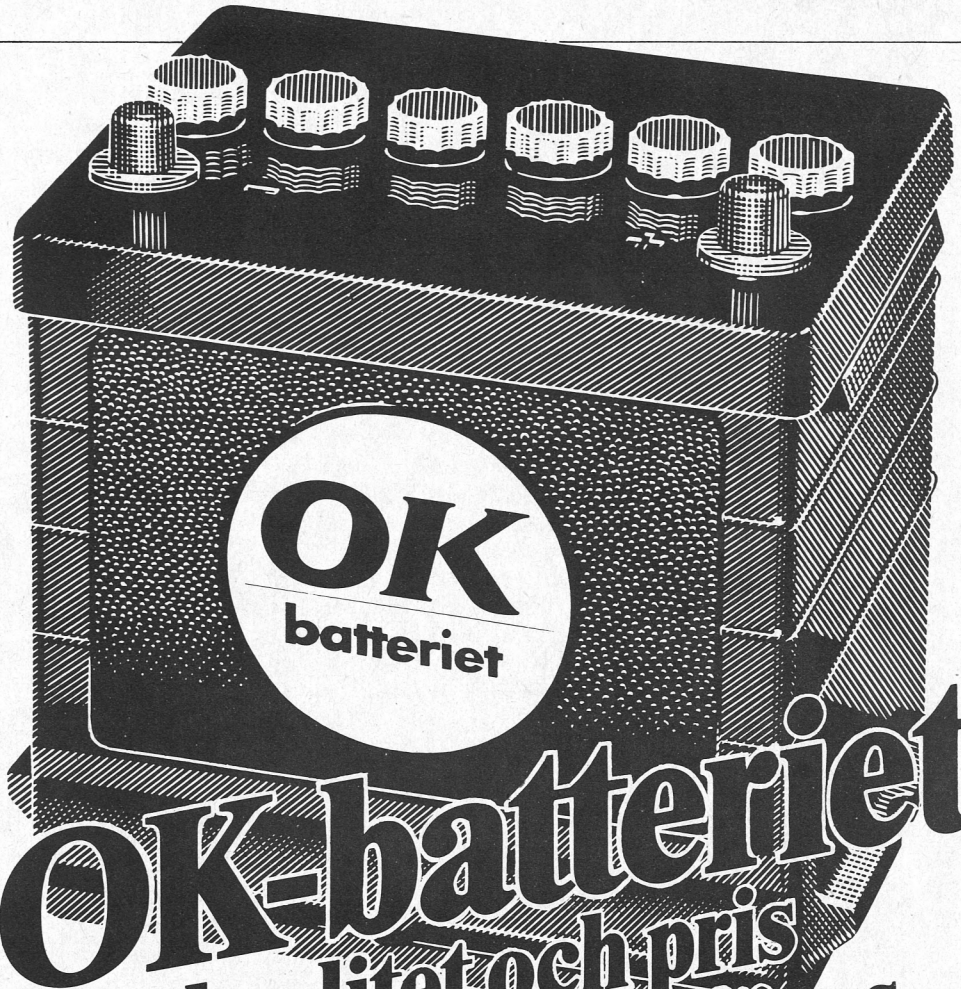

OK-batteriet

kvalitet och pris som tål att jämföras

Volvo	*12 volt*	**193:–**
VW	*12 volt*	**183:–**
Opel	*12 volt*	**179:–**
Saab 99		**193:–**
Ford Taunus	*6 volt*	**120:–**

låga priser och återbäring **OK**

Ishockeyjuniorerna puckade bort AIK

Egentligen har vi så mycket att göra, att vi inte har tid att även ägna oss åt något författarskap. Då skulle de idrottsliga resultaten kanske få sitta emellan, men så mycket kan vi väl få berätta, att den snart gånga vintern inneburit många glädjande framgångar för våra yngsta ishockeygrabbar.

Detta besked blev resultatet av Djurgårdens utsände medarbetares anmodan få ungdomsavdelningen att rapportera läget på dess speciella ungdomsfront. Men det är klart, att det går och leka Sherlock Holmes och spana upp ett och annat kring vad som händer i det tysta.

Juniorbasen Lennart Ljungqvist upphöjdes ju i år till bas för A-laget och det kunde naturligtvis fått till följd att juniorerna drivit omkring vind för våg. Men Rune Andersson, gamle organisationsbasen på ungdomsfronterna, har byggt stabilt från grunden och alla hans tränare och lagledare, föräldrar och massörer, materialare och kassörer har vetat hur livet skall fungera. Därför har säsongen givit förnämliga resultat för de flesta av våra yngre lag.

För stora allsvenska juniorlaget, som spelar både allsvenska serien och DM och mycket internationellt också för den delen, har Björn Rylander haft det mesta ansvaret och han har också gärna kommit med rapporter, när det gått hans gäng väl i händerna. En sådan dag inträffade i mitten på januari. då han hade två bataljer att berätta om:

dels klämde vi AIK i allsvenska juniorserien med 12-5

dels tog vi DM-titeln genom att slå Hammarby med 5-4.

I den senare matchen hade vi plockat med A-lagets just då sjukskrivne Bosse Berglund för att testa honom inför allsvenska slutspurten. Det gick bra för Bosse, men han fick i alla fall vila ett tag tills de viktigaste matcherna anmälde sig i dramat kring slutstrecket i botten med även Timrå och Södertälje inblandade.

Hur som helst gjorde Bosse Berglund två av målen mot AIK och lika många gjorde Håkan Södergren och Roland Nyman. I övrigt hade vi enmålsskyttar i form av Anders von Seth, Bertil Karlsson, Björn Bergqvist, Craig Chapman, Claes Nordström, och Kenneth Nordström.

DM-finalen mot Hammarby blev hårdare, men vi gjorde en strålande andra period och vann den med 4-0. Då hjälpte det inte att "Bajen" skottat ihop 4-1 i första perioden – vi vann med 5-4. Smakade fågel.

Björn Rylander, ishockeytränare i ungdomsishockeyn, har nu tillfredställelsen se den ena efter den andra av hans plantor rycka upp i A-laget i elitserien. "Lägg dom här namnen på minnet", förklarade Björn för några år sedan i våra spalter och räknade upp Peter Wallin, Kenneth Nordström, Håkan Södergren, Tommy Mörth, Jan-Åke Danielsson, Thomas Eriksson, Reino Sundberg m.fl.

Gossarna börjar nu vara etablerade i vårt elitserielag. Så Björn Rylander kan känna sig belåten.

Våra målskyttar i finalen hette Håkan Södergren 2, Jan-Åke Danielsson, Tommy Mörth, Anders von Seth.

Mest känningar från allsvenskan, va? Inte att ta fel på att basen för A-juniorerna trivdes med tillvaron just då.

Hur det gick i fortsättningen får vi berätta om en annan gång. Inte minst vad som hände våra S:t Erikscup-gäng. De vann det mesta ungefär halvvägs.

KNATTARNA KAN

Avesta Express cup höll på en hel vecka, och när krutröken hade skingrats låg Djurgårdens knattar först i tabellen:

Djurgården	9	9	0	0	72- 5	18
Ludvika	9	7	0	2	46- 9	14
AIK	9	7	0	2	41-15	14
Fagersta	9	5	1	3	26-24	11

Tala om överlägsenhet. Tomas Berg nominerades som turneringens bäste anfallsspelare.

I en annan cup, Nyårscupen, i regi NTRT och NIK, vann Djurgården finalen över Rimbo med 6-0. Peter Schack, Dick Larsson och Ulf Gärdek hette Djurgårdens bästa spelare.

Duktiga knattar och annat småfolk, som spirar i Djurgårdens ishockeyplantskolor.

Nyårscupen i Norrtälje vann 65-orna med stora siffror, 10-1 mot Vallentuna, 8-0 mot Almtuna och 6-0 i finalen mot Rimbo.

MYGGAN OCH GULA FARAN

Djurgårdens senaste stormatch i elitserien gjordes mot Modo och 3-2-segern för de våra tillskrevs i första hand Claes-Göran "Myggan" Wallin, som med storspel och fint målskytte till sist knäckte Modos bakre linjer. Här signalerar "Matchens lirare" sin glädje över att ha överspelat Modos målvakt. A:et på "Myggans" tröja betyder inte att den fula tröjan är ett arv från hans tid i Almtuna. Djurgården har en snygg blå, gul och röd ishockeymundering, men ibland plockas en gul byteströja fram för att skrämma motståndarna. Gula faran kanske.

"MYGGAN" STACK....

Nej då, tro inte att rubriken innebär att "Myggan" Wallin stack ifrån vårt ishockeylag. Ingalunda. I stället visade han sig kunna sticka våra motståndare och därmed få dem så förlamade, att både han själv och de andra i våra anfall kunde åka rakt igenom och plocka in puckarna bakom kassaväktarna på andra sidan.

När förbundskaptenen "Virus" Lindberg äntligen kom på den goda iden att ta med en djurgårdare i Tre Kronor – det var förfärligt länge sedan Lasse Björn, Tumba och dom andra var med, och det var långt före det att "Virus" städslats som Tre Kronors ansvarige UK-gubbe – ja, när det alltså i detta nådens år 1978 gick upp för expertisen att Djurgården också hade ishockeyspelare, då kom "Myggan" in i bilden.

Claes-Göran Wallin med nr 13 på sin tröja och med födelsedag den 13 december, invandrade i början av 1970-talet till Stockholm och blev snart en värdefull länk i Djurgårdens anfall. En rätt ilsken herre. Utrustad även med talang och ambitioner.

Allt upptäcktes även av "Virus" och gästspelet i Tre Kronor gjorde gott i ryggen för "Myggan". Han blev ännu bättre och fick ökat självförtroende. Fråga bara domarna!

När "Myggan" var med och sänkte tillämnade slutspelslaget Modo steg förre Brynäsprofessorn Tommy Sandlin fram och erkände både "Myggans" och Djurgårdens kapacitet, talade och sade:

Så mycket unga lovande spelare som Djurgården nu presenterar tror jag att laget börjar mogna till något stort. Kanske till ett slutspelslag nästa säsong.

Bättre betyg kan man inte få. Bara att köra vidare för "Myggan" och de andra små insekterna.

Det var efter den matchen, som "Myggan" sa, att nu när vi är klara ska vi ställa till förtret för ännu fler lag än Modo. Det ska bli riktigt kul.

Varpå Djurgården åkte till Skellefteå och fick rekordsstryck med 14-6. Inte ställde man till något förtret för Skellefteå precis.

"Tänk om bara vårt försvar förstått att hålla tätt i Skellefteå, du skulle vi vunnit med 6-0" var en kommentar efter den matchen. Jäkla försvar vi har.....

Utan hjälm får ishockeypubliken mera sällan se "Myggan" men så här ser han ut i själva verket. På en färgbild skulle framgått att han är lätt rödhårig. Det brukar ettriga och segersugna lirare vara.

DET VAR DÅ DE'...

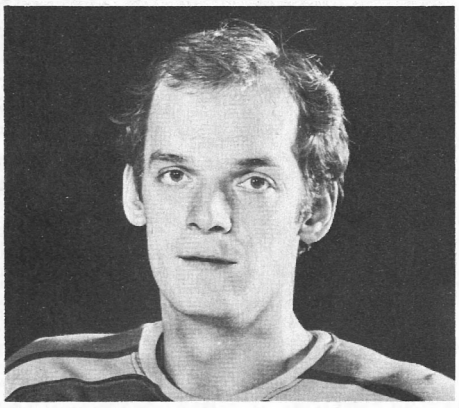

Ishockeyns lagkapten Leif Svensson

Ishockeyns lagkapten *Leif Svensson* kan med största tillfredställelse erinra sig nedanstående tabell. En historisk tabell, som berättar hur Djurgården avskydde att spela i den lägre serien:

Djurgården	33	28	2	3	285- 96	58
Huddinge	33	25	4	4	174-110	54
Hammarby	33	20	3	10	160- 4	43
Almtuna	33	17	1	15	152-146	35

Kvalet:

Djurgården	6	5	0	1	41-18	10
Timrå	5	4	0	1	28-16	8

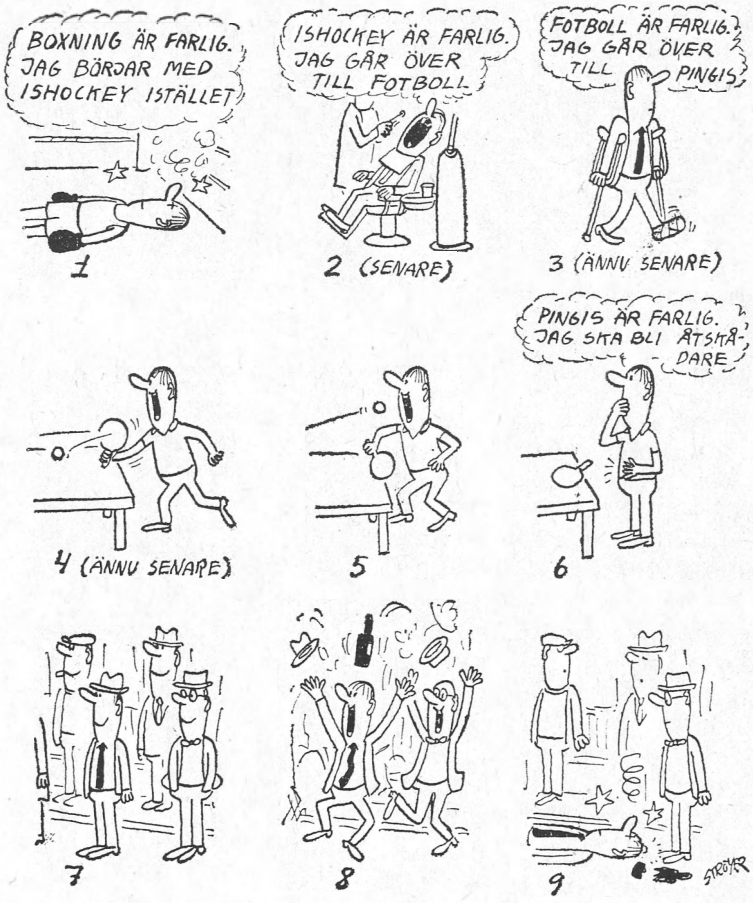

VÅLDET INOM IDROTTEN

Det tilltagande våldet inom idrottsvärlden med överfall på domare, överfall på spelare, överfall på läktarna och överfall både här och där oroar ledare, myndigheter och alla, som har ansvaret. Så här såg för några år sedan DN-tecknaren Ströyr på farligheterna.

Boxning:

Många fina löften

Djurgårn's boxningssektion bildades redan 1917 varför sektionen i fjol faktiskt kunde fira 60-års jubileum. Redan från början blev man en av Sveriges bästa boxningsklubbar och under årens lopp har framgångar varit vanligare än motgångar. Även om det senaste SM-tecknet erövrades 1972 ("Putte" Palm i lätt welter) så är DIF den klubb i Sverige som erövrat flest SM-tecken genom tiderna (55 st). Närmast konkurrerande klubb är IF Linnea som endast ligger 2 SM-tecken efter oss och dessvärre tycks ha vissa möjligheter att passera oss men vi ska försöka hålla dem bakom oss.

Förra säsongen bjöd på en hel del positiva händelser. Efter att under ett par år knappast ha visat upp en matchboxare så fick vi igång matchandet och ett femtontal grabbar var uppe och boxades i Djurgårdens färger. Säsongens bästa boxare blev Tomas Strålin (nyförvärv från BK Masen, Borlänge) som var så duktig att han fick förtroendet att vara med i landslaget en gång. Förlust visserligen, men det mot en finsk OS-boxare. Tomas fick även mottaga Sven Holmbergs pris till bästa Djurgårdsboxare. Tyvärr så har Tomas bytt jobb och därigenom fått mycket liten tid till boxningsträning så även om hans konditions- och styrkemässigt ligger på topp så har avsaknaden av boxningsträning gjort att han än så länge avvaktar med sin säsongsdebut.

Äntligen en mästare i JM

Vi har dock andra lovande grabbar. Kalervo Alanenpää i lättvikt kom till oss förra året från Kemi, Finland och han har redan visat att han hör till de bättre i landet i sin viktklass. I brist på motståndare har han faktiskt även boxats mot killar i klassen över sin egen och slagit dem. I ,SUM, svenska ungdomsmästerskapen i våras kom Jari Näränen 2:a i Weltervikt. Han förlorade mycket tveksamt med 3-2 i finalen mot Christer Corpi från Örnen. Jari är mycket lovande och han bevisade det genom att nu i december 1977 vinna Junior-SM i lätt mellanvikt i Stockholm. I finalen mötte han den meriterade favoriten Peter Bernsten från Enighet, Malmö. I två ronder var matchen mycket jämn. Jari dansade lätt undan från sin motståndare och prickade in sina slag med precision. I tredje ronden satte Jari in stöten och anföll energiskt och kämpade på äkta Djurgårdsvis till sig segern i kvällens kanske bästa match. Det var en mycket stark insats av Jari som tog hem DIF:s första JSM-tecken sedan 1970, vilket vi givetvis är mycket glada över.

Andra killar som bör kunna bli något om de fortsätter att utvecklas rätt är Håkan Palmroos, Tommy Granlund, Ali Dil, Rune Rugland samt ett par till.

Trångt i "Centan" – kom och hjälp oss!

En annan glädjande sak är att boxningsintresset i Sverige har skjutit i höjden, ordentligt och vår nya fina träningslokal räcker knappast till utan är fylld till bredden varje träningskväll. Detta medför även stora problem för våra duktiga tränare Kalle Berglund, Håkan Wardström, Sören Berg och Torsten Almqvist som inte får tiden att räcka till när de ska instruera alla. Detta är ju visserligen angenäma problem men att det skulle vara så svårt att få tag i tränare och ledare trodde vi inte. Vi vet att det är svårt att få folk att resa sig från TV-fåtöljen och ideellt offra flera kvällar i veckan, men vi försöker dela upp vår träning så att tränarna endast ska behöva ställa upp någon timme, en eller kanske två kvällar i veckan.

Vi vill därför gå ut med en vädjan till Dig som varit gammal Djurgårdsboxare att hjälpa din gamla klubb någon timme per vecka nu när den verkligen behöver dig. Du behöver inte ha varit någon stjärna eller ha genomgått några tränarkurser utan det är i första hand intresset som det hänger på. Kontakta någon av styrelseledamöterna. Telefonnummer står sist i denna tidning. Det är inte bara tränare som vi behöver utan även ledare i övrigt som kan skjutsa grabbar till tävlingar, sköta om material m.m. och hjälpa till i största allmänhet. Förutom tränarna är det Jonny Persson, ordf. Torsten Almqvist, kassör, Henrik Bromfält sekr. Harry Wolff vice ordf., Roger Fröström, Martin Johansson och Lars Lundstedt styrelseledamöter samt Tomas Strålin och Håkan Palmroos styrelsesuppl. som kämpar mest.

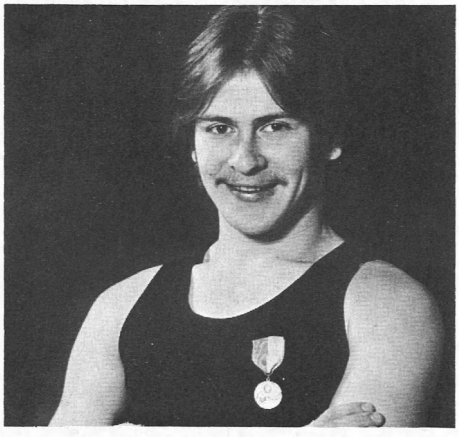

Äntligen en boxningsmästare i DIF-dress: Jari Näränen, som blev svensk juniormästare.

Diplom-boxning

I höstas startade vi en ungdomsserie i diplomboxning i Stockholm. Diplomboxning är avsett för grabbar som ännu inte har startbok och bedömningen är lite annorlunda än i vanlig matchboxning. Här premieras gardering, fotarbete och rena träffar till skillnad mot i vanlig matchboxning där det är det huvudsakligen är antalet träffar som räknas. Dessa diplommatcher har tillkommit bl.a. för att premiera teknisk, lekfull boxning.

Den här diplomserien tycks redan bli en stor succe. Ungefär var tredje vecka är det tävlingar i någon klubblokal och DIF brukar ha med en 5-10 grabbar varje gång. För tillfället är två omgångar av serien avverkade och Djurgår'n ligger på delad andra plats. Några av våra grabbar ligger också i täten i sin respektive viktklasser, men serien är lång och mycket kommer att hända. Bland de av våra grabbar som visat framfötterna i diplomserien kan nämnas Jan Pird, Ove Lundgren, Christian Taubert, Robert Wahlen och Mikael Westlund.

Till slut kan sägas att vi ser framtiden an med tillförsikt och kan vi bara få tag i fler tränare och ledare för våra 200-300 grabbar som varje år dyker upp hos oss så kanske vi kan bli en riktigt bra boxningsklubb så småningom.

Henrik Bromfält

Var kom 1:an ifrån?

Från senaste boxningsturneringen läser vi denna IB-rapport:

En match med nerv var mötet mellan Örnens Tommy Johansson och Djurgårdens Kalervo Alanenpää, en smidig elegant boxare som pumpade luften ur Tommy med trummande kroppsslag. Tekniskt var han klart överlägsen en Tommy som brukar leva på sin styrka och fighteranda. Men mot en typ som Kalervo gick det inte. 2-1 för djurgårdaren var förvånande. Var kom "ettan" ifrån?

Martin Övner

Svaret på skribentens fråga är dolt för insyn, men någon som helst anledning misstänka vår gamle poängdomare Sven-Olof Åsbrink finns inte.

Dags att köra igång och bli glad igen

Att göra mål – det är höjden av lycka i vilken lagidrott det än handlar om. Anders Grönhagen, som länge tvingades till att vara åskådare på grund av ideliga skador, blev äntligen så frisk i höstas, att han hittade sin känsla för att göra mål.

På våra bilder ropar han ut sin lycka i två olika matcher: till vänster har han gjort 1-0 mot Örebro den 3 oktober och möts av Kjell Samuelsson, som inte heller verkar särskilt olycklig.... På högra bilden är det Sven Lindman, som gör sig beredd ta Anders i famnen efter en annan fullträff. På bägge planscherna ser Anders ut att kunna svälja vad som helst. Inget går upp emot att göra mål.

Mot AIK 11 maj

Vår allsvenska fotboll börjar rulla den 9:e april med en match, som alltid inneburit en väldig massa besvärligheter, mot Örebro alltså, som ännu aldrig behövt åka på en rejäl smäll av det slag som t.ex. Hammarby för några år sedan fick inkassera med 8-1... Ånej, Örebro ställer aldrig några dörrar öppna.

Som alltid ser man naturligtvis fram emot derbyna mot AIK och Hammarby som de stora händelserna. Här är matchdagarna i derbyna:

11 maj: Djurgården – AIK
10 augusti: Hammarby – Djurgården
24 augusti: Djurgården – Hammarby
21 september: AIK – Djurgården

Det är alltså godbitarna, men det finns mycket annat att se framåt i detta spelprogram:

8 april

15.00 Hammarby IF – Kalmar FF

9 april

13.30 Djurgårdens IF – Örebro SK
Halmstads BK – Åtvidabergs FF
IFK Göteborg – Landskrona BoIS
IFK Norrköping – IF Elfsborg
Malmö FF – AIK
Östers IF – Västerås SK

15 april

15.00 AIK – Göteborg
Elsfborg – Öster
Kalmar – Halmstad

Landskrona – Norrköping
Västerås – Hammarby
Åtvidaberg – Djurgården
Örebro – Malmö

22 april

15.00 Göteborg – Djurgården

23 april

13.30 Elfsborg – Landskrona
Hammarby – Örebro
Malmö – Kalmar
Norrköping – Halmstad
Västerås – AIK
Öster – Åtvidaberg

26 april

19.00 AIK – Hammarby

30 april

13.30 Djurgården – Malmö
Halmstad – Göteborg
Kalmar – Elfsborg
Landskrona – Västerås
Örebro – Öster

1 maj

17.00 Åtvidaberg – Norrköping

4 maj

13.30 Elfsborg – AIK
Göteborg – Malmö
Hammarby – Åtvidaberg
Landskrona – Kalmar
Norrköping – Djurgården
Västerås – Örebro
Öster – Halmstad

7 maj

18.00 AIK – Landskrona
Halmstad – Hammarby
Kalmar – Göteborg
Malmö – Norrköping
Åtvidaberg – Västerås
Örebro – Elfsborg

8 maj

20.00 Djurgården – Öster

11 maj

19.00 Djurgården – AIK
Göteborg – Elfsborg
Halmstad – Örebro
Malmö – Landskrona
Norrköping – Västerås
Åtvidaberg – Kalmar
Öster – Hammarby

5 juli

19.00 Elfsborg – Malmö
Hammarby – Norrköping
Kalmar – Öster
Örebro – Åtvidaberg

8 juli

17.00 Landskrona – Djurgården

9 juli

19.00 Västerås – Göteborg
20.00 AIK – Halmstad

12 juli

19.00 Hammarby – Elfsborg
Malmö – Åtvidaberg
Norrköping – AIK
Västerås – Kalmar

16 juli

19.00 Göteborg – Örebro
Öster – Landskrona

17 juli

19.00 Djurgården – Halmstad

26 juli

19.00 AIK – Öster
Elfsborg – Västerås
Halmstad – Malmö
Kalmar – Djurgården
Landskrona – Hammarby
Åtvidaberg – Göteborg
Örebro – Norrköping

30 juli

19.00 Djurgården – Västerås
Åtvidaberg – Landskrona
Örebro – AIK

31 juli

19.00 Göteborg – Öster

2 augusti

19.00 Halmstad – Elfsborg
Kalmar – Norrköping
Malmö – Hammarby

6 augusti

18.00 Elfsborg – Åtvidaberg
Landskrona – Örebro
Norrköping – Göteborg
Västerås – Halmstad
Örebro – Malmö

7 augusti

19.00 AIK – Kalmar

10 augusti

19.00 Hammarby – Djurgården

13 augusti

18.00 Djurgården – Elfsborg
Halmstad – Landskrona
Kalmar – Örebro
Malmö – Västerås
Åtvidaberg – AIK

14 augusti

19.00 Göteborg – Hammarby
Norrköping – Öster

20 augusti

18.00 AIK – Åtvidaberg
Elfsborg – Halmstad
Västerås – Malmö
Örebro – Kalmar
Öster – Norrköping

21 augusti

19.00 Hammarby – Göteborg

24 augusti

19.00 Djurgården – Hammarby
Göteborg – Norrköping
Halmstad – Västerås
Kalmar – AIK
Malmö – Öster
Åtvidaberg – Elfsborg
Örebro – Landskrona

27 augusti

18.00 Elfsborg – Halmstad
Hammarby – Malmö
Landskrona – Åtvidaberg
Norrköping – Kalmar
Västerås – Djurgården
Öster – Göteborg

28 augusti

19.00 AIK – Örebro

6 september

19.00 Elfsborg – Kalmar
Göteborg – Halmstad
Malmö – Djurgården
Västerås – Landskrona
Öster – Örebro
19.30 Norrköping – Åtvidaberg

7 september

19.00 Hammarby – AIK

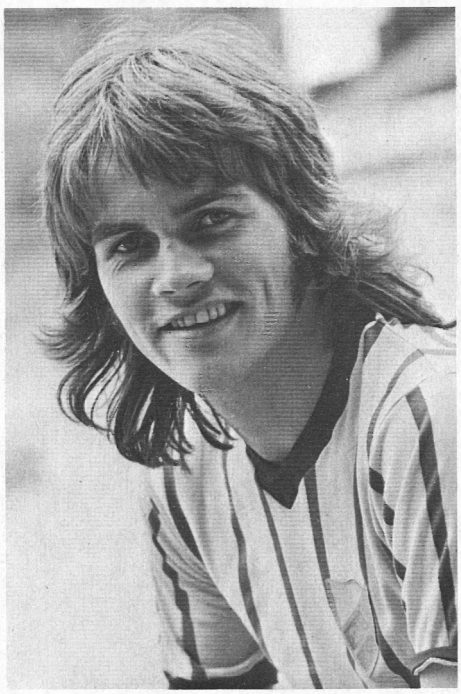

En av de spelare, som kommit fram ur de egna leden, är Lasse Stenbäck. När detta nummer går i tryck, har han nått så långt, att han fått Åby-Ericsons uppmärksamhet riktad på sig. Lasse hörde alltså till de 40-tal spelare, som gjordes aktuella inför VM-spelet i Argentina i sommar. En kometliknande karriär för Lasse Stenbäck, även om han inte tar det slutliga steget in i VM-laget. Det blir VM om fyra år igen.

10 september

18.00 AIK – Västerås
Halmstad – Norrköping
Kalmar – Malmö
Landskrona – Elfsborg
Åtvidaberg – Öster
Örebro – Hammarby

11 september

19.00 Djurgården – Göteborg

17 september

18.00 Djurgården – Landskrona
Göteborg – Västerås
Halmstad – AIK
Malmö – Elfsborg
Norrköping – Hammarby
Åtvidaberg – Örebro
Öster – Kalmar

20 september

19.00 Elfsborg – Göteborg
Hammarby – Öster
Kalmar – Åtvidaberg
Landskrona – Malmö
Västerås – Norrköping
Örebro – Halmstad

21 september

19.00 AIK – Djurgården

24 september

18.00 AIK – Norrköping
Elfsborg – Hammarby
Halmstad – Djurgården
Kalmar – Västerås
Landskrona – Öster
Åtvidaberg – Malmö
Örebro – Göteborg

7 oktober

15.00 Djurgården – Kalmar
Göteborg – Åtvidaberg

8 oktober

13.30 Hammarby – Landskrona
Malmö – Halmstad
Norrköping – Örebro
Västerås – Elfsborg
Öster – AIK

11 oktober

19.00 AIK – Malmö
Elfsborg – Norrköping
Kalmar – Hammarby
Landskrona – Göteborg
Västerås – Öster
Åtvidaberg – Halmstad
Örebro – Djurgården

14 oktober

15.00 Göteborg – AIK
Hammarby – Västerås

15 oktober

13.30 Djurgården – Åtvidaberg
Halmstad – Kalmar
Malmö – Örebro
Norrköping – Landskrona
Öster – Elfsborg

Ett riktigt proffs vid Anders Grönhagen

Varför inga proffs i Djurgårdens fotboll? Frågan kan låta underlig, eftersom många anser att vi redan har proffs i och med att våra lirare har kontrakt på att de skall ha en peng för besväret att klå de andra allsvenska lagen. Men i det här sammanhanget efterlyses utländska riktiga proffs. Varför inte bara köpa in ett par storlirare av modell Johan Cruyff från Holland? Då skulle det bli mål och vilka stickare skulle inte Anders Grönhagen kunna påräkna....

Nu är det tyvärr så att Svenska Fotbollförbundet, som styrs av småklubbarna, vilka i sin tur inte känner särskilt varmt för de allsvenska klubbarna och andra storheter, är låst av sina bestämmelser och stadgar och andra klurigheter. Det innebär b.a. att ett utländskt proffs inte får spela allsvensk fotboll förrän vederbörande varit mantalsskriven en viss tid – det lär räcka med 1 år – i Sverige. Och kanske vederbörande också måste vara kollektivansluten till sossepartiet.

Så några utländska proffs, som däremot är tillåtna i elitserien i ishockey, dröjer det innan vi får se i Djurgårdens A-lag. De måste först bli svenska medborgare. Annars har Djurgården redan ett engelskt proffs i fotbollsträning vid namn Gary Williams. Han är bara 18 år och kom till Stockholm för att han har en syster gift här i staden. Han bjöds ett proffskontrakt som 17-åring i Tranmere Rovers utanför Liverpool med 80 pund i veckan (något mer än en krona står pundet i). Hos Djurgården debuterade han som kändis i en paus i matchen Djurgården-Hammarby på Råsunda, då det sparkades straffsparkar i pausen. Gary hade fint tillslag och gjorde ungefär lika många mål som Ulf Adelsohn (kändis i Stadshuset).

Gary är emellertid inte bara straffsparkare utan kan åtskilligt annat också. Därför är det möjligt att han så småningom blir den första färgade spelaren i vårt A-lag. En extra färgklick alltså.

Satsa vidare på våra egna!

Att syssla med ungdomsidrott finner jag verkligen vara något meningsfullt, och det är därför som jag också ägnar det mesta av min fritid att sedan åtskilliga år tillbaka jobba på våra ungdomsfronter, säger den som nu har största ansvaret att hålla i den stora apparat, ur vilken så småningom skall framkomma flygfärdiga fotbollsprodukter.

Det handlar alltså om Stig Bengtsson, som sett många fynd dyka upp och som nu upphöjts till en plats i fotbollsstyrelsen. På vintrarna är han allsvensk domare i bandy och tittar då och då till de fotbollsspelare, som utgör stommen i Djurgårdens bandylag.

Det lönar sig att satsa på egna produkter, och därför tycker jag också, att våra egna juniorer inte får glömmas bort i samband med att stora pengar måste plockas fram för att värva färdiga spelare ute i bygderna. Vi har redan fått fram allsvenska talanger ur juniorleden som Lasse Stenbäck, Roger Lindewall m.fl. och jag är helt övertygad om att vi så småningom skall kunna bli närmast självförsörjande. Det gäller bara att ha tålamod och ge våra lovande ungdomar den rätta träningen och den rätta satsningen, säger Stig Bengtsson. Vem är inte beredd att hålla med honom och att stötta alla dem, som tillsammans med "Stickan" jobbar i våra plantskolor.

Stig Bengtsson predikar ungdomsfotbollens betydelse.

---

21 oktober

15.00 AIK – Elfsborg

22 oktober

13.30 Djurgården – Norrköping
Halmstad – Öster
Kalmar – Landskrona
Malmö – Göteborg
Åtvidaberg – Hammarby
Örebro – Västerås

29 oktober

13.30 Elfsborg – Örebro
Göteborg – Kalmar
Hammarby – Halmstad
Landskrona – AIK
Norrköping – Malmö
Västerås – Åtvidaberg
Öster – Djurgården

DJURGÅRDEN FICK PÅ BAKEN I GRÄSLIK KAMP OM SKINKOR

Djurgårdens fotbollslirare fick – som de flesta andra – knalla till slaktar'n om de ville ha någon skinka på bordet den gångna julen. Efter att ha förlorat semifinalen mot AIK med 2-1 i Tyresö skinkturnering inomhus. Den 10 december var det dags för den verkliga debuten på 1978 års säsong, då den traditionella skinkturneringen mellan DIF, AIK och Hammarby den 16 december spelades på Solna kommunalas nya konstgräsplan. Men inte heller där blev det några segerskinkor. DIF hade faktiskt skinkan i grytan, men glömde lägga på locket – eller hur det nu brukar heta.

Turneringen började med att Hammarby besegrade ett reservfyllt AIK med 1-0. Så var det dags för den moraliska finalen: DIF mot Hammarby. Det började bra med ett djurgårdslir som påminde om den suveräna serieavslutningen i höstas. Kjell Karlsson krutade från nära håll in 1-0 och det resultatet stod sig till fem minuter återstod, då Mats Werner på straff (man tillämpade regeln tredje hörnan straff) kunde kvittera.

I slutminuterna fick "Bajens" Thomas Sjöberg fritt fram efter en slarvig DIF-frispark och kunde pricka in segermålet. Därmed var saken klar – Hammarby hade vunnit!

I den avslutande matchen vann Djurgården över AIK med 3-1 efter två mål av Anders Grönhagen och ett av Vito Knezevic.

Den nya konstgräsplanen i Solna är ett fint tillskott till Stockholms vinterplaner. Djurgården har också fått träningstider där och omdömena är överlag positiva. Men det finns också farhågor för att plastgrästet skall kunna orsaka skador när planen torkas upp.

Det är under alla omständigheter märkligt att Solna kommun kunnat anlägga en konstgräsplan före Stockholm. Eller kanske ska det senare ses som ytterligare ett bevis på vilka dåliga träningsmöjligheter Stockholms kommun erbjuder sina lag i jämförelse med andra kommuner – inte minst när det gäller elitfotbollen.

Senare i vår är det dags för nästa stora kraftmätning på Solnas gräsplan. Där kommer nämligen 1978 års version av Thorstens cup att spelas. I det sammanhanget bjuder Stockholms-Alliansen på ytterligare en nyhet. Som fjärde lag i turneringen förutom Stockholms-regionens allsvenska klubbar deltar för första gången IFK Norrköping. Det är alltså

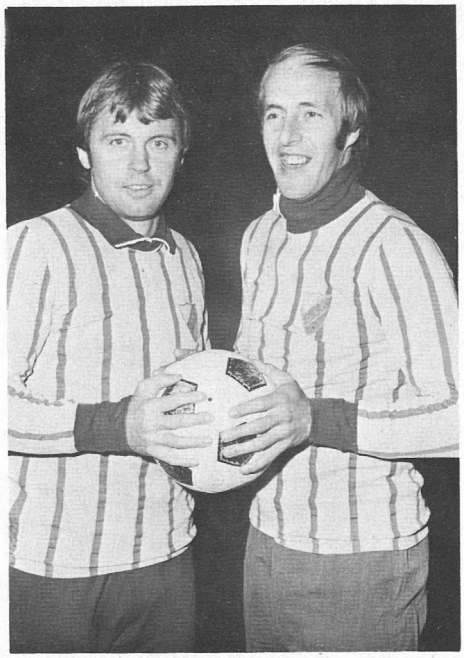

Två fotbollsveteraner att lita på, Curt Olsberg och Sven Lindman: vi tar ett år i taget, säger dom som svar på en fråga hur länge Djurgården skall få nöjet att se dem i allsvenskan.

bäddat för förstaklassig underhållning. Ett besök kan rekommenderas – den härliga gröna planen i Solna är faktiskt bara den värd en visit.

Populärt i Tyresö

Djurgården, AIK, Hammarby, Västerås SK, Nyköping och Tyresö ställde den 10 december upp till 1977 års skinkturnering inomhus i Tyresö. Ett populärt arrangemang, dit DIF förhoppningsvis blir inbjudet även 1978 trots seger över värdarna med 3-0 i den första matchen. Målen gjordes av Anders Grönhagen, Roger Lindevall och Tommy Berggren.

DIF-seger blev det också i andra matchen mot de nya allsvenskarna från Västerås, som fäll med 2-0 efter mål av Anders Grönhagen och Björn Carlsson.

Därmed var det dags för semifinal mot AIK, som vann med 2-1 efter DIF-mål av Kjell Karlsson. AIK vann också finalen över Hammarby med 2-1.

Veteranerna satsar på den nya säsongen

Det ser ut som om Djurgården skall kunna mönstra i stort sett samma fotbollsgäng 1978 som under den gångna säsongen. Veteranerna Sven Lindman och Curt Olsberg kommer med största sannolikhet att ingå även i årets A-lagstrupp liksom praktiskt taget alla övriga fjolårets allsvenska DIF-spelare.

Får se'n alla i motsats till 1977 helt gå in för fotbollen i stället för att lära sig gå på kryckor bör det kunna bli ett ordentligt avancemang i serietabellen.

Curt Nyberg

CHAMPAGNEN!!!

Vad var det egentligen som hände?

Alla snackar om skrällen på Stockholms Stadion där de berömda "Änglarna" från Göteborg tappade vingarna och buklandade så att jumbolaget Djurgården stod som slutsegerare med 4-0.

Domartabbar? Nej, inte alls. Sven Jonsson från Hudiksvall hade läget under kontroll. Inga straffar. Inga målvaktstabbar. Ingenting sånt.

Tegelstenarna från OS-året 1912 har sett det mesta och skakade knappast till för det här.

Det som hände var att DIF spelade ut en underbar fotboll med fullträffar med jämna mellanrum plus en rad ytterligare chanser. Blåränderna gick från det ena helvetet (att ligga jumbo trots segern) till det andra: hur skall vi kunna göra om en sån här match, tacka för alla blommor och applåder?

Och att Göteborgs IFK inte lyckades med någonting, inte fick tag på bollen.

Så enkelt var det.

Alla bra när "Grönis" lyckas

Planens artist hette Anders Grönhagen – när han lyckas så går det bra för arbetshästar och andra också. Ett märkligt psykologiskt fenomen.

"Grönis" borde ha varit färdig som VM-spelare i år, det trodde vi för två år sedan. Skador och sjukdom stoppade karriären, men det är inte för sent än. Nu börjar jag tro att DIF inte kan spela vinnande fotboll utan sin blondin.

Dyre Vito Knezevic har också funnit sin rätta plats: mittfältet. Som libero blev han för liten för allsvenskan, de viktiga uppspelen gick fel. En härlig lirare.

I sånt sällskap blir t o m muskelknutten Tommy Berggren en bra center med sin tyngd, även om jag misstänker att han så småningom flyttas till din naturliga plats "bakåt i vagnen".

Detta champagne-reportage, av Bertil Jansson, kunde man läsa i Expressen

*

När de göteborgska änglarna sänktes ner på jorden och därtill med överlägsna 4-0 för Djurgården – visst var det en drömlik upplevelse! Det var Djurgården, som spelade champagnefotbollen. Längre fram på säsongen, i sista Stadionmatchen, blev det åter drömfotboll av de våra med 4-0 mot Kalmar.

DAHLFORS & SÖNER AB

- Glasmästeri
- Glassliperi
- Spegelfabrik
- Byggnadsglas
- Planglas en gros
- Metallfabrik

DÖBELNSGATAN 65, 113 52 STOCKHOLM

TELEFON 30 87 37, 30 87 49

LYXMOCCA
ett starkare ord för kaffe.

De gamlas silver–tack!

Till en kämpe

Tommy! Om det vore till någon annan skulle jag inte vara säker på att jag ville spä på dina bekymmer med att ge dig ytterligare ett minnesmärke denna hårdtuggade säsong. Men du är ju en sån där kille att får du en smäll är du strax beredd att ta en ny smäll. Därför tror jag att du överlever att det förnämliga Sällskapet Gamla Djurgårdare vill ställa upp och berätta att du utsetts som den djurgårdare, som gjort årets för DIF mest betydelsefulla insats och därför föräras Sällskapets högsta utmärkelse.

I alla lägen har du Tommy gjort en sån där kämpainsats på fotbollsplanen, som minner om den tid då Djurgården vann sina stora segrar inte för att vi var ett finlirande lag utan för att vi förstod att kämpa så väl och ge allt vi hade inombords. Du har därmed knutit an till en snart 90-årig tradition. Du har framstått som den som aldrig gett något förlorat. Du har jagat alla bollar fram till sista minuten i tanke att det kanske i alla fall skulle innebära en målchans. Att aldrig ge tappt har blivit din signatur, det gångna året liksom de föregående.

Det vet ju alla att ett lag inte vinner för en enda spelares insatser. Vad Djurgården gjorde i höstas var en kombination av alla grabbars uppoffrande slit. Alla ville någonting, alla ville visa att nu djävlar..... Alla ville ge dig användbara bollar och du var hänsynslös mot dig själv. Du skulle fram till varje pris, du ville att dina medspelares ansträngningar och förhoppningar skulle få valuta i form av rassel i motståndarmålet.

Denna obändiga vilja var samma vilja som förde en tidigare djurgårdare fram till att få Sv. Dagbladets guldmedalj. Där var motiveringen följande:

Okuvlig segervilja och stor teknisk skicklighet.

Det samma gäller dej med ett litet frågetecken för stor teknisk skicklighet förstås.

Det var inte svårt för Gamla Djurgårdare att nominera dej. På deras plakett står det "för storvulen insats".

(Talat och sagt av ordföranden i Sällskapet Gamla Djurgårdare vid utdelning av 1977 års utmärkelse till Tommy.

Verkligen en kille med färg, men så jobbar han ju också i vardagslag med färger hos storföretaget Nordsjö, där flera djurgårdare haft tillfälle försörja sig vid sidan av fotbollspengarna. Cheferna har varit nöjda.)

Framåt till varje pris är Tommy Berggrens paroll och i värsta fall får en motståndare falla till marken.

GULDKLOCKA FÖR TOMMY

Över 400 A-lagsmatcher kunde Tommy Berggren redovisa när fjolåret var över. Exakt: 416 matcher. Det betyder en klocka i guld. Samma får alla allsvenska spelare efter 400 matcher. Vi har ett halvdussin sådana slitstarka och trofasta spelare. Efter 500 matcher får de staty på Djurgården.

Under de 39 matcher totalt som Djurgården spelade var Tommy bäste målskytt med 16 fullträffar före Anders Grönhagen med 11 och med 8 vardera för Curt Olsberg och Kjell Samuelsson.

Sex djurgårdare spelade fotboll i olika landslag: Anders Grönhagen i A-landslaget, Lasse Stenbäck och Vito Knezevic i U-laget och Roger Lindewall och Hasse Holmqvist i pojklandslaget.

Internationellt är Gösta Knivsta Sandberg alljämt – och säkerligen för all framtid – vår meste landslagsspelare. Han medverkade i 52 landskamper i fotboll, innan han tackade för sig och lät landslaget klara sig efter egen fattig förmåga. Som tvåa hittar man Sigge Parling med 37 landskamper och sedan följer Ragge Wicksell med 33 matcher, Kalle Köpings-Gustafsson nr 4 med 32 och Hasse Mild närmast med 21 och Arne Arvidsson med 27.

Leif Eriksson "Chappe" med i Sirius, Djurgården och Örebro är bokförd för 49 landskamper och de flesta får väl Djurgården tillgodoräkna sig? Janne Karlsson i Bromölla, Jönköping och Djurgården har 28. Sven Lindman har 21, Ronney Pettersson 17.

DAGENS NYHETER.
Vecka 41 Måndagen den 10 oktober 1977 SÖNDAGAR 1:75 kr VARDAGAR 1:50 kr

DN:s sportchef efter skrällen i Malmö:

En ful fläck på allsvenskan!

Kring en fläck

Den här stora svarta rubriken på DN:s första sida i höstas var inte föranledd av något agerande från Djurgårdens sida. Att rubriken klipps in i vår tidning får motiveras med att matchen kunde haft betydelse för vårt kvarstannande i allsvenskan. Om Djurgården inte redan haft sitt på det torra i sista omgången, kunde matchen i Malmö med AIK agerande på ena sidan kunnat gälla Djurgården eller AIK i avskedsspel i allsvenskan.

Den fula fläcken då, vad syftar den på. Jo, det var så att Malmö lät en del av sina landslagsspelare vila, varmed man framför allt i Sundsvall ansåg att MFF "sålde" sig till AIK, som mot ett reservfyllt Malmö skulle få lättare att greja sig. Det gjorde AIK också, men Sundsvall hade även vid förlust för AIK åkt ur. Norrlänningarna rasade i onödan kan man väl säga, men visst var det ett dåligt valt tillfälle att "pröva nya spelare", som MFF ursäktade sig med. Tyckte man i hela fotbolls-Sverige.

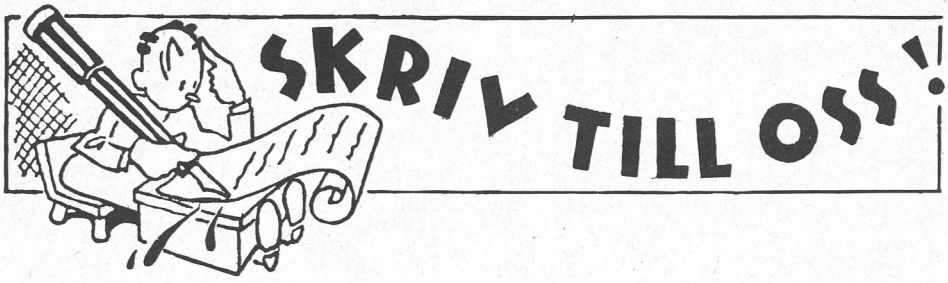

Skriv till oss och berätta hur du upplever Djurgården – det är en uppmaning som vi gjort till olika medlemmar och särskilt till dem, som blivit ständiga medlemmar. Här plockar vi fram några synpunkter från dessa. Flera får komma till tals i nästa nummer av vår tidskrift. Välkomna med synpunkter!

Vilka profiler!

Jag var idrottshatare tills jag var ungefär 12 år. Min första fotbollsmatch var DIF-AIK 1968, tror jag, Det blev 1-1. Det var i alla fall över 40.000 på Råsunda. Det var en stor upplevelse. Hur som helst. Jag hade lika gärna kunnat bli AIK-are som Djurgårdare. Men det var någonting som skilde laget åt tyckte jag då: Sven Lindman, Ronney Pettersson, Särna Åkerström, Willy Gummesson. Dom fastnade direkt. Vilka profiler! Dessa gjorde ett stort intryck på mig. Efter den matchen forsatte jag att gå på DIF:s matcher. Och har man väl blivit djurgårdare så fortsätter man också att vara det. Medlem blev jag 1973. Det kunde vara kul och veta lite mer om Sveriges största förening. Jag är numera så säker på att DIF alltid kommer att vara "laget i mitt gjärta". Därför blev jag ständig medlem. Det är både enklare och billigare i längden.

8-1 mot Hammarby, bästa minnet. Jag gick med två "Bajare" som givetvis hade bunkrat med öl och optimism. Efter 5-0 satt jag där ensam....

12-3 i hockey mot AIK satt också skönt. Jag minns inte året. Segern i Ahearne Cup för ett par år sedan kom lika oväntat som glatt. Detta är bara en bråkdel av allt positiva och roliga resultat.

Att ramla ur Elitserien i hockey kändes fruktansvärt. Men vi gick upp genast så depressionen har gått över.

1-0 mot "Bajen" och en kvart kvar som blev 1-4 till slut var knappt uthärdligt då. Nog pratat om tråkigheter.

Det är klart att 20:– på Stadion är lite magstarkt för en ständig medlem. Medlemmar och ständiga medlemmar tycker jag skulle få rabatt mot uppvisade av medlemskort.

Annars kan jag inte komma på något nu i önskeväg

Göran Hedberg

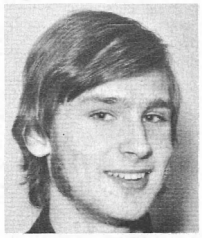

Göran Hedberg

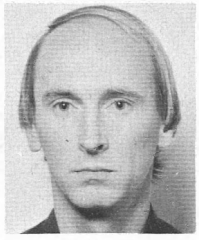

Thomas Högstadius

Lill-Lulle tände...

Här är min lilla historia: Det hela började 1952-53, att jag som 8-9 åring, satt vid radion och lyssnade på en landskamp i ishockey. Det som etsades fast i mitt minne var en spelare vid namn "Lulle" Johansson. Om det berodde på namnet "Lulle" eller om han var särskilt bra i den här matchen är en fråga. Låt mej gissa att det berodde på bägge anledningarna.

Nu måste jag presentera min syster i historien. Hon var vid den tiden i början av tonåren, med flick- och idoltidningar som stora litterära intressen. En kort tid efter ovan nämnda match, fick jag syn på, i just en av hennes idoltidningar, "Lulle", som idolporträtt, och under namnet på hans klubblag Djurgårdens IF.

Här hade jag nu min nyblivna idol och började klippa ur alla bilder på Djurgårdens ishockeyspelare, till min systers stora förtret, när hon upptäckte vad jag hade gjort. Det tog sedan en viss tid och envishet innan jag lyckades övertala min mor till den utmärkta iden att klistra upp dessa bilder, med klister på insidan av en skåpdörr!

Efter en kort tid hade jag samlat hela ishockeylaget på skåpdörren, och därefter följde fotbollslaget. Vad hyresgästerna som flyttade in efter oss tyckte, vet jag inte. Det var nämligen i det närmaste omöjligt att skrapa bort bilderna på skåpdörren.

Vem vet jag kanske indirekt lyckades värva någon till föreningen!

Sen följde ju femtiotalets storhetstid i med Tumba och alla dom andra, och man stod och frös på taklösa Isstadion i Johanneshov. På sommaren blev det ståplats på Råsunda, oftast 1 1/2 timme innan matchen började.

Pojkdrömmen var naturligtvis vid den tiden att bli både ishockey- och fotbollsspelare i DIF, men tyvärr kom det ingen talangscout in i mitt liv, utan jag fick ta och värva mej själv!

Tecknar en stolt "ständig medlem"

Thomas Högstadius

FRIPLÅTAR FYLLER STADION

Tack för att jag fått bli ständig medlem. Det är något jag kämpat för i 10 år. Det är nog Tumbas fel eller förtjänst att jag blev djurgårdare. Han var min stora idol i slutet på 50-talet. Det dröjde sedan 10 år innan jag blev djurgårdare på riktigt. 1968 betalade jag min första medlemsavgift.

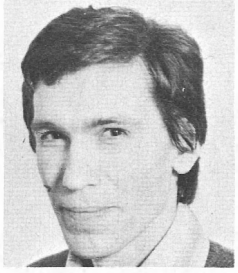

Jan Johansson

Det finns inte någon seger jag direkt tänker på och som är större än någon annan. Men någonstans i bakhuvudet finns en spännande ishockeymatch mot Leksand i Leksand. Jag satt vid radion och lyssnade på 3:e perioden. Djurgården vann matchen och säkrade sitt sista eller kanske senaste ishockeyguld. Det är ett minne som ofta återkommer.

Jag tycker inte att vinna eller förlora en fotbolls- eller ishockeymatch är så viktigt, det finns mycket viktigare saker här i livet, men den snöpliga degraderingen i ishockey kändes lite onödig.

Att snabbt bli 10.000 medlemmar, det var svårt. Men folk är så bekväma nu för

Vi hurrade för Arne, Anders, Gunnar och andra Djurgårdare

TIGG INTE FRIPLÅTAR

bara för att du en gång för 50 år sedan fick spela en match i C-laget!

SNICKAREN FICK TJI....

I vårt hem hade vi i början av 1960-talet en del reparationsarbeten på gång och en snickare som hjälpte till med detta var AIK:are och utsatte mig för åtskilliga övertalningsförsök att gå med i den klubben. På kvällarna försökte min bror Michael övertala mig att bli Djurgårdare – mitt val stod alltså mellan Djurgården och AIK. Lyckligtvis spelades höst-derbyt Djurgården – AIK den här tiden och Djurgården vann med 3-1. Det avgjorde mitt val att bli Djurgårdare, något som jag aldrig ångrat. Vid ett senare tillfälle vintern 1966 såg jag en ishockeymatch och i det program jag köpte fanns en anmälningskupong till medlemskap i Djurgården. Saken var klar.

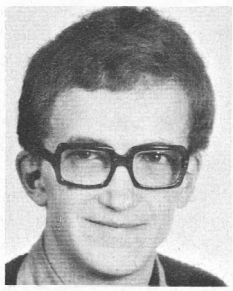

Mats Gärdin

Sedan 1974 är jag också medlem i Supporterklubben, där jag är mera aktiv med försäljning av program och souvenirer. Det är inte ofta jag missar en match. Min syster Annica är också medlem.

För att ta ett exempel på en prövande motgång skulle jag vilja hänvisa till år 1966 då Sirius från Uppsala värvade nästa halva fotbollslaget från Djurgården. Så mycket mera glädjande var det då Djurgården på hösten samma år helt oväntat kammade hem guld i fotboll.

Mats Gärdin

---

tiden, det finns ingen idealitet kvar. Man skall ha ersättning för allt. Tyvärr är det så. Man måste nog locka med något. "Bli medlem i Djurgården, så får du en fribiljett till nästa hemmamatch", är kanske något man måste "hota" med. På så sätt kan man fylla tomma läktare också.

Jan Johansson

Vår veteran är 90 år

Naturligtvis fyller alla djurgårdare år och blir därmed uppvaktade i olika former. Men det är egentligen endast, när det handlar om många och därtill jämna år, som föreningen hinner vara med och uppvakta med någon liten blomma, någon liten present, någon liten talare....

Under fjolåret ställde vi upp och hurrade för bl.a. följande prominenta djurgårdare:

90 år
Claes Hedin (nestor i DIF efter Lill-Einar 92 år!)

85 år
Melcher Säwensten (i yngre år storspelare i fotboll och bandy)
Waldemar Palmqvist
Kalle Andersson (fotboll)

80 år
Wille Arwe (SM i bandy och ishockey)
Claes Mohlin
Arthur Kjellstrand
Elisabeth Törngren
Carl G. Swanberg (boxningssektionens stiftare)

75 år
Rangvald Gottfridsson (allt i allo, trotjänare snart sagt varje dag)
Sören Nilsson
Nisse Österlund (orientering)
Torsten Svennberg
Ivar Guthner
Gustaf Andersson
Kurt Heumann (bandy)
Nisse Ramm (boxningsmästare)

70 år
Lasse Tjernberg (orientering)
Gösta Dahlberg (fotboll, boxning, Huddersfield)

65 år
Ivar Hörberg (fotboll, bowling)
George Karlsson (fotboll)
Gunnar Sigurdsson (konståkning)
Kurt Lindbom (fotboll)
Gustaf Andersson
Torsten Svennberg

60 år
Béla Rerrich (fäktningens allt i allo)
Tage Flisberg (pingismästare)
Sven Bjelkeryd (orientering)
Karl-Erik Stenbäck (fotboll)

Nya unga Gamla Djurgårdare

Så här glad blev Arne Grunander, när han fick höra årsmötets beslut, att han valts in i Sällskapet Gamla Djurgårdare. Glädjen manifesterade han med att ta en svängom med hustru Margaretha.

Senare blev han ännu gladare, då han på sin 60-årsdag fick ta emot ett fat i äkta silver med gravyren "Mästarishockeyns nydanare" från Djurgårdens uppvaktare. Då klämde han en liten glädjetår och mindes tillbaka till storhetstiden.

Gunnar Hedberg (orientering olympisk kassör)
Arne Grunander (ishockey)
Lasse Nordvall (ishockey)
Anders Bernmar (fotboll, nu ängel)
Bo Hedvall (ÖS, skattmästare, revisor, orienterare, hurtbulle etc.)

50 år
Anders Holmstedt (skidor och ÖS-ledamot)
Edvin Vesterby (brottare med 17 SM)
Bengt Jäderholm (backhoppningsmästare, ÖS-ledamot)
Gunnar Dyvik (fotboll, bandy)
Gunnar B. Jansson (fotboll)
Vladimir Zabrodsky (ishockey)
Bertil Gottfridsson

Och så några juniorer på deras **40-årsdagar**:

Suzanne Dettner (ÖS)
Lasse Troedsson (handboll)
Allan Ögren (konståkning)
Else-Marie Dahlfors (mamma till 3 Djurgårdssöner och 1 Djurgårdsflicka)

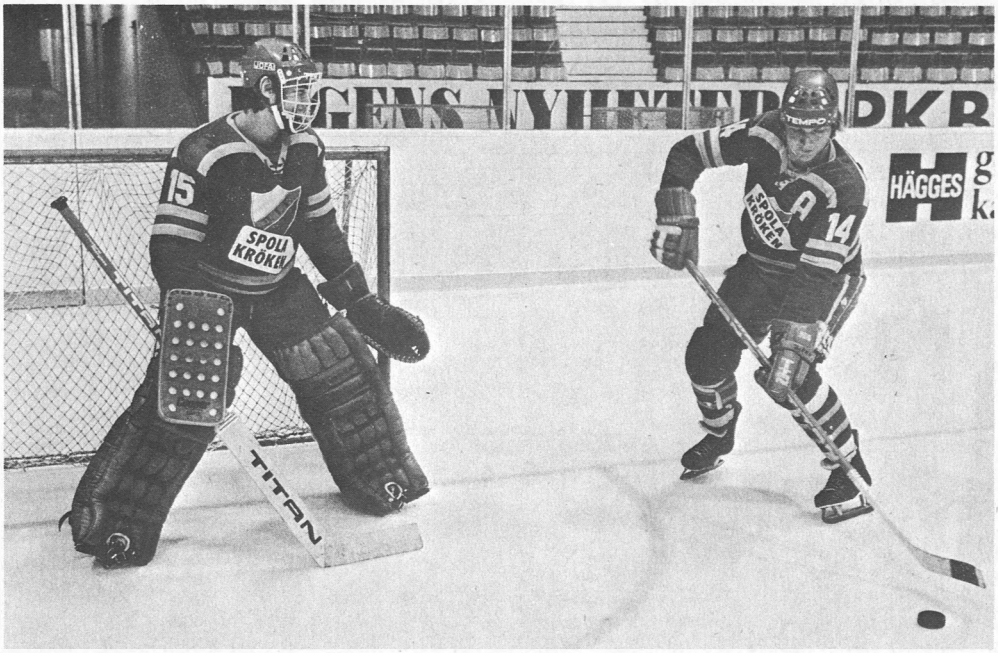

Mindre kröken, fin vigör
Heja Djurgår'n friskt humör!

SYSTEMBOLAGET

Gör som vi i Djurgården

Vid behov av BUSS

till resor i in- och utland

vänd Eder
med förtroende
till

KRISTIAN LARSSONS BUSSTRAFIK

Björklinge

Tel. 018-37 50 28

CANADA KÖKET AB

HAGALUNDSGATAN 38 A BOX 3044, 171 03 SOLNA TEL. 08-82 00 80
KUNGSGATAN 35 111 56 STOCKHOLM TEL. 08-20 45 43

●Exklusiva kökssnickerier • Arkitekthjälp
●Förmånliga priser • Garderobsinreden
●Hushållsmaskiner av de flesta fabrikat

SEKUNDJAKT PÅ S:T ERIKS BB

Ny djurgårdare slog rekord med 8 sekunder

Den 26 januari kl. 04.12.05 – det var då det hände. En ny världsmedborgare inskrevs i Djurgårdens IF som ständig medlem efter 1 minut och 5 sekunder. Anmälan om tilldragelsen gjordes per telefon i denna mycket arla morgonstund av barnets far.

– Nu har vi slagit det gamla rekordet med 8 sekunder, utropade den glade fadern, Börje Bodén.

– Det var så här att min fru och jag satt och läste boken "En rund själ i en rund kropp" (Askild & Kärnekull) med Lars-Gunnar Björklund – Sveriges mesta djurgårdare som författare, berättar Börje Bodén. Vi stannade inför det festliga kapitlet "Trampet av små fötter". Och den trevliga läsningen gav oss ett uppslag. Tänk om... Eftersom vi s a s gick i väntans tider så borde det – om allt ginge väl – finnas en liten chans att utmana familjen Björklund, de tidigare rekordinnehavarna i den här tävlingsformen.

– Sagt och gjort. Jag ringde Djurgårdens kansli. Min gode vän Bengt Stagman tände direkt på idén och sa:

– Du ringer mig om det så är mitt i natten, så fort barnet har fötts, så registrerar jag tiden. Men du måste också med ett läkarintyg kunna styrka klockslaget för barnets födsel. Allt måste ju gå juste till i den här betydelsefulla tävlingen. Kom ihåg att Lars-Gunnar är en sekundvan herre – snabb rapportör och tävlingsvan som han är. Men bli inte nervös, trots att du är både ovan och kanske saknar tävlingsnerver.

– Klockan 04.11.00 prick den 26 föddes det. En snabb blick på barnet – var en flicka som såg välskapad ut och hade måtten: vikt 2.700 gram och längd 48 cm. Kvickt till telefon. Bengt var lättväckt och med på galoppen. Han gav mig "rätt tid" och saken var klar.

..... **Sekundjakt**

– Vår dotter Lina blev därmed världens hittills yngsta djurgårdare genom tiderna. (Dags för notering i Guinness rekordbok). Och Lars-Gunnars Daniel fick se sig slagen med 8 sekunder.

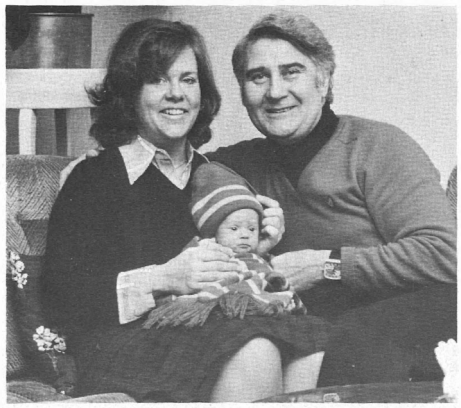

Rekordbarnet – ständiga medlemmen i Djurgår'n – Linda Bodén tillsammans med stolt mamma Inger och milt leende pappa Börje.
DIF:s foto Hans Eriksson Studio FJK

– Vilken lycka att vara djurgårdare – för dessa barn och att om några år få höra de stolta föräldrarna berätta om vilken sekundjakt deras barn varit utsatta för, när de som nyfödda bums upptogs som medlemmar i denna händelserika förening.

Tabellen för världens yngsta djurgårdare ser i dag ut så här:

1. Linda Bodén efter 1 min. och 5 sek.
2. Daniel Björklund 1 " 13 "
3. namnet obekant 1 " 43 "

– Det blir spännande framöver. Det finns säkert möjlighet till ytterligare rekordpressning. Eller vad säger Lars-Gunnar och hans hustru Lena?

Lycka till alla ni som tänker ställa upp i detta för GAMLA DJURGÅ'RN så viktiga tävlingssammanhang!

– Vad månde bliva at idrottstjejen Lina Henrika Boel Bodén? En talangfull fäkterska för Béla Rerrich att utbilda eller en duktig mittfältare i DIF:s damelva i fotboll. Endast Linda vet svaret.

Bengt Stagman

FÖDDA

Djurgårdaren blev en JENNY
Marie-Louise Bruzell
Tommy Ternström
Karolinska 5/12 1977

Vi fick som vi ville en till DJURGÅRDSKILLE
Annmari, Nisse, Kristian och **Bella-Mick**
Huddinge sjukhus 3/9 1977

Det blev en DJURGÅRDARE
Katarina och **Christer**
född Fransson **Lundhag**
Nacka BB 2/10 1977

En Djurgårdare har gjort entré namnet är ROLF ROBERT ANDRÉ
Carin och **Rolf Lindqvist**
Nacka 29/4 1977

Djurgårdaren PER
Kicki och **Loffa**
Vaxholm 29/5 1977

En SON
Kristina och **Lennart Jansson**
Nacka 2/2 1976
En äkta Djurgårdare

Det blév en Djurgårdare
Susanne har fått en BROR
Ylva och **Per-Olof Persson**
Nacka sjukhus 19/2 1977

DAGENS NYHETER.
Fredagen den 20 maj 1977

Ibland är vi alla djurgårdare...

Den här helsidesrubriken skulle man vara glad för om den hade talat sanning. Tänka sig att alla stockholmare skulle vara medlemmar i Djurgården. Rubriken talade bara delvis sanning, eftersom den handlade om alla stockholmare trivdes ute på Djurgården, när sol och grönska inbjöd till ett besök. Men varför ska inte egentligen inte alla som passerar över Djurgårdsbron bli medlemmar i den förening, som fötts och verkat i detta paradis?

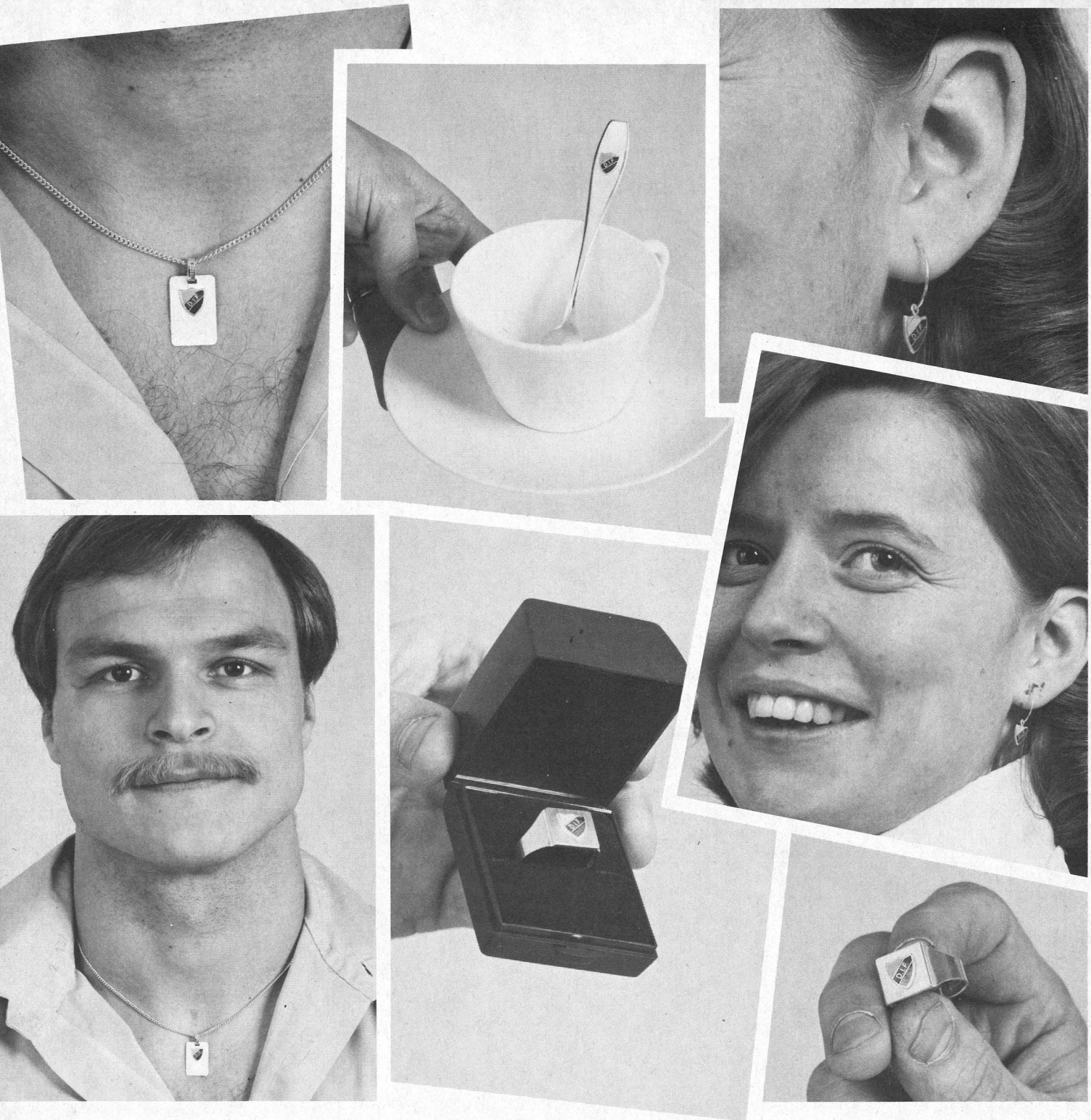

Ringen
med öppen skena, variabel storlek **60:-**

Örhänget
för hål **28:-**

ID-Brickan
utan kedja **30:-**

Mocka-skeden
numrerade **75:-**

Djurgårdens silversmycken finns att köpa i Klocktornet (kansliet) Stadion – hos Guldfynd Gallerian och på NK.

Trängsel bland slalomkanonerna

Sedan skolstarten har vi haft en intensiv och hård inomhusträning i Västertorps folkskola men tyvärr har vi bara disponerat 2 dagar per vecka, vilket är alldeles för lite. Det har varit för mycket folk i träningslokalen c:a 30 vid varje tillfälle. Man kan bara hoppas att det blir bättre till nästa år, för inomhusträning bör nog vara minst 2 dagar i veckan.

I hålliformtorpet vid Högdalen har det varje lördag varit utomhusträning. På topp så har avsaknaden av boxningsbedrivit egen träning så fort de kunnat. Därför hoppades vi på en fin tävlingssäsong med många nya ungdomar som sökt medlemsskap. Äntligen kan vi våga hoppas att det ungdomsarbete som vi i många år planerat skall kunna genomföras. Många andra föreningar i Stockholm anser att DIF är en klubb som värvar från andra. Inget är felaktigare. Sanningen är i stället det att många själv söker kontakt med oss. Vi har trevligt tillsammans och visar alltid en bra och fin klubbmoral utåt. Visst har vi stora diskusioner. Men dom har vi på våra sammanträden.

Ett nytt namn i vinter som tävlar för DIF är Odd Brådhe. Han är en av Stockholms bättre åkare. Man kan även se Odds namn på sportsidorna under sommartid. Han tillhör svenska eliten i vattenskidåkning. Inför den stundande säsongen satsar sektionen mycket hård. Redan i november var några ungdomar på en träningsresa till Alperna och våra seniorer likaså. Tyvärr lyste snön länge med sin frånvaro under december varför resor inom Sverige ej kunde genomföras. Dock arrangerades ett träningsläger i Sälenfjällen och under sportlovet går en resa till Österrike. Liksom tidigare år kommer vi att arrangera en hel del tävlingar under säsongen, däribland storslalom-DM utanför Stockholms distrikt och därför kan bli ganska kostbart. Den största och mest intressanta tävlingen blir en ungdoms-tävling som heter ABBA-cup, den 4/3. Vår förhoppning är att någon eller några från ABBA kan närvara och dela ut priserna. Bland övriga tävlingsdagar Ungdom A. 4-5/2, DIF-cup Juniorer och Seniorer 25/2, DIF-svängen ungdom A, B, C, D, 4/3 ABBA cup ungdom A, B, A. Alla dessa tävlingar gäller slalom och går i Blommensbergsbacken.

Dessutom kommer vi att utanför, distriktet arrangera storslalom DM preliminärt 1/4. Sektionen har under kommande säsong ett företag i Norrland

Vimab Sport AB som sponsar oss. 12 st har fått låna utrustning i form av skidor, pjäxor, stavar och bindningar. Vidare har 30 st funktionärer vid tävlingar m.m. fått en varm skiddress. Vallor har vi också fått. Detta är mycket glädjande och gör att föreningsarbetet nog kommer att gå lättare. Hoppas bara nu att det blir en bra vinter.

Lagmästare i DM

Januari månad är den normalt sett första tävlingsmånaden för säsongen. Vid slalomtävlingar i Mora den 6/1 kom Torbjörn Jonsen 30:e man. Samma dag tävlades det i Åre. Här kom Benny Lindberg 9:a, Odd Bråhde 33:a och Mats Flodin 39:a. Dagen efter i Edsåsdalen kom Benny 8:a, Odd 46:a och Mats 59:a. Den 15/1 i Borlänge kom Torbjörn Jonsen 27:a. Samma dag i störtloppstävling i Duved kom Benny 2:a efter Anders Hansson ÅRE. Odd Brådhe 12:a, Mats Flodin 16:e och Lennart Kjellin 22:a. I Rättvik den 21/1 kom Odd Brådhe 7:a. Det har inte varit så många ungdomstävlingar under januari. Men i Avesta den 28/1 kom Roland Pettersson 6:a i pojkar 9-10 år. Nils Sjöberg och Per Sahlgren tävlade i klassen för pojkar 11-12 år, hade oturen att köra bort sig i första åket men åkte bra i 2:a åket och kom då på 7:e - 8:e plats.

Vid DM för seniorer kom Torbjörn Jonsen 4:a, Christer Ågren 5:a och Lars Andersen 9:a. Dessa tre vann lagsegern.

Vid DM för äldre juniorer kom Jen Blomgren 6:a

Alla ungdomar som ställt upp till kvaltävlingar i årets upplaga av "Kalle Anka"-tävlingarna har lyckats kvalificera sig till finaltävlingarna. Stockholmsdistriktet har hårda regler för att kvala in till Duvedsfinalen. Roland Pettersson, Per Sahlgren och Nils-Åke Sjöberg som bor i Södermanland gör där försök att ta sig till Duvedsfinalen. Alla tre har fortfarande stora möjligheter att komma med.

Slalomsektionen
Lasse P:son

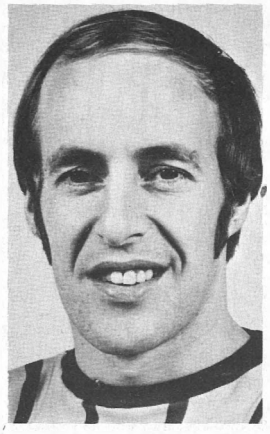

Djurgårdens mest kända fotbollsansikte tillhör Sven Lindman. När det i höstas blev en brännhet potatis av Knivsta Sandberg var det i samband med en tilltänkt roll som teknisk fotbollschef i Djurgården. Kanske det jobbet om några år är som klippt och skuret för Sven?

Det allsvenska slutet 1977

Malmö	26	15	8	3	41-19	38
Elfsborg	26	10	11	5	37-23	31
Kalmar	26	12	7	7	37-30	31
Norrköping	26	11	9	6	42-36	31
Landskrona	26	12	5	9	43-34	29
Göteborg	26	9	9	8	48-49	27
Hammarby	26	10	6	10	28-37	26
Halmstad	26	8	9	9	39-33	25
Öster	26	8	9	9	31-25	25
Djurgården	26	7	10	9	34-37	24
AIK	26	5	13	8	31-37	23
Örebro	26	6	10	10	30-35	22
Sundsvall	26	5	10	11	32-43	20
Derby	26	3	6	17	18-53	12

20 spelare A-stämplade

Detta är Djurgårdens fotbollsspelare den här säsongen

Grupp A
Björn Alkeby
(Lars Pettersson)
Håkan Stenbäck
Tommy Davidsson
Birger Jakobsson
Jörgen Lindman
Sven Lindman
Curt Olsberg
Vito Knezevic
Lars Stenbäck
Kjell Samuelsson
Hans Holmqvist
Kjell Karlsson
Tommy Berggren
Anders Grönhagen
Roger Lindewall
Kjell Gustafsson
Björn Carlsson
Gary Williams
Björn Jansson

Grupp B
Anders Jonsson
Pierre Risbäck (mv)
Jan Hellström
Jan Hellstedt
Per Wiman
Roger Casslind
Peter Andersson
Michael Andersson
Anders Björkén
Fernado da Silva
Ronnie Svensson
Mikael Byström
Per Sandberg
Göran Holmberg
Pierre Febvrell

Byggnadsingenjör Reinhold Gustafsson

Holländaregatan 20, 104 30 STOCKHOLM 45 - Telefon 23 55 25

Projekterar och bygger

industribyggnader, förvaltningsbyggnader, sjukhus och bostäder

NÄR DET GÄLLER

Gas-, vatten- och sanitära anläggningar

KONTAKTA

Pipersgatan 8, 112 24 Stockholm Telefon 23 02 70

KONSTMÅLET. Även fotboll kan vara stor konst: Det visade Anders Grönhagen när han klacksparkade in 1-0 på Råsunda mot Sundsvall. Vare sig han själv eller omgivningen trodde ett ögonblick att Anders skulle kunna göra något åt hörnan, men så provade han med en klackspark. Und hast du mir gesehen – bollen som ett streck upp i nätet.

Efter ett hårt år: försvarade positioner

När vår förening samlar sina medlemmar till det 86:e årsmötet sker det på kassisk mark på Kungl. Djurgården. Visserligen föddes vår förening inte i värme och elegans som på Hasselbacken utan i ur och skur på en brobänk och något senare på ett mindre kondis men allt detta tilldrog sig dock på Djurgården alldeles i närheten av Hasselbackens klassiska våningar.

Vi har en otrolig historia bakom oss. Stora triumfer varvade med mindre glada händelser, vilka dock tillsammans burit oss vidare mot nya friska mål. Även det nu gångna året har inneburit segrar och nederlag i ungefär samma blandning. Vi har kastats mellan hopp och fruktan på våra mest betydelsefulla fronter, vi har oroat oss för ekonomin och vi har haft andra problem. Det mesta har dock gått oss väl i händerna och i största allmänhet kan konstateras att Djurgårdens Idrottsförening står väl förankrat i en tillvaro, som även för våra närmaste konkurrenter och även för svenska folket i dess helhet betytt djupa dalar och hopp om bättre tider.

I INGENMANSLAND

När elitserien tog en liten paus i februari i allt matchande befann sig Djurgården i en trygg position utan omedelbar risk att dras in i nedflyttningsstriden och utan möjligheter att haka på sällskapet ovanför i tabellen. Vi befann oss i ingenmansland ansåg presen och bedömde oss ointressanta. Också ett öde.

Så här var ställningen vi kommit fram till 29:e matchomgången:

Brynäs	28	19	3	6	131- 91	41
AIK	28	16	4	8	126- 86	36
Skellefteå	28	16	4	8	148-113	36
MoDo	28	16	3	9	110- 81	35
Färjestad	28	16	2	10	125-101	34
Leksand	28	13	6	9	122-102	32
Frölunda	28	11	8	9	114-100	30
Djurgården	28	7	6	15	102-140	20
Södertälje	28	3	3	22	63-156	9
Timrå	28	2	3	23	73-143	7

BANDY: Ny bana för Knivsta & Co.

Som numera hör till i Stockholm, tvingas bandyn sitta hårt emellan på den enda konstisbana, som stått till buds, och därför blir säsongstarten ofta rena lotteriet. Nu har äntligen spångabanan kommit till för 8 miljoner kronor.

Ingen vet vid säsongsstarten egentligen om man fått fram ett topplag eller ett mera vardagsbetonat motionslag. För Djurgårdens del löstes spänningen med ett avslöjande att vårt A-lag i stort sett var lika bra som de andra i div. III. Det blev ett lagom antal segrar för att vi inte skulle åka ner i samma avgrund som kollegorna i AIK. Det innebar att vi höll vår plats i div. III och att det alltså är därifrån vi har att göra avstamp kommande säsong, då vi fått plats i Spånga. Knivsta Sandberg och Hasse Nilsson har varit två värdefulla veteraner bland de yngre sprakfålarna i A-laget.

Bobsleigh: Nordiska museet vill vara med

Djurgården håller sig med landets i särklass bästa 2-mannaekipage och ännu särklassigare även Sveriges bästa 4-mannaekipage, men att få detta fastslaget genom att laget åker sig till SM-triumfer är omöjligt av det enkla skälet, att det inte finns någon inhemsk backe att susa nerför. Klassen får de därför bara visa upp i internationella banor.

Att få deras överlägsenhet att räknas om i SM-valuta har Riksidrottsförbundet inte velat gå med på, och därför står det gamla vandringspriset och blir både dammigt och ärgigt hos en f.d. förbundspamp, som har endast mycket dimmiga föreställningar om hur en bobtävling ser ut. Naturligtvis borde priset för länge sedan vara överflyttat till Djurgårdens prismonter.

Förra vintern satsade vår bobveteran Carl-Erik "Jätten" Eriksson på att till sin besättning införskriva den svenska sprintereliten med den listiga beräkningen att dessa kolstybbsfantaster skulle redan i starten springa upp den svenska boben i sådan vansinnesfart att ingen aldrig så välutrustad utländsk bobfantom skulle ha en chans att hinna i kapp. Riktigt så gick det nu inte men visst ökades farten med ett antal 100-delar av sekunder och det var ju vackert så med tanke på att de bobbar, som våra åkare har till sitt förfogande inte är några moderna doningar utan mera av den ålderdomliga typ, som gör att Nordiska museet bett att få införliva dem med sina samlingar.

Hur som helst blev Djurgårdens åkare högt placerade i både VM och EM.

Bordtennis: Ebberöds bank...

Ännu står vi en bit, ja en god bit från den allsvenska upphöjelse som är våra pingisspelares framtidsmål. Vore det inte för den usla ekonomins skull vore vi kanske redan i högsta serien, men när nu priset även på pingisspelare följt med i höjden och innebär belopp med sexsiffriga tal för att få ett komplett serielag måste man ha t.ex. Spårvägens bingofavörer för att nå allsvenskan. Och egentligen skall ingen gråta häröver eftersom om något handlar om Ebberöds bank så gäller detta pingis på hög nivå. Publiken räcker knappt till att åstadkomma kaffepengar.

Vårt folk har emellertid på sin nivå spelat en framstående pingis i seriesystemet trots att vår bäste spelare Dror Polak återvänt hem till Israel. Andra har kommit till, och särskilt på ungdomssidan har Djurgården hävdat sig bra med Michael Herberts DM-titel i pojksingel som största glädjeämne.

I serien, div II, norra gick segern till Söderhamn, som just nu är uppe i allsvenskan och bollar med de etablerade storheterna. Djurgården nådde silverplats alldeles i hasorna på Söderhamn och vann 10 av 14 matcher med 2 oavgjorda och bara 2 förluster. Vår poäng blev 72-33.

För den nya serien har startskottet redan gått. Det ser ut att dra ihop sig till barkbrödstider.

Bowling: Åter i allsvenskan efter 15 år.

Efter att under en följd av år har varit ute efter en plats i allsvenskan kunde våra klotrullare äntligen infria förhoppningarna. 15 år dröjde det innan uppgörelsen med otur, spöken, änkor och annat elände var inne men först allra sista matchdagen drabbades grabbarna av den lycka det nu en gång för alla innebär att nå allsvensk värdighet.

I den moraliska finalen mot Taifun behövdes det att lagets nestor Hasse Östlund satte nytt klubbrekord på en och två serier och att 8:e man i laget måste göra 745 poäng för att segern skulle vara Djurgårdens och därtill med nytt klubbrekord för 8-mannalag med 6445 poäng mot Taifuns 6125.

Seriesegern var i stort sett i hamn sista speldagen då Djurgården hade ett av blåbärsgängen emot sig. Detta behandlades också som blåbär till att börja med men sedan började våra bowlare njuta av seriesegern i förskott och tappade massor med terräng. Bengt Lindbergh och Gösta Ericson i lagledningen mulnade och morrade och mer behövdes inte för att kloten åter skulle rulla de rätta vägarna och resultera i en snygg slutvinjett på en stark säsong.

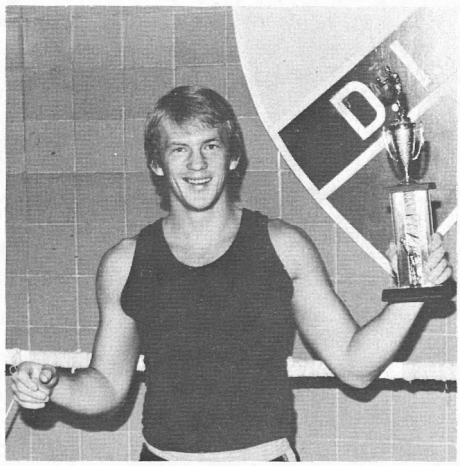

Tomas Strålin framgångsrikast i vårt boxningsstall

Nu återstod alltså att sadla om och åstadkomma ett kvalificerat allsvenskt format på laget. I och med att vi flyttade över våra bopålar från Brikahallen till Solnahallen kände sig väl de våra inte riktigt hemma i upptakten för den nya allsvenska tillvaron. Det tog emot med besked men fram till dess att det var dags att stöta på ärkerivalerna i AIK kom den stora skärpningen. Första seriesegern inträffade alltså när den var som mest önskvärd, alltså mot gnagarna från Solna, och därmed trodde man kanske att resten skulle gå av bara farten. Men vår seger över AIK hade gjort klart för de andra lagen att vi inte var att leka med och det hade till följd att fortsättningen inte hade att bjuda några gratissegrar. Nu när Djurgården kommit åter till allsvenskan efter de långa mörka 15 åren finns det dock förhoppningar om att laget avser att praktisera det gamla talesättet "att vi har kommit för att stanna".

Boxning: Vi hade en ryss-dödare

Efter att på sin tid ha varit Sveriges starkaste boxningsklubb – nästan identisk med landslaget – kom tider, då det närmast ansågs kriminellt att syssla med denna sport och detta förde raskt med sig att Djurgårdens boxare drog in hakan och mer eller mindre försvann ur synfältet. Det var så illa att hela sektionen riskerade att bli uträknad men strax före 10 reste man på sig och ledningen beslöt att börja om från början.

Det är vad man sysslat med under de senaste säsongerna och sakta men säkert har Djurgården nu börjat få en viss respekt kring sina unga löften i boxningsringen. Totalt har den nya och lovprisade lokalen i Centralbadet sett närmare 160 aktiva strömma igenom. Tyvärr i många fall bara strömma igenom, då de insett sin begränsning allför snabbt och sökt sig till andra övningar. En ordinarie grupp på 30-talet man har gett tränarna händerna fulla för att alla skall få lärdomarna inpumpade i sitt medvetande. Flera av dessa 30 har gjort starka tävlingsmatcher med Tomas Strålin som den mest slagkraftige och framgångsrikaste. Vid en match mot en rysk storhet gick vår man fram så hårdhänt att en rysk handduk måste kastas in mellan repen till tecken på kapitulation. Vår ryssdödare fick även pröva på styrkan hos två olympiska boxare, som tvingades gå tiden ut för att sedan vinna på poäng.

Fjolårets största löfte Karl-Åke Ekström i tungvikt, som inledde säsongen med en blixtknock och därmed tippades ha framtida möjligheter att sätta Ali Cassius Clay Mohammed på bakändan.

Men tyvärr råkade Karl-Åke komma i vägen för en höger från en illasinnad dansk och den karamellen tålde Karl-Åke så dåligt, att han föredrog att lägga handskarna på hyllan och låta någon annan sikta in sig på Ali. Själv övergick han till att spela fotboll men lär snart vara mogen för comeback i boxning.

Brottning: Tore Stennek årets man

Här är det framför allt ungdomssidan, som förstått att hävda våra traditioner. Allt som oftast har namn sådana som Björn Lindgren, Tore Stennek och Roger Haglund dykt upp på prislistorna såsom mästare i framför allt Svealandsmästerskapen. I serien har vårt grek.-romerska lag stått sig gott i den stenhårda konkurrensen i div. II och där belagt en 4:e plats. Då hade vårt lag ändå mäst avstå från två av de säkraste korten, Kent Sånemyr och Cevat Erdogan på grund av skador. Vid Svealandsmästerskapen högg Tore Stennek för sig ordentligt och vann som både senior och junior individuella titlar i tre sammanhang. Den 48 kilo tunge pojkvaskern ställde även upp i stora SM och kämpade sig fram till en bronsplats.

Men förstärkning från familjen Edvin och Benny Vesterby ser sektionen fram mot ännu bättre tider. En viss strålglans drabbades vår sektion även av att Frank Andersson gick sta och blev världsmästare i Göteborg. Det var ju hans tid i Djurgården som lärde honom hur man bollar med motståndare antingen dessa är ryssar eller rumäner.

Bland många metoder att skaffa in pengar till sektionskassan kan berättas att brottarna ställt upp som modeller på konstakademin och mot betalning låtit sig avmålas. Allt behöver inte handla om bingo.

Cykel: Egen stuga i Akalla

Sedan våra cyklande medlemmar nu fått eget hem i Akalla har det stora intresset kommit tillbaka. Den gångna säsongen kan visa upp en rad goda placeringar, i vilka framför allt de yngre åkarna varit delaktiga. Aktiviteten har ökat i samma takt som kostnaderna också ökat och det är ju ganska märkligt med tanke på att en cyklist i Djurgårdens stall får i stort sett betala allting ur egen ficka. En tävlingscykel av dagens modell handlar om belopp uppemot 2.000 kronor – ja det finns ännu dyrare för 3.000 – och kommer därtill diverse annan utrustning, torde cyklisten mer än de flesta göra rätt för beteckningen som en av sista dagens amatörer.

KAN MAN TÄNKA SIG ATT FÅ VARA MED OCH KRAMAS ETT TAG

Ett glädjens ögonblick under den bistra våren 1977, när det mesta gick Djurgården emot. Vi låg sist i tabellen efter fem spelade matcher och ingen seger. Och så kom champangnelaget från Göteborg till Stadion för att låta oss bestå fiolerna för ännu en skumpa-skumpa-match för "Änglarna".

Men i detta läge var måttet rågat. Inte ett nederlag till hette ordern. Och så gick våra grabbar ut och övertog rollen som champagnespelare och lät "Änglarna" falla ner från sin himmel med dov duns i Stadions gröna gräs.

4-0 vann Djurgården med, och den som inledde målkavalkaden var Anders Grönhagen. Han blev så himmelens lycklig och runt omkring honom trängdes de andra för att få krama om honom. Här är det Kjell Samuelsson (nr 10) och Tommy Berggren, som lyckats komma in i Anders famn. Tommy gjorde för övrigt 2-0 strax efteråt och sedan "Grönis" klämt in 3-0 var det mest en promenad. Men kvar på jumboplatsen fick vi ligga ännu ett tag framöver.

Strängt taget tränar våra pedaltrampare året runt och om inte alla har i siktet att bli olympiska kandidater till- Moskva 1980 och bli arvtagare till Berndt Johansson så vem vet? Namn sådana som Stefan Törner, Bo Hamerin, Bengt Baldesten, Jan Banfors och Berthold Helgesson kan det här med att trampa på.

Fotboll:
Skutan gick på grund men kom loss

När fotbollsskutan i fjol efter en stormig seglats tog sig i hamn med en 11:e plats andades vi alla ut och tyckte att mer inte var att begära med den sargade besättning, som slitit och jobbat mest hela tiden i motvind. Nya tider skulle väl innebära att motigheterna drevs på flykten och att vi aldrig mera skulle behöva bli ett sladdlag och gömma oss efter AIK och Hammarby i tabellen.

De nya tiderna kom men de skulle visa sig ännu mer svårarbetade och länge stod det inte på förrän vår fotbollsskuta hade grundkänningar och riskerade att gå under med man och allt. Det var en kritisk tid under vilken endast befäl och manskap höll sig kalla allt under det att åtskilliga av oss som satt på åskådarplats och jämrade oss över olyckorna ansåg tiden mogen att föreslå s.k. åtgärder.

Visst kan man så här efteråt utgå från att de för laget närmaste anvariga, ledare

och tränare samt inte minst grabbarna själva, var väl medvetna om situationens allvar. Samtidigt kunde de hålla paniken från dörren i medvetande om de verkliga orsakerna till att det mesta länge gick snett och vint. Dessa orsaker hette framför allt efterhängsna skador, som innebar att de spelare, som laget mest behövde stödja sig på, kom ur spel. Sven Lindman, Tommy Berggren, Anders Grönhagen, Vito Knezevick, Tommy "Thure"Davidsson m.fl. hörde länge till sjukavdelningen. När därtill olycksdecimetrarna kom in och spökade i matcherna – som alltid när det handlar om jumbobataljer – grep oron omkring sig bland alla supporters och bidrog till att infektera situationen.

Det var därför så mycket tacknämligare att erfara hur spelartruppen svetsades samman i och med att alla sjuklingar åter kom på plats och med en kraftvilja och kämpainsats, som inte gav motståndet minsta chans plockade vårt lag hem fyra raka segrar i en magnifik höstspurt.

I gamla grå forna tider berättades det om Djurgårdens höstform. Den visste inga hinder. Likadant bland dagens djurgårdare. Höstspurten var magnifik. Om också med slitna segel tog sig vår fotbollsskuta i hamn. Och det var vi alla mycket glada och lyckliga för.

Vid sidan om A-laget höll de andra lagen stilen om de också då och då åderlåtits på sådana talanger som behövts för att fylla tomrummen i stora laget. Junior- och ungdomssidan har bokfört en strålande säsong. Det växer förnämliga plantor i våra örtagårdar, vilka numera är placerade ute i Hjorthagen och vilka haft som trädgårdsmästare flera av A-lagsspelarna.

Så här började damfotbollen i Djurgården för åtskilliga år sedan. Tjejerna är just inne i något som förmodligen kallas för zon-press för att tala med basketspråk.

GULDFÄKTARE

Hasse Jacobsson är outslitlig som värjfäktare och finns således alltid med antingen det handlar om Djurgården som svenskt mästarlag eller som världs- och olympisk mästare. Siktar på olympiskt individuellt guld i Moskva 1980 bara han får de ekonomiska möjligheterna att koncentrera sig på värjan.

Två tabeller

Örebro	24	6	9	9	27-31	21
Sundsvall	24	5	10	9	30-38	20
Djurgården	24	5	10	9	28-36	20
AIK	24	4	12	8	26-34	20

Så var det allvarliga läget under den kritiska höst, som skakade alla rättrogna Djurgårdare.

När sluttabellen omsider kunde skrivas, såg den strax litet gladare ut i botten:

Öster	26	8	9	9	31-25	25
Djurgården	26	7	10	9	34-37	24
AIK	26	5	13	8	31-37	23
Örebro	26	6	10	10	30-35	22

Sundsvall	26	5	10	11	32-43	20
Derby	26	3	6	17	18-53	12

Fäktning: Återigen VM-guld

Med den dominans Djurgården fäktare tillkämpat sig bland värjor och floretter vore det naturligt om ett mellanår skulle infinna sig med magrare utdelning. Men tvärtemot alla sådana farhågor har våra fäktare bara fortsatt att ytterligare stärka sina ställningar och dokumenterat sig tillhöra världseliten även det gångna året.

Ovanpå allt guldet i Montreal var siktet i år inställt på VM-fäktningen borta i Argentina, och våra beprövade musketörer under befäl av Bela Rerrich var inte sena att lägga sig i internatsträning för att också helt motsvara svenska folkets förhoppningar. Inte nog med att den individuella segern gick om inte till Djurgården så dock till Sverige så blev lagtriumfen i första hand ett verk av vår väl sammansvetsade trio Hasse Jacobsson, Leif Högström och Göran Flodström med i bakgrunden som lagkapten Calle von Essen.

På herrsidan god tillväxt med DM-seger i Stockholm med Kent Hjerpe, Jonas Rosen, Magnus Tesch, Ulf Lundvall och Peter Sellei i laget.

Och naturligtvis gjorde damerna som de stora pojkarna och dokumenterade sin mästarförmåga genom att tillkämpa sig lagsegern vid SM på florett med Maud-Ann Tesch, Ann Molvidson, Eva Friberg och Ulrike Elger i farten på pisterna.

Handboll: Det har tagit emot

I konkurrensen med den mera glamouromsusade basketen skulle man tro att handbollen lever på undantag, men så är det inte. Handbollen lever vidare och i Stockholm har man ju nått lika långt som i fotboll med tre lag i allsvenskan. Tyvärr är dock inte något av dessa handbollslag från Djurgården. Våra handbollare lever ett undanskymt liv men nyper då och då till och överraskar både sig själva och om-

givningen med att vinna oväntade segrar. Sådana hade vi stort behov av i säsongsspurten i fjolvåras, och fick också tillräckligt med poäng för att vi skulle klara vår hotade tillvaro i div. III.

Den nya serien har börjat rätt enahanda. De oväntade segrarna har inte velat infinna sig ännu. Däremot har de väntande nederlagen blivit några fler än man förhoppningsvis kunnat tänka sig. Dagsläget är dystert. Laget har delvis föryngrats men de gamla stöttespelarna finns alltjämt disponibla och blir kanske räddningen någon gång fram på vårkanten.

Ishockey: Det bet bra mot AIK

När man får över ett år sedan tittade sig omkring i ishockeyvärlden och fick klart för sig, att vårt A-lag gjort den historiska kullerbyttan ut ur vår förnämsta serie, var känslorna minst sagt blandade. Inte bara för att de ekonomiska förutsättningarna var högst oroande och för att spelarmaterialet också naggats av tidens tand – det visade sig också att de nya kompisarna i den lägre serien äntligen fått något högvilt att jaga. Djurgårdens skalp blev allas drömbyte och vårt lag började också med att låta sig tryckas ner i ishockeyskorna med att ta stryk av Huddinge, Hammarby och Almtuna. Men då äntligen var det dags att skaka av sig olusten och sätta i gång.

Alla vet vad som hände. Storseger lades till storseger och slutresultatet blev inte bara en överlägsen serieseger utan därpå följde fortsättning med kvalmatcher i det oändliga och med så lyckosam utgång att Djurgården vann hela kvalprogrammet och därmed på ett högst övertygande sätt bäddade för sin återkomst bland de stora märkena.

För att nå därhän uträttades bakom fronten ett oerhört jobb. Den nya styrelsen slet med både ekonomi och spelare dag och natt, och i det stycket finns det

Ulf Adelsohn fick ta på blåstället och jobba hårt i fjol för att ro upp Djurgårdens ishockey till elitserien. Han kunde sedan känna sig tillfredsställd och lämna ordförandejobbet i ishockey. Finns dock alltjämt med i kulisserna.

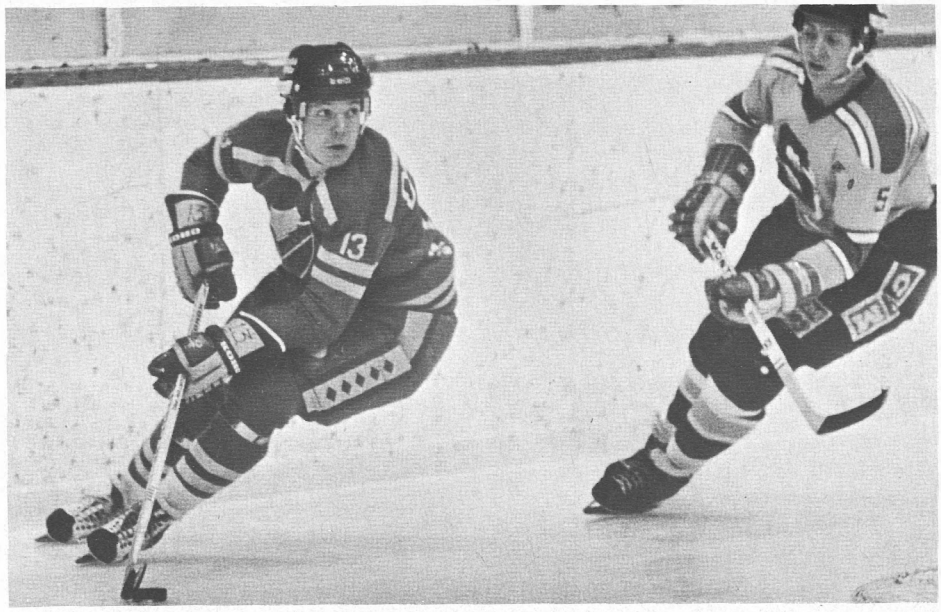

När Djurgården började ta avsked från jumboträsket i elitserien i nyckelmatchen i Södertälje. Det blev 6-0 för Djurgården och sedan gick det bättre och bättre. Här rundar "Myggan" Wallin Södertäljes försvarsankare Sverker Torstensson.

anledning att särskilt dra fram sektionsbasen Ulf Adelsohn, som från Stadshuset innandömen anförde styrkorna och fick fart på det mesta. Även i situationer, då han trodde sig vara motarbetad och instängd gick han loss och fick sin omgivning att aldrig misströsta.

Med parollen "har vi varit med och bidragit till att laget åkt ur ska vi fan också va' med och föra upp Djurgårn igen dit vi hör hemma" fick han sitt järngäng att offra all fritid och annan personlig bekvämlighet för att nå det utstakade målet. Publiken var oss också välbevågen och kom i så stora skaror till våra matcher att ekonomin kunde någorlunda balanseras och därmed också ge spelarna hygglig valuta för deras stenhårda satsning på en comeback pr omgående.

Inför den nya säsongen stod det klart att ett och annat nyförvärv måste förstärka laget för att inte en ny säsong i skuggan av de stora skulle bli den omedelbara följden. Att inhandla spelare på den officiella marknaden är som väl de flesta av oss låtit sig berättas något som kräver sprängfyllda plånböcker och kassafack.

Utan sådana tillgångar tvingades våra scouter låta de stora stjärnorna vara i fred, flyttfåglar som alltid erbjuder sina tjänster till högstbjudande, och i stället blev satsningen på yngre äregiriga puckare i vilken landsända de än befann sig. Därmed kunde Hasse Mild i tidernas fullbordan ställa upp ett elitserielag med nya inslag från Piteå, Göteborg, Skellefteå och Ö:vik. Naturligtvis måste det bli en knagglig början och i förspelet inför seriestarten blev det åtskilligt med stryk och därmed också massor med pessimistiska röster bland våra professionella gråterskor.

Nu vet vi bättre, efter de två första matcherna mot arvfienderna i AIK. Målet att hålla Djurgården kvar i elitserien är på väg att infrias, detta sagt trots vetskapen att bara en del av de 36 matcherna är avverkade och att uppgörelsens stund är inne först någon gång i april.

Redan före matchen mot AIK med det gamla men ständigt unga radarparet Björn Palmqvist och "Stickan" Larsson i en glansfull roll blev det tillfälle visa att bakom veteranerna finns det en ungdomlig front av verklig kapacitet. Juniorlaget gav alltså våra stora grabbar råg i ryggen genom att visa hur det ska gå till att få AIK på rygg. Juniorerna vann med 10-2 över svartingarna. A-lagets 9-4 en dag senare var bara en erinran om vad kämpatag i förening med teknik, taktik och allmänt kunnande kan resultera i. Att AIK efteråt lät sig tröstas med att man bjudit Djurgården på närmare alla nio fullträffarna må vi i vår storsinthet förlåta en golvad motståndare. I sådana horisontala lägen är man inte alltid ansvarig för sanning och erkännanden.

Konståkning: Blåfärgade resultatlistor

Äntligen en säsong med Djurgården klivande upp på konståkningens förnämsta piedestal, den där svenska mästerskapet är entrebiljetten. Det blev som underbarn betecknade 15-åriga Lotta Chrispin, som visade all konkurrens sin förtjusande baksida och vann med betryggande marginal. Därmed ville vi alla tro, att Lotta skulle åka vidare och ta upp manteln efter vår

tidigare isdrottning Britt Elfving, som fem gånger i följd erövrade SM-guldet.

Tyvärr förspordes snart att Lotta fått nog av det hårda och inte alltid rosenprydda liv, som en konståkare måste slita sig igenom. Kanske hon efter ett sabbatsår får gnistan tillbaka. Kanske därtill kan bidraga om de mäktiga förbundspampar, som håller i penningpåsarna inser betydelsen av att vårt lands få stora talanger ges ekonomiska möjligheter att mer eller mindre på heltid utveckla sig till internationell klass. Än så länge ligger ju utbildningskostnaderna även för enklare förmågor kring 10.000-kronorsstrecket, och det är stora pengar för både föräldrar och för en klubb med begränsade resurser.

Hur som helst var den gångna säsongen i första hand Lotta Chrispins, men i andra hand blev det för våra andra förmågor en märkessäsong med segrar, framför allt i Stockholm, i sådan mängd, att snart sagt varje tävling mest liknade ett klubbmästerskap i Djurgården. Aldrig tillförne har prislistorna varit så blåfärgade. Segrar på löpande band alltså med namn sådana som Christina Andersson, Jeanette Capocci, Maria Gadevall och Monica Söderholm – för att nu inte nämna även mästare bland pojkarna med Matthias Eidmann och Peter Söderholm.

Orientering: Ett skrik från skogen om hjälp

Som sig bör vår tystaste och i mångas tycke mest anonyma sektion. Det är ju bara naturligt att från skogens mörka gömmen inte kommer fram så många rop på hjälp, och det gäller verkligen våra skogskarlar och huldror också för den delen. De trivs i sin egen krets och har sedan länge släppt tanken på att bli världsmästare eller ens distriktsmästare.

Man har mer eller mindre övergått till att hålla Djurgårdens i orientering synnerligen historiska namn känt genom att i sitt stall ha ungefär 70-talet mest motionslöpande medlemmar. Vissa försök har gjorts att slå sig samman med någon yngre klubb men klubbkärleken är stor bland skogsfolket och här hoppar man inte fram och tillbaka i förhoppning att tjäna på hoppandet.

Vår orienteringsledning ser dock vissa spöken genom att inga yngre skogsmänniskor kommer i de äldres spår. Man ropar efter rekrytering. Vissa tävlingar hör till de mest traditionsrika i Djurgårdens skogshistoria och de hålles alltjämt vid liv och domineras av de gamla kända märkena. Inte mist ordförande själv Lars-Erik Forsberg är en hejare med karta och kompass och han får vara symbol för en djurgårdare, som aldrig ger tappt.

Bäste djurgårdaren i senaste Vasaloppet blev kung Carl Gustaf. Ett företag med blåbärssoppa som specialitet delade nummerskylten med Djurgårdens klubbmärke.

Skidor: Kungen vår bäste i Vasaloppet

Den tid tycks för alltid vara förbi när Djurgården mobiliserade en laggklämmare av stort format och med möjligheter i SM-spåren. Dessa domineras numera helt av norrlänningar och de gånger någon från befolkningen söder om Dalälven lyckats klämma in sig bland 20 bästa på en prislista är lätt räknade. Någon djurgårdare har inte skådats på en sådan prislista.

Huvudsakligen är det Vasaloppet som lockat våra gamla skidkarlar, men i fjol var vi ute så sent med anmälningarna, att ingen ens fick ställa upp. Jo, faktiskt en av de våra bereddes plats med sin efteranmälning, men så handlade det också om vår hedersmedlem kung Carl XVI Gustaf. Han stakade de 9 långa milen riktigt berömligt och kom i god till målet för att där dras omkull av en liten grabb med uppdrag av sin farsa att skaffa kungens autograf.

Vår kunglige medlem stal för övrigt hela Vasaloppet. Synd bara att det aldrig kom med i den stora uppståndelsen vid målplatsen att han representerade lika mycket Djurgården som Ekströms blåbärssoppa.

Om längdlöpningen alltså sett sina bästa dar har Djurgården alltjämt ett visst grepp på backhoppningssidan med en naggande fin liten trupp med Christer Karlsson som starkaste man. Även internationellt hade Christer en fin säsong och skaffade sig en toppenplats i stora backhopparveckan.

Slalom: När får vi en Stenmark?

Här brusar det av aktiviteter och trots den dåliga vintern och därmed tvånget att behöva transportera åkarna härsan och tvärsan över hela landet har sektionen kunnat hålla en viss kvalitet på tävlingssidan. Det har som regel räckt för att DM-titlarna i specialslalom skall ha hamnat hos de våra.

Benny Lindberg räknas alltjämt kunna utvecklas till något i närheten av Ingemar Stenmark men annars finns det både bland pojkarna och flickorna en rad löften. Att gamla mästarinnan Vivi-Anne Wassdahl fått se en fortsättning på Någon egen damsektion har ju inte längre våra flickor, vilka istället omhändertagits tion för sektionen, som nu närmast siktar på att flyga ut med ett storevenemang under arbetsnamnet Abba-cupen.

Squash: Tjejerna upp i allsvenskan

Det nyaste skottet på Djurgårdseken har utvecklat sig till en frisk gren med fin växtkraft. Redan förra året slog flickorna till med serieseger i div. II och gick därmed upp i vår högsta serie.

En historisk händelse med andra ord och här är namnen på squashens första medaljörer i Djurgårdsfärg: Anita Arkéus, Charlotte Edenius, Eva Ekstedt, Kerstin Poehls och Cecilia Rydman. Även herrsidan har visat rätta slagkraften och noterat fina resultat. Sektionen letar efter ökade lokalutrymmen för att ge plats för en lång kö ungdomliga squash-entusiaster.

Damidrott: Ett bombnedslag

Någon egen damsektion har ju inte längre våra flickor, vilka i stället omhändertagits i de andra sektionerna för att där förgylla ett ibland trist vardagsliv.

För att flickornas insatser inte alldeles skall drunkna i de stora manliga kretsarna tillåter vi oss här dra fram att vårt damlag i fotboll länge var med och krigade om serieseger i div. II östra Svealand och med en stark höstspurt fick de andra topplagen att bli skakade inpå bara ryggmärgen.

Försvaret hörde till seriens bästa och släppte inte in mycket flera mål än serievinnande Sätra men när det gäller att putta in egna mål var våra flickor mer välfostrade och tillverkade inte flera fullträffar än att det räckte till en 4:e plats.

På handbollssidan har det också gått hyggligt för våra lag och erinrar man samtidigt om vilka duktiga flickor vi har i konståkning, orientering, fäktning och då och då även i slalom och squash bli summeringen den att Djurgårdens kvinnliga avdelning vet att hålla sig framme. De lycka-

des ju också slå ner befästningarna kring Sällskapet Gamla Djurgårdare och i fjol vinna inträde i denna förnämliga krets. Det var ett bombnedslag med förödande verkan.

Överstyrelsen: 25 öre i timmen för våra ledare

Föreningens styrelse har under året bestått av följande aktningsvärda herrar jämte en minst lika akningsvärd kvinna:

Rudolf Walldén, ordf.,

Roland Erixon, v. ordf.,

Reine Gustafsson, skattmästare,

Karl Liliequist, sekr.

Kaj Alm med tonvikt på bingoärenden

Hilding Lövdahl som ansvarig för Stadionlokalerna

Rolf Theblin med ansvar för kommunala kontakter på hög nivå

suppleanter:

Suzanne Dettner/Mathiasson som klubbmästare

Sture Danielsson med framför allt ekonomiska ansvarsuppgifter

Som adjungerade har fungerat:

Lennart Öberg med ansvar för olika lotteriformer. Under kortvariga tillfällen har varit adjungerade fotbollens och ishockeyns ordförande

Som klubbdirektör: Bengt Stagman

Som kanslianställda: Bo Andersson, Cissie Lagerlöf och Margareth Eriksson.

Överstyrelsens väsentliga arbetsuppgift har legat på det administrativa planet med framför allt ansvar och arbete inriktat på att öka föreningens ekonomiska kapacitet. Det var också med detta som bakgrund som anställandet av en klubbdirektör sågs som en naturlig och nödvändig lösning.

Med den omfattning ledarskapet tagit inom idrotten har ju höjts rop på marknadsmässig betalning för de ledare, som mer eller mindre på heltid måste ägna sig åt det administrativa jobbet. En förtroendevald ledare av i dag har räknats ut bli ersatt med ungefär 25 öre pr timme. En spelare på allsvensk nivå anses enligt samma uträkning bli avlönad med 3,75 i timmen. Låglönearbetare alltså.

För att klara den svällande administrativa apparaten med behov att bli tillförd stora kontanta summor har Djurgården alltså vidtagit åtgärden att införa en befattning som klubbdirektör. Med Bengt Stagman på denna nya post har det åstadkommits en viss rotation på ärenden, som mer eller mindre varit obearbetade och som skall tillföra föreningen behövligt rörelsekapital.

Än så länge är klubbdirektören bara i början av ett omfattande jobb. Han har stora marker att plöja igenom. På ishockeysidan har man följt detta exempel och utsett sin egen klubbdirektör dock med anställning bara under halva året. Kanske även andra sektioner slår in på samma väg i en brytningstid för framför allt bingohanteringen, som tidigare bidrog till att man kunde leva tämligen bekymmersfritt.

Bingokonkurrens med småklubbarna

Många ideer har både kläckts och genomförts, och förhoppningen är givetvis att alla med våra direktörer samverkande krafter blir ännu varmare i de nya kläderna, så skall ännu större ekonomiska vinster kunna föras i hamn.

Än så länge är föreningen mycket beroende av vad bingo, enarmade banditer och lotterier ger i våra kassor, och en utökning av denna verksamhet har också kunnat ske inte minst genom att vi låtit inköpa vissa bingolokaler. Dessvärre är ropet från småföreningar att få vara med och dela kosingen utan att direkt vilja dela ansvar och arbete med driften så högljutt, att vi ej kunnat förhindra inbrytningar i våra bingofronter. Även nödvändigheten att anställa konsulter för marknadsmässiga löner gör att de gamla gyllene tiderna är ett passerat kapitel. Alltjämt är rörelsen dock åtskilligt lönsam.

Bidragande till föreningens hyggliga ekonomi är att antalet medlemmar kunnat ökas. Ännu är målet med 10.000 medlemmar ej nått och där ligger vi alltså i skuggan av framför allt våra vänner AIK. Redovisningstekniken är dock litet olika våra klubbar emellan. AIK lever vidare på även sådana medlemmar, vilka sedan länge myllats ner under jorden, medan vi låter våra hädangångna medlemmar vila i välförtjänt frid och inte gräver upp dem till att förgylla vår statistik.

Till våra medlemmars trivsel och för kontakt med vad som händer och sker har under året en ny årgång av tidskriften "Djurgårdaren" kunnat produceras. Kanske den sista årgången av detta slag i och med att försök att förverkliga ett önskemål att utkomma med fyra nummer pr år skall göras. Kanske hade så redan skett om även vår tidskrift fått del av det pressstöd som diverse andra drakar fått, men där har vi stött på patrull och får fortsätta att leverera "Djurgårdaren" av egen ekonomisk kraft.

BETALA DIN ÅRSAVGIFT
utan påstötning. Bara betala!

Kanske inte ens en dunk i ryggen

Och så till sist finns det största anledning att rikta ett varmt tack till inte bara de aktiva, som fört våra färger så framgångsrikt på olika idrottsbanor utan även i lika hög grad till alla våra ledare. Antingen de jobbat i de stora observerade sammanhangen under massmedias strålkastarljus eller jobbat i det tysta långt nere i de djupa leden utan kanske ens en dunk i ryggen för allt vardagsslitet. Alla har de haft sin stora betydelse för att vår förening är den den är, landets största och därmed också en av de mest uppskattade och omskrivna.

Det är ett stort ansvar som förpliktigar till fortsatta kämpatag och till inre samling särskilt i stunder, då det kanske och nödvändigtvis tar emot.

Vårt tack för god vakt och värdefullt stöd går också till alla entusiasterna i vår stora Supporterklubb med Sven Öberg som den explosiva eldsjälen. Ett erkännande också till Sällskapet Gamla Djurgårdare för dess alltid beredvilliga medverkan i olika sammanhang.

Det är alltså många och uppoffrande krafter, som skapat vår förenings nuvarande position i samhället. Det är för framtiden lika nödvändigt med alla dessa stöttepelare för att vår fortsatta seglats skall undvika bottenkänningar och blindskär och i stället nå de mål, som varje äkta djurgårdare vill ge allt för att realisera.

Må våra ideal även det kommande året vara att se hoppfullt framåt och hedra våra älskade färger, vilka finns i klubbmärket och vilka så inlevande fått sin beskrivning i forna tider. Då skrev Johan af Klercker denna kärleksdikt:

Den blågula sköld med blodrött band
den vilja vi ära
med heder den föra kring Skandiens land,
den trohet vi svära
De blå-gula fält bära Sveriges färg,
den röda kärlekens är,
oss trohet i hjärtat och stål i märg
de två oss lär
Den tredje oss binder med oslitligt band,
Djurgårdare alla.
Den skölden, den lär oss älska vårt land,
att stå eller falla.

Och därmed går denna berättelse till sitt slut.

Randkavalkaden

Vinstsumma 60.000:—

DET ÄR ALDRIG FÖR SENT ATT VARA MED. TA CHANSEN NU!!!!

Hur gör man? Betala in 10:– före den 15:e varje månad eller den totala summan 120:– på postgirot 54 921-2. Lotteriet löper per år.

Bonusdragning? Alla som betalar 120:–/år är med i en extradragning. De som betalar 120:– före den 20/3 1978 erhåller en friplåt till en hemmamatch.

Om du vinner? Vinnarna står i fotbollsektionens tidning Blå Randen, som du på detta sätt får varje månad.

Något mer? Om intresse finns ordnas en fest till självkostnadspris som avslutning, då dras bonusvinsterna.

Vinstplan för dragning per månad

1:a pris	1.000:–
2:a pris	500:–
3:e - 5:e pris	200:–
6:e - 14:e pris	100:–
15:e - 38:e pris	50:–

Summa 456 vinnare som delar på 50.400:–.

Vinstplan för bonusdragningen

1:a pris	5.000:–
2:a pris	1.500:–
3:e - 6:e pris	500:–
7:e - 11:e pris	100:–
12:e - 21:a pris	50:–

Summa 21 vinnare som delar på 9.500:–.

Kontakta DIF:s Fotbollskansli på telefon 60 61 07 för närmare information!

ISSTADIONS och SÖDERSTADIONS

BARSERVERINGAR

HARALD HAMMARBERG
på Hovet . . .
Det är något visst!

BANDYN KOM TILLBAKA

Djurgårdens bandylag har fått sin hemmabana flyttad från Söderstadion till Spånga IP, där en blandning av unga och gamla kämpar har spelat nästan alla matcher. De gamla som varit med i många år är bland annat Gösta "Knivsta" Sandberg, Hasse Nilsson, Tomas Bergman, Rolf Fransson samt Erik Klockare.

I träningsmatcherna vanns lika många matcher som vi förlorade. Serien division 3 Stockholm norra startade den 30 november mot nyuppflyttade Lunda SK och den vann Djurgården med 5-3 efter bra spel i första halvlek. Andra seriematchen mot Polisen fungerade ej spelet särskilt bra i första halvlek. Underläge i paus med 2-0, men i andra halvlek kom Djurgården igen och gick upp till en 4-3 ledning. Tyvärr föll vi igenom de sista 10 minuterna och förlorade matchen med 5-4. Tredje matchen mot Karlberg vågade vi knappast nämna, förlust med 8-0. I mellandagarna spelade vi mot Kungsholmens SK/RIF. En match där våra motståndare gjorde mål efter 20 sekunder, men det tände tydligen våra killar som verkligen spelade bra och kunde gå till pausvila med en 2-1-ledning. Andra halvlek blev betydligt jobbigare, men grabbarna redde ut svårigheterna och vann matchen med 3-2. Sedan gick det ännu bättre och vi klättrade uppåt i tabellen.

Leif Fransson styr och ställer i bandysektionen och hinner dessutom med att snickra landets konstnärligaste fat i eneträ.

"Knivsta" 25 bandyår i Djurgår'n

"Knivsta" Sandberg är ett namn som klingar fint i idrotts sverige.

Landslagsspelare i bandy, fotboll och ishockey. Han har själv sagt att bandy är ett av de roligaste spel han vet. 25 bandyår i Djurgår'n och 45 år på nacken och en av de bättre spelarna i div. 3 Norra Stockholmsserien där Djurgården spelar den här säsongen. De sista fem åren har han (två i div. 2 och 3 i div. 3) varit en av de bästa målgörarna med ett fruktat skott. Särskilt på hörnor där det ofta blir mål. Vintern 1976 i en match mot Helenelund satt fyra hörnor direkt i mål. "Knivsta" är oerhört nyttig som spelare och gör strängt taget aldrig en dålig match. Han är mycket stark och oöm och kommer alltid igen.

Leffe Fransson

Nu är det farligt för hajarna!

Vi slår vakt om våra lagligt skyddade märken

Djurgårdens IF kommer nu tillsammans med Alliansbröderna i AIK och Hammarby att slå hårt mot dem som utnyttjar våra klubbmärken på dekaler, nålar, väskor, tröjor, prydnadsföremål och prylar av alla de slag. Det finns en rikhaltig flora av artiklar och påhittigheten är stor. De tre klubbarna fick i fjol höstas sina klubbmärken ännu mer i detalj än tidigare inregistrerade hos Patent- och Registreringsverket och har därmed fått dem lagligt skyddade.

Företag som efter 1 januari 1978 tillverkar och distribuerar dekaler, klistermärken och artiklar eller varor av olika slag med de tre klubbarnas märken, utan att ha tecknat avtal med klubbarna, riskerar att stämmas för varumärkesintrång.

Om detta har Alliansen informerat i dagspressannonser för att göra såväl leverantörs- och detaljistleden uppmärksamma på de åtgärder som kommer att vidtagas i de fall där kontakt för tecknande av avtal ej tas – avsiktligt försummas eller kringgås.

Alliansen till attack

Det var i maj förra året som de tre storklubbarna beslöt att tillsammans gå till motattack sedan det osnygga utnyttjandet av klubbmärkena pågått i flera år utan att mycket gjorts för att komma tillrätta med ofoget. Någon kontroll över denna hantering har inte klubbarna haft och jättelika belopp har skänkts bort. Nu tycker vi dock att vi är på väg att få både insyn och grepp om den här verksamheten.

Många – det skall sägas – företag har hört av sig och förklarat sig villiga att ingå

Hur en domare borde vara utrustad för att se det mesta.

avtal eller erbjuda kompensation, antingen ekonomisk eller i form av varor.

– Vi erbjuder alla en rättvis chans att övergå till justa affärer. Gör de en överenskommelse med oss så är det bra. Om inte så drar vi det inför domstol. Alliansen har anlitat en jurist – specialiserad på varumärkesärenden, som hjälper till med övervakning och kontroll.

Dekal i fönstret

Varje försäljningsställe – bensinmackar, varuhus, tobaksaffärer och liknande – som har en överenskommelse med klubbarna får kostnadsfritt en svart-vit dekal att hänga i skyltfönstret.

– Det är en garanti för att de är auktoriserade av oss. – Vår aktion har två orsaker. Dels förlorar vi massor med pengar, dels utnyttjas klubbmärkena i sammanhang som vi inte vill vara med om. I det allmänt ekonomiskt kärva läge som idrottsklubbarna ständigt befinner sig i är det nödvändigt att souvenirförsäljningen sköts av klubbarna själva eller enligt uppgörelser och samarbetsavtal med seriösa försäljningskanaler.

Företag som Alliansen redan har ett utmärkt samarbete med är NK (shopen), Guldfynd, Tidex Press och Tobakisterna i Stor-Stockholm.

Det bidrag souvenirförsäljningen ger klubbarna i dag är viktigt för ekonomin och blir än viktigare i framtiden.

Sneglar man utanför gränserna ser man vilken betydelse t.ex. de engelska proffsklubbarna och klubbarna på kontinenten ägnar souvenirförsäljningen. Såg i en engelsk ekonomisk tidskrift att en klubb som Chrystal Palace för 1977 uppskattade försäljningen av souvenirer till ca 23% av klubbens totalintäkter.

Bengt Stagman

CANADA KÖKET AB

HAGALUNDSGATAN 38 A BOX 3044, 171 03 SOLNA TEL. 08-82 00 80
KUNGSGATAN 35 111 56 STOCKHOLM TEL. 08-20 45 43

●Exklusiva kökssnickerier • Arkitekthjälp
●Förmånliga priser • Garderobsinreden
●Hushållsmaskiner av de flesta fabrikat

JOHAN G. STRANDHS

BROTTAR- och

GYMNASTIKMATTOR

fortfarande bäst

BEGÄR OFFERT!

Box 102 KÄVLINGE

Telefon 0412-304 66

DIAMANT — GULD — SILVER-

SMYCKEN

GULDFYND HAR ETT 75-TAL BUTIKER ÖVER HELA LANDET 20 BUTIKER I STOCKHOLM I NÄRHETEN AV T-BANA!

GULD Fynd

Hög kvalitet, låga priser - därför störst i guld

STOCKHOLM: Drottninggatan 10, Sergelgatan 11, Gallerian, Hamngatan 37, Vasagatan Continental. Kungsgatan 35, Stureplan 17, Odengatan 83, S:t Eriksgatan 34, Hornsgatan 45, Götgatan 88, Ringvägen 129, Högdalsgången 10, Skärholmsgången 20, Farsta gränd 3, Vällingbyplan 15, Kista Centrum, Täby Centrum. SUNDBYBERG: Sturegatan 31.

MÄRKEN, PRODUKTEMBLEM, PLAKETTER, PRESENTREKLAM...

Välkommen för närmare kontakta information

GFP

Guldfynd plakett ab

HÖG KVALITET · MODERN DESIGN
LÅGA PRISER!
RING ELLER SKRIV – VI KOMMER GÄRNA MED FÖRSLAG OCH OFFERTER

Utställning och Huvudkontor:
Birger Jarlsgatan 37, 5tr, 111 45 STOCKHOLM
Tel. 08-23 57 90

CURLINGKVASTARNA GÅR

Någon curling spelar vi inte längre i Djurgården. Tyvärr kanske eftersom vi hade flera lovande curlare på den tid då det begav sig. Vi hade väl rent av resurser att bli svenska mästare om inte våra gubbar fallit för frestelsen att söka sig ut i stora världen och bli medelmåttor i andra klubbar...

Men alldeles stilla är det inte på curlingfronten i och med att vi har något som heter korp-curling. På den kanten håller bl.a. Kaj Alm i gång i Nämnhusets korplag tillsammans med en annan djurgårdare av anno-da-zu-mal, bandyns ledare Klas Thorén.

När han inte sysslar med bingoärende i ÖS hastar Kaj Alm gärna i väg och spelar curling i Svenska Dagbladets turnering och häromsistens gick det så bra att hans gäng nådde slutspelet. Och hör och häpna: där vann Kaj & C:o.

Det fick till följd, att Kaj kom med en urklippsbok och önskade få vissa bitar distribuerade till även Djurgårdarens läsekrets. Vi klipper följande:

Fyra "husrivare" på Stockholms kommuns fastighetskontor byggde bon bäst av 192 spelare och vann den tredje upplagan av SVD:s korpcurling i Sundbybergs curlinghall. "Husrivarna" i Fastighetskontoret heter Stig Johnson (kapten), Hans Pettersson, Klas Thoren och Kaj Alm.

I finalen slog Fastighetskontoret Trygg-Hansa med curlingkändisen Per Ödlund som kapten. Resultatet blev 11-7.

Fastighetskontoret hade kvalificerat sig till final via 7-4 i kvartsfinalen mot Patentverket och 9-4 mot ASEA i semifinalen.

Fastighetskontoret hade tre nybörjare mot två för Trygg-Hansa varför "husrivarna" fick börja finalen med 2-0 i handikapp.

Stig Johnson själv är en rutinerad och känd curlare i Djursholms CK. Han har bl.a. en titel som svensk mästare i mixed och tvåa i lag-SM 1973. Tillsammans med sina tre lagkompisar i Fastighetskontoret har han spelat några år i något som kallades Bygg-korpen där olika byggnadsfirmor spelade mot varandra.

Hans Pettersson och Kaj Alm har också äntligen tröttnat på Stigs tjat om att börja spela curling på allvar och ansluter sig i år till Djursholms curlingklubb.

*

Det senare låter skumt. Övergången kan ju inte få gå till hur lätt som helst.

Skogkarlarna hänger med

Djurgårdens orienterare var med och tävlade i den mycket omdiskuterade 5-dagars-orienteringen på Gotland – kritiken ansåg djurlivet och växtlivet ha fått obotliga skador av de många tusen orienterarnas skubbande. Det rörde sig delvis om s.k. vinklat reportage. Våra grabbar tassade omkring så försiktigt, att de aldrig riskerade att behöva trängas utanför målfållorna.

Våra bästa kom i mål i sina klasser i den här ordningen.

27:a Torsten Gustavsson (H 68)
32:a Karin Jonsson (D 43)
62:a Stig Hammar (H 62)

Tävlingen "Hårda grabbar" leddes länge av Stig Lindblad, men innan han skulle få KM-medaljen fäst på sin bringa, anlände "Larsan", alias Lars-Erik Forsberg, och pressade sig 95 sekunder före i mål på den övre 6 kilometer långa banan.

Våra orienterare fortsätter annars ihärdigt både i skogen och vid skrivbordet. Sektionens egen tidning "Mellan Skärmarna" är bliven så gammal, att man "glömt bort årgångsnumreringen men nog bör det vara minst 40:e årgången med julgran på första sidan", skriver redaktören och fortsätter: De gamla som startade tidningen har alla hittat sista kontrollen (låter rusktigt förstås), dels är bara jag som ännu irrar omkring, erkänner Stig Hammar.

Senaste numret ägnar sin hyllning åt minnet av legendariska skogsluffarna Nils "Nobben" Nordberg och Nisse Östlund, vilka gått hädan efter åratals av förnämliga insatser i föreningen.

Från orienteringen rapporteras vidare att Byss-Hans blivit 70 år, en hårding, både i skogen och vid byggandet av stugan i Höjden, våra orienterares paradis. Tänk på dåtidens hårda orienterarliv med långa cykelturer före och efter tävlingarna och med underbara små kaffebrasor vid lägerelden efter tävlandet. Suckar Stig Hammar.

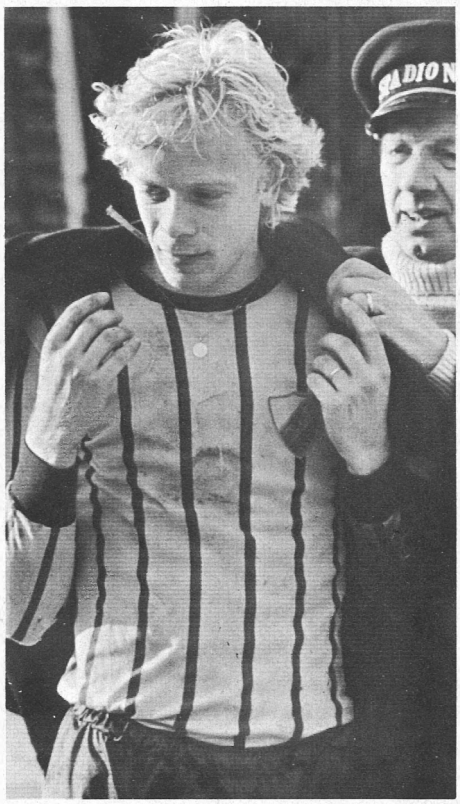

TAG MIN ROCK, OH BRODER!

Nu när du äntligen blivit frisk, måste du vara rädd om dej, manar en Stadionvakt och lägger sin överrock över Anders Grönhagens axlar i samband med höstmatchen mot Örebro och sedan Anders stänkt in matchens enda mål. Även Stadion måste ju vara rädd om guldfågeln om det i fortsättningen skall bli fulla hus. Och fet hyra till Stadion.

Fastighetsaktiebolaget

TORNET

Stockholm

EN STARK KOMBINATION

Hur ska kedjan se ut? UK:s uppgift inför en landskamp är nästan lika krävande som själva matchen — det gäller att ge laget den mest genomtänkta sammansättningen! Fantasi, kombinationsförmåga och snabb uppfattning hos elva individer skall länkas samman till ett effektivt, samspelt lag.

Den moderna affärsbankens verksamhet är ett komplicerat spel, där de olika avdelningarnas specialister måste hjälpa varandra, så att de tillsammans bildar ett effektivt samspelt lag. Variationsmöjligheterna är många — Götabanken hjälper Er att finna den kombination av tjänster som leder till Ert ekonomiska mål.

GÖTABANKEN

DESSA FYLLER I ÅR

I år blir det dags för många djurgårdare att fylla jämna år. Här har vi plockat ut några, som vi väl kan komma ihåg med en enkel tulipan eller med ett vykort:

11 mars Sigge Steinwall (skidor) 85 år
22 mars Torsten Wiklund 75 år
26 mars Sven Danielsson 75 år
29 mars Hasse Stelius (fotboll) 60 år

*

2 april Harald Gustafsson (fotboll) 60 år
4 april Einar Hemming (fotboll) 80 år
10 april Inga Gentzell/Dahlgren 70 år
11 april Gunvor Jansson (konståkning) 60 år
21 april Sune Andersson (fotboll) 80 år
27 april Sten Rudholm (fäktning, president) 60 år
30 april Carl Gustaf (kung)

*

3 maj Åke Johansson (handboll) 65 år
8 maj Erland Asplund (gång) 65 år
19 maj Evan Pettersson (bowling) 70 år

*

15 juli Hans och Stig Tvilling (fotboll, ishockey) 50 år
16 juli Bo Brattlöv (fotboll) 60 år
18 juli Lill-Einar Olsson 92 år

*

18 augusti Karl Erik Lundberg 75 år
19 augusti Lasse Lönndahl 50 år
26 augusti Axel Hallström 75 år

*

6 september Nils Eriksson 70 år
21 september Åek Erixon (fotboll) 60 år
28 september Torsten Almqvist (boxning) 50 år
30 september Elsa Ravelius 75 år

*

12 oktober Olle Tandberg 60 år
17 oktober Anna Dettner (bandy, fotboll etc.) 70 år
18 oktober Stig Elmblad (pingis) 60 år
23 oktober Rolf Theblin 60 år
29 oktober Per "Limpo" Lindberg (fotboll, bandy) 75 år
30 oktober Helmer Janson 70 år

*

12 november Kenneth Svensson 50 år

*

2 december Torsten Adenby 60 år
7 december Harald Hedengren (ishockey) 50 år
7 december Yngve Arnell (fäktning) 60 år
15 december Axel Reuterdahl 80 år
19 december Birger "Farsan" Sandberg (fotboll) 60 år
23 december Silvia (drottning)
24 december Per Edberg (ishockey) 60 år

Som på ryska tundran

Underliga röster får man höra i sammanhang med bandy: ingen framtid, lika bra lägga av...

Ett faktum är att fick bandyspelarna lika bra betalt som fotbolls- och ishockeylirarna skulle bandyn nog bli en stor sport igen även i Stockholm. Finge bandyn dessutom inomhushallar, värme och komfort, då skulle ishockeyn skaka i sina grundvalar, men naturligtvis finns det inga pengar till sådana hallbyggen.

Trots kylslaget klimat, regn, rusk och snö blandat med bister kyla, mörker och stormvindar håller bandyn sina ställningar framför allt ute i provinserna. Stockholm tappade ett tag för mycket mark genom att ishockeyn fick alla hallar och konstbanor, men nu har huvudstaden äntligen fått ytterligare en konstbana och har därmed hela två stycken. Hur många ishockeyn tilldelats, skall vi lämna till maskinräkning.

Djurgårdens bandy, en gång av mästarklass, kämpar hårt och tappert för att leva vidare, och man måste imponeras av all idealitet, som vår bandysektion bygger verksamheten på.

Vi är inte många som finns på läktarna, men vi som står där och stampar, måste trivas med Knivsta, Rolf Fransson, Hasse Nilsson, Thomas Bergman, Lasse Stenbäck, Thomas Bengtsson och alla de andra kämparna.

Sent på kvällen, i halvmörker och busväder ställer bandygrabbarna upp, spelar och fightas, blir utvisade och kommer tillbaka, aldrig en tanke på att ge upp. Jag minns särskilt en match på Spångas nya konstbana, där blåsten var som på ryska tundran och vi åskådare knappt hade möjlighet att hålla oss kvar på snösluttningarna. Grabbarna låg under med 3-1 mot Triangeln men kom tillbaka och ordnade 3-3. Alla lika lyckliga som hade de vunnit SM-finalen i bandy.

Bland publiken Gunnar Dyvik, Olle Pettersson, Stig Bengtsson och andra med kontakter i fotbollsvärlden men lika roade av den kylslagna bandyn, som får spelas på ödemarkerna.

Kalle L.

UR TIDEN

Det gångna året var smärtsamt för vår förening genom förlusten av flera gamla kämpar. Utan att namnge dem alla, som på olika sätt hedrat Djurgårdens färger, stannar man gärna inför minnet av Nils "Nobben" Nordberg, i yngre dar stororienterare och tekniker på fotbollsplanen. In i det sista aktiv även som författare. En stöttespelare i Sällskapet Gamla Djurgårdare.

Sven Larsson, allas vår Tattar-Lasse, som under en lång följd av år, ledde Djurgårdens öden efter att ha valts till Nocke Nordenskjölds efterträdare som ordförande, följde under senare vår förening från Visby. Där fick han också lämna detta jordiska.

Även i de betydligt yngres led skördade liemannen sina offer i vår stora Djurgårdsfamilj.

Må vi minnas dem alla med vördnad och tacksamhet, De kämpade väl och envist.

VEM SKALL BETALA?

När skall föreningen och när skall förbundet stå för kostnaderna, när en idrottsman tävlar internationellt för sitt land, t.ex. i VM, olympiska spel och motsvarande? Svaret ger sig självt. Han tävlar ju för landet, inte för sin klubb, och följaktligen står det inte i tidningarna heller att världsmästaren på värja Harmenberg tävlade för FFFF eller att Hasse Jacobsson i samma ärende också tog en VM-titel såsom representant för Djurgården. Nej då tävlade de för sitt förbund och för SVERIGE.

När våra bobåkare tävlar i VM och EM, borde det vara lika naturligt, att deras förbund betalar resor och hotell, men ingalunda är det så för Karl-Eric "Jätten" Eriksson och hans övriga lagmedlemmar. Därför måste våra bobmän gå ut och tigga sig till bidrag för att komma i väg som nu senast över Atlanten till VM i Lake Placid. Annars hade Sverige inte haft någon representation därstädes.

Bara betala.....

SPELA BINGO
med Djurgården stan runt

STÄLL UPP
på årsmötet och säg ifrån!

DEN EKONOMISKA RÖRELSENS ALLA SIFFROR PARADERAR

Sektion	Intäkter	Kostnader	Vinst/Förlust
Bandy	17.060:28	16.228:55	831:73
Bobsleigh	20.578:–	27.483:80	– 6.905:80
Bordtennis	50.458:39	73.622:65	– 23.164:26
Bowling	68.921:60	71.432:35	– 2.510:75
Boxning	26.965:11	17.912:74	9.052:37
Brottning	24.174:99	24.141:20	33:79
Cykel	29.419:81	29.022:70	397:11
Fotboll	3.152.238:82	3.001.364:27	150.874:55
Fäktning	163.628:82	154.111:57	9.517:25
Handboll	31.112:47	26.528:14	4.584:33
Ishockey	2.179.522:36	1.875.123:57	304.398:79
Konståkning	103.943:15	107.843:67	– 3.900:52
Orientering	9.583:77	10.347:10	– 763:33
Skidor	22.248:40	24.949:90	– 2.701:50
Slalom	24.699:91	25.322:40	– 622:49
Squash	12.806:32	11.498:80	1.307:52
ÖS	1.882.265:42	1.712.664:08	169.601:34
	7.819.627:62	7.209.597:49	610.030:13
Årets vinst	–	610.030:13	–
Summa kronor	7.819.627:62	7.819.627:62	610.030:13

Djurgårdens senaste bokslut visade att rörelsen faktiskt gick ihop. Det var inte alla företag i landet i övrigt, som kunde redovisa något netto, varför vi i Djurgården borde vara rätt belåtna med det bokslut, som berättade att det bar sig.

För säkerhets skull föreslår vi våra läsare att uppmärksamma, att bokslutet gäller för tiden före den 1 juli i fjol. Sedan dess har det rört sig på många fronter och åtskilligt av överskottet har kommit i rotation. Så tro inte att det finns några bidrag att hämta hos skattmästaren....

KRUMELURER

Djurgårdens konståkare gjorde rent hus vid DM. Prislistorna innehöll bara namn från vårt konståkningsstall. Christina Andersson vann damernas DM och Mathias Eidmann herrklassen. Juniortiteln gick till Elisabeth Johansson. Det är inte dåligt med tillväxten på våra krumelurfronter och bättre skall det bli i framtiden lovar Allan Ögren, Hasse Lindh och Gunvor Jansson.

RÖSTER I RADIO

Att spela 2-2 eller 3-3 är som att kyssa sin syster.

Fotbollen i Europa sköts av ledare, som verkar ha varit med på Gustaf Wasas tid.

Rösterna i radio verkar ibland komma från graven.

Påskris

i Djurgårdens färger, grönsaker och annat köper du hos Nicke på Hötorget
10% till djurgårdare med medlemskort

NILS G. WÅHLBERG REVISIONSBYRÅ

Revisor Nils Gunnar Wåhlberg av kommerskollegium godk. revisor. Ledamot av Svenska Revisorsamfundet.

BOKFÖRING – REVISION – DEKLARATIONER
SKATTEFRÅGOR – BOLAGSBILDNINGAR

Vinterbrinksvägen 23 · Box 15 · 133 01 Saltsjöbaden

TEL. 717 25 00 – 717 66 40

Runt olika Djurgårdsfronter

CARL BERNADOTTE BÄST

Just när detta nummer går i tryck kommer fäktarna rusande med en resultatlista från tävlingen om SAF-pokalen som samtidigt gällde uttagning till VM. Segrare blev Carl Bernadotte med 4 segrar före 2:an Leif Högström och med världsmästaren Johan Harmenberg först på 4:e plats.

I damfloretten segrade Ann Molvidson med 5 segrar, Djurgårdens kalla stål biter bra.

PÅSKRIS HOS NICKE

I pressläggningsögonblicket ringer "Nicke på Hötorget" och vill gärna ha in en helsidesannons i Djurgårdaren för sin försäljning av påskris, julgranar och grönsaker, men upptäcker att annonspriserna är något för höga. Vi ger honom därför denna gratistext och rekommenderar medlemmarna att gå till Hötorget någon gång och handla hos Nicke. Medlem hos blåränderna sedan 12 år tillbaka. 10 procent får vi av honom.

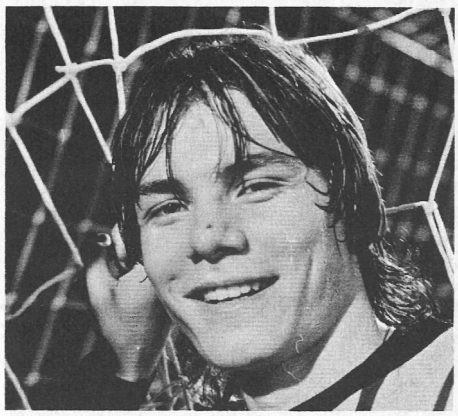

TROLLGUBBE

Bland fina produkter som ur våra egna led nått fram till en allsvensk position hör Roger Lindewall. En trollgubbe med en bollbehandling, som måste vara medfödd. Säger de, som förstår sig på sådana här saker.

MAN TACKAR FÖR DET MÅLET...

Länge såg bandyn ut att ha sitt på det torra och alltså hålla sin plats i serien, men så började fotbollen behöva "låna" spelare. Då fick Torbjörn Waax och hans folk besvärligare att hålla laget uppe, och när samtidigt domarna tog fram sin underliga inställning till Knivsta & C:o med utvisningar som följd, infann sig en liten kris. I sista matchen mot Ulvarna behövdes en poäng för att klara kontraktet. Frågan var om Knivsta och Hasse Nilsson skulle komma ifrån sitt fotbollsengagemang i Brommapojkarna.

Men Knivsta lyckades få loss sig själv och Hasse, men när det var speldags på Spånga saknade man ett par grabbar, som spelade fotboll i en reservlagsmatch. Desssbättre blev det försening på Spånga och de efterlängtade lirarna hann i grevens tid. Hasse Holmqvist var man särskilt glad för att han hann rissla om och ställa upp eftersom han redan efter några minuter tog sig fram på vänsterkanten och klämde in ett otagbart skott. Det betydde 1-0 för Djurgården. Visserligen lyckades Ulvarna få 1-1 i slutsiffror, men Hasses mål betydde att det gick vägen. Och oavgjort räckte även till att gå förbi Polisen och helt akterssegla Ulvarna, Lunda och Hägersten:

Djurgården	14	6	2	6	46-55	14
Polisen	14	6	1	7	62-45	13
Hägersten	14	6	1	7	57-47	13
Lunda	14	2	0	12	30-83	4
Ulvarna	14	1	1	12	25-92	3

DJURGÅRDAREN

Redaktör: Karl Liliequist
Tidningskommitterade:
Gustaf Douglas, Bengt Stagman
Annonser: Rolf Theblin
Tryck: CEO-tryck ab, Sthlm

PÅ VÄG MOT 10.000

Vi blir fler och fler medlemmar, och just nu finns således att berätta, att Djurgården kan redovisa något över 6.500 medlemmar. Det är Cissie Lagerlöf på vårt Stadionkansli – med uppdrag att hålla ordning och reda på vår medlemsrulla – som glädjestrålande rapporterar den senaste noteringen i form av *6.567 medlemmar.*

Det är särskilt i samband med stora segrar och motsvarande glada händelser, som det strömmar till nya medlemmar. Det har varit litet si och så med de stora segrarna senaste halvåret och därför är det desto mer glädjande, att medlemsantalet ändå klättrat uppåt, säger Cissie och meddelar samtidigt att medlemmar, som inte i laga ordning gör rätt för sig och betalar sina årsavgifter obönhörligen plockas bort ur medlemsregistret. Så glöm inte att betala om du vill hänga med!

Målet att nå 10.000 medlemmar ligger ännu en smula i fjärran, men är det så att fotbollen tar allsvenskt guld i höst får vi nog jobb med nya medlemmar.

LEK ITALIENARE FLAGGA FÖR DJURGÅRN!

Nu skall vi bli italienska i Djurgården och flagga för hela slanten liksom supporterna gör söderöver och då sätter färg på hela stan. Efter Milans, Inters, Juventus och de andra matcherna i italienska ligan reser åskådarna runt i sina bilar och skriker ut sin glädje genom att bl.a. vifta med klubbflaggor och i största allmänhet ha sig som bara sydländska fotbollsfantaster kan.

Nu är det dags för våra supporters i Djurgården. Vi har lyckats framställa en klubbfana i äkta siden och givetvis i Djurgårdens glada färger. Och med stång till. Stort format och säkerligen en flagga, som det blir rusning efter. Den kan redan nu beställas genom att betala in kr. 25:– på fotbollssektionens postgiro. Vi har över 6.000 medlemmar. För dem gäller det att vara ute i tid med sina beställningar.

BOWLING-ÖDET

Efter segern över Göta med 5988-5915 blev det dagen därpå en nitlott mot MP c:a 150 poäng. Något snyggare såg det i alla fall ut i botten efter den 17:e gången. Som framgår av detta avsnitt av tabellen:

1) SZ Sleipner	17	14	0	3	776	28
2) Amiki	16	11	0	5	772	22
————						
11) Force	17	5	0	12	745	10
12) Djurgården	17	5	0	12	745	10

Djurgårdens Idrottsförenings styrelser

ÖVERSTYRELSEN:

Ordförande:	Rudolf Walldén, Tennisvägen 5, 161 51 Bromma, tel. 08/37 99 49 (arbete: 08/743 13 29)
Vice ordförande:	Harry Holmberg, Svartmangatan 24, 111 29 Stockholm, tel. 08/21 40 20 (0764/431 52)
Ställföretr. ordf.:	Gustaf Douglas, Barrstigen 36, 181 62 Lidingö, tel. 08/766 43 90 (08/738 10 00)
Sekreterare:	Karl Liliequist, Skaldeväg. 17, 161 40 Bromma, tel. 08/25 36 99 (0766/441 53)
Skattmästare:	Reine Gustafsson, Gustafsvägen 11 B, 171 49 Solna, tel. 08/82 39 14 (08/743 32 67)
Ledamöter:	Kaj Alm, Örnsätrabacken 110, 127 36 Skärholmen, tel. 08/46 43 41 (08/785 69 29)
	Rolf Theblin, Poppelvägen 20, 161 36 Bromma, tel. 08/80 09 35 (08/785 68 37)
Suppleanter:	Suzanne Dettner/Mathiasson, Vallvägen 26, 125 33 Älvsjö, tel. 08/47 24 56 (08/63 10 00 - 5513)
	Sture Danielsson, Grindsgatan 37 IV, c/o Strand, 116 57 Stockholm, tel. 08/42 50 56 (08/93 05 00)
Adjungerade:	Lennart Öberg, Slätbaksvägen 22, III, 121 64 Johanneshov, tel. 08/81 79 76 (08/43 59 63)
	fotbolls- och ishockeysektionernas resp. ordf. (se namn- och adressuppgift på resp. sektioner).
Ständiga ÖS-medlemmar:	Carl Hjalmar Bodman, Skaldevägen 15, 161 40 Bromma, tel. 08/26 78 27 (08/67 08 80)
	Hugo Caneman, Backvägen 7, Stocksund, tel. 08/85 43 29 (08/14 01 40)
Klubbdirektör:	Bengt Stagman, Åsbacken 30, 161 39 Bromma, tel. 08/25 76 77 (08/21 15 83)

*

ARBETSUTSKOTT (AU):

Rudolf Walldén, Reine Gustafsson, Karl Liliequist, Sture Danielsson.

VALBEREDNING:

Bo Hedvall, Pelle Bergström, Hilding Lövdahl, Hans Troedsson, Sven-Olof Åsbrink

SEKTIONSSTYRELSER:

(Med reservation för ändringar, vilka tillkommit efter denna tidnings tryckläggning, återges här adress- och telefonuppgifter till olika sektionsledare. Kompletta styrelseuppgifter kan fås på kansliet).

BANDY:

Ordf.: Gunnar Dyvik, Lojovägen 13, 181 47 Lidingö, tel. 08/765 56 03 (08/731 10 00).
Vice ordf.: Göran Dahlin, Rådjurstigen 48, 191 46 Sollentuna, tel. 08/96 36 56.
Kassör: Leif Fransson, Platåvägen 7, 175 40 Järfälla, tel. 0758/354 73 (0758/116 25-26).
M. vård: Conny Johansson, Rådjurstigen 2, 191 46 Sollentuna, tel. 36 65 55 (35 62 22).
Sekr.: Ingemar Lundqvist, Lummergången 30, 135 00 Tyresö, tel. 08/742 14 48 (08/22 58 60).
Ledamot: Jan Mårtensson, Upplandsgatan 74, 113 44 Stockholm, tel. 08/33 88 08 (08/22 30 60/379).
Lagledare: Leif Fransson, Platåvägen 7, 175 40 Järfälla, tel. 0758/354 73 (0758/116 26).
Postgiro: 35 92 49 - 0.

BOBSLEIGH:

Ordf.: Ingvar Lindqvist, Valhallavägen 7, 181 32 Lidingö, tel. 08/765 18 62 (08/765 85 53).
Sekr.: Peter Jansson, Krongatan 15 B, 750 02 Uppsala, tel. 018/13 54 30 (08/67 53 49).
Kassör: Bo Andersson, DIF:s kansli, Stadion, tel. 08/21 15 83.
Ledamot: Carl-Erik Eriksson, Kungsberga gård, 170 17 Färentuna, tel. 0756/420 56.
Postgiro: 35 59 19 - 2.

BORDTENNIS

Ordf. och kassör: Lennart Strömfelt, Harpsundsvägen 79, 124 40 Bandhagen, tel. 47 15 81 (67 02 00)
Sekr.: Stellan Johansson, Saltvägen 6, 123 56 Farsta, tel. 94 09 74 (93 00 20)
Tävl.sekr.: Gert Strid, Döbelnsgt. 60, 4 tr, 113 52 Sthlm, tel. 32 20 38 (22 01 00)
Instruktör: Nils-Olof Franklin, Bergsundsgt 7, 117 37 Sthlm, tel. 68 99 13
Postgiro: 50 93 21-6

DJURGÅRDENS IF:S KANSLI

Klocktornet, Stadion
114 33 Stockholm
Postgiro: 5 69 16-0
50 53 22-8 (medlemsregistret)
Telefon: 08/21 15 83
Tider kl. 10.00 – 12.00, 13.00 – 15.00 måndag - torsdag
Tider kl. 10.00 – 12.00 fredagar
Klubbdirektör: Bengt Stagman, Åsbacken 30, 161 39 Bromma. tel. 25 76 77.
Cissie Lagerlöf
Bo Andersson
Margareth Eriksson

Kontaktmän för sektionerna:

Bandy: Karl Liliequist
Bordtennis: Rolf Theblin
Bowling: Kaj Alm
Brottning: Harry Holmberg
Cykel: Harry Holmberg
Fäktning: Gustaf Douglas, Kaj Alm
Handboll: Suzanne Dettner-Mathiasson
Konståkning: Karl Liliequist
Fotboll: Reine Gustafsson, Karl Liliequist
Ishockey: Sture Danielsson, Rolf Theblin
Orientering: Suzanne Dettner-Mathiasson
Slalom: Suzanne Dettner-Mathiasson
Skidor: Sture Danielsson
Squash: Gustaf Douglas
Bobsleigh: Kaj Alm

REVISORER:

Curt Berggrén, Torggatan 8, 112 65 Stockholm, tel. 56 00 80 (24 15 00)
Ingvar Noren, Mössebergsvägen 28, 161 34 Bromma, tel. 25 71 22.
Sven Jansson, Sätragårdsvägen 69, 127 36 Skärholmen, tel. (21 10 36 - 21 10 37)
Suppl.: Anna Dettner, Artemisgatan 21, 115 42 Stockholm.
Bernt Gyllenswärd, Murkelvägen 206, 184 00 Åkersberga, tel. (21 10 36 - 21 10 37).

BOWLING

Ordf.: Jan Tymark, Nybohovsgr 36, 117 44 Sthlm, tel. 19 34 67
Sekr.: Per Gustafsson, Traststigen 27, 150 24 Rönninge, tel. 0753/548 96
Kassör: Bertil Ohlsson, Pyrolavägen 22, 181 61 Lidingö, tel. 766 33 40 (769 20 15)
Vice ordf.: Gösta Ericsson, Persbergsbacken 63, 123 43 Farsta, tel. 94 60 27
Vice sekr.: Leif Törnestam, Sandalmakarb. 9, 126 39 Hägersten
Matr.förv.: Berndt Hånberg, Bygatan 9, 3tr, 171 55 Solna, tel. 82 85 84
SOLNAHALLEN, Solna Centrum
Sektionens adress se sekreterare.
Postgiro: 60 95 31-9

BOXNING

Ordf.: Jonny Persson, Spinnrocksv. 14, 161 34 Bromma, tel. 25 68 54 (23 80 00)
Sekr.: Henrik Bromfält, Sigtunagt 8, 113 22 Sthlm, tel. 30 46 17 (774 00 20)
Kassör: Torsten Almqvist, Sandemarsv 17, 122 40 Enskede, tel. 39 25 77
Vice ordf.: Harry Wolf, Kapellgränd 6A, 116 21 Stockholm, tel. 40 16 52
Vice sekr.: Roger Fröström, Föllingebacken 9, 163 65 Spånga, tel. 760 97 44
Matr.förv.: Martin Pettersson, Stridsbergsv. 40, 163 57 Spånga, tel. 36 10 12
Klubbmästare: Lars Lundstedt, Sandemarsv. 19, 122 40 Enskede, tel. 48 90 35 (83 05 80)
Träningslokal: Centralbadet, Drottninggatan 88, tel. 21 39 16
Postgiro: 45 35 19-1

BROTTNING

Ordf.: Carl-Axel Haglund, Kirunagatan 38, 162 25 Vällingby, tel. 38 44 32 (89 04 20)
Sekr.: Bo Hjulström, Sorögatan 107, 163 41 Spånga, tel. 751 88 02 (751 00 20)
Kassör: Rune Isaksson, Larsbergsv. 14 VI, 181 37 Lidingö, tel. 767 38 35 (767 39 73)
Ledamot: Kent Sånemyr, Vattenledn.v. 57B, 126 34 Hägersten, tel. 19 26 65
Träningslokal: Åkeshovshallen, mån, ons e. kl.17.00 pojkar, tis, tors 18-20.00 äldre pojkar, tel. 87 20 36, 87 17 67
Postgiro: 19 47 24-1

CYKEL

Ordf.: Berndt Banfors, Tidkumesv 15, 191 76 Sollentuna, tel. 754 34 19 (743 28 84)
Sekr.: Anita Carlsson, Skälbyvägen 14, 191 49 Sollentuna, tel. 35 08 54
Kassör: Åke Holm, Larsbergsv. 28, 181 37 Lidingö, tel. 767 32 36 (63 00 00)
Ungdomsledare: Hans Ekholm, tel. 96 16 74, Berthold Helgesson, tel. 751 05 68
Klubblokalen: Sibeliusgången 8, 163 25 Spånga, tel. 751 29 28
Postgiro: 5 55 87-0

FOTBOLL

Ordf.: Leif Forsberg, Sätraväg 16, 180 21 Österskär, tel. 0764/623 60 (63 52 80)
Sekr.: Curt Nyberg, Såningsv 78, 175 45 Järfälla, tel. 0758/166 46 (15 10 30)
Kassör: Bengt Lindbergh, Bjurholmsplan 22, 116 63 Sthlm, tel. 41 13 89 (22 77 20)
Vice ordf.: Sven-Olof Åsbrink, Barrstigen 28, 161 35 Bromma, tel. 25 96 72 (34 94 00)
Ledamöter: Stig Bengtsson, Gyllenstiernsg. 17, 115 26 Sthlm, tel. 67 80 78, Rolf Fransson, Backvägen 20, 175 40 Järfälla, tel. 0758/343 67 (96 05 65), Olle Pettersson, Öregrundsgt 4, 115 38 Sthlm, tel. 67 81 97 (31 63 80)
Tränare: Bengt Persson, Svärdsliljev. 79, 162 43 Vällingby, tel. 89 19 52
Lagledare: Olle Hellström, Sandfjärdsgt 10, 121 70 Johanneshov, tel. 81 28 78 (24 42 95)
Matr.förv.: Stig Annerhög, Multrågången 18, 162 28 Vällingby, tel. 37 77 53 (34 30 65)
Läkare: Christian Åkermark, Birjer Jarlsgt 106A, 114 20 Sthlm, tel. 15 78 80 (746 23 15)
Massör: Rolf Asp, Bergsvägen 19, 141 71 Huddinge, tel. 97 40 26
Sjukgymnast: Dan Wallin, S:t Eriksgatan 48, 112 34 Stockholm, tel. 51 51 09 (30 70 68)
Postgiro: 35 37 30-5

*

Ungdomsfotbollen: Hjorthagen, Box 39007, 100 54 Sthlm 39, tel. 60 61 07
Postgiro: 19 99 39-0 (ungdomsfotbollen)

FÄKTNING

Ordf.: Oscar Bernadotte, Frötuna Gård, 740 53 Rasbo, tel. 018/36 80 00 (018/36 80 01)
Sekr.: Göran Andersson, c/o Johansson, Karlbergsvägen 27B, 113 27 Sthlm, tel. 31 72 12
Kassör: Stefan Pahlefors, Östermalmsgt 3, 114 24 Sthlm, tel. 10 02 08
Vice ordf.: Gunnar Friberg, Torstenssonsgt 6A, 114 56 Sthlm, tel. 61 72 09 (22 50 00)
Fäktmästare: Bela Rerrich, Bällstav 205, 161 52 Bromma, tel. 37 05 56
Fäktsalen: Artemisgatan 17, 115 42 Sthlm, tel. 67 14 64
Sektionens postadress: DIF:s Fäktsektion, Box 39036, 100 54 Sthlm 39
Postgiro: 60 43 60-8

HANDBOLL

Ordf.: Lars Troedsson, Källängsv 47, 181 44 Lidingö, tel. 84 32 34 (20 38 88)
Sekr.: Siw Johansson, Tomtbergav 207, 145 72 Norsborg, tel. 0753/719 35
Kassör: Hans Thor, Stagvägen 4, 133 00 Saltsjöbaden, tel. 717 73 77 (763 64 33)
Ledamöter: Bengt Carlsson, Klarabergsv 10B, 136 66 Handen, tel. 777 24 40 (93 05 00), Elisabeth Pettersson, Husabyv 1. 1tr, 126 50 Hägersten, tel. 19 26 16 (15 87 40), Margareta Tokics, Backvindeln 73, 126 57 Hägersten, tel. 46 20 99
Postgiro: 60 03 41-2

ISHOCKEY

Ordf.: Per Bergström, Ludvigsbergsgt 33, 117 26 Sthlm, tel. 84 99 55 (13 09 00)
Sekr.: Mats Dahl, Drottninggt 77, 111 60 Sthlm, tel. 21 92 86 (781 80 51)
Kassör: Bernt-Olov Wallgren, Götgatan 4, 172 30 Sundbyberg, tel. 98 38 99 (730 00 30)
Kontaktman: Hans Swedberg, Dejegatan 2, 123 41 Farsta, tel. 64 64 15 (50 80 50)
Tränare: Hans Mild, Åsögatan 90, 116 24 Sthlm, tel 43 95 33 (27 26 10)
Lagledare: Lennart Ljungqvist, Tomtbergav. 110, 145 59 Norsborg, tel. 0753/799 01
Ledamöter: Lars Björn, Grindstuvägen 35, 161 35 Bromma, tel. 25 36 56 (25 99 65)
Lars Lindgren, Rökubbsgt 6, 115 28 Sthlm, tel. 61 95 53 (34 96 10), Roland Lindgren, Gösta Ekmansv 17, 126 54 Hägersten, tel. 46 87 95 (81 01 60)
Repr. för u-sekt.: Björn Berg, Vallavägen 43, 136 41 Handen, tel. 777 32 20 (777 39 37)
Hedersledamot: Ulf Adelsohn, Hornsgatan 88, 117 21 Sthlm, tel. 84 22 61 (54 05 00)
DIF:s omkl.rum Hovet tel. 48 34 70
Isstadions exp., tel. 39 27 47
Biljettbeställning Isstadion, tel. 59 55 33
Sektionens postadress: Box 7157, 103 83 Stockholm
Hans Swedbergs postadress: Box 8073, 104 20 Stockholm 8
Postgiro: 65 05 84-6

ISHOCKEY · UNGDOM

Ordf.: Björn Berg, Vallavägen 43, 136 41 Handen, tel. 777 32 20 (777 39 37)
Sekr.: Kjell Wilkert, Södra Långgt 19, 171 49 Solna, tel. 83 13 04
Kassör: Conny Igelmo, Folkungagt 107, 116 30 Sthlm, tel. 40 68 27 (82 02 30)
Tränare juniorer: Lars-Gunnar Jansson, Nåttaröv. 22, 132 00 Saltsjöbaden, tel. 717 57 97 (24 25 40)
Lagledare: Björn Rylander, Kungsholmstorg 179, 112 48 Sthlm, tel. 54 87 92 (30 61 48)
Roger Bothen, Sig. Ringsgt 14, 126 51 Hägersten, tel. 19 88 00
Harald Hedengren, Lammholmsbacken 154, 127 43 Skärholmen, tel. 740 00 58 (63 50 00)
Matr.förv.: Anders Kellerstam, Ålgrytev. 234, 127 31 Skärholmen, tel. 88 20 62
Postgiro: 40 05 52-6

KONSTÅKNING

Ordf.: Allan Ögren, Högbergsgt 18, 116 20 Sthlm, tel. 41 14 87
Sekr.: Helena Oxelgren, Fyrskeppsv. 33, 121 54 Johanneshov, tel. 59 11 08
Kassör: Gun Jansson, Skebokvarnsv 215, 124 35 Bandhagen, tel. 47 72 32
Vice ordf.: Kenneth Gustafsson, Blåklintsvägen 21B, 142 00 Trångsund, tel. 771 11 36
Ledamöter: Margareta Alerius, Box 2065, 191 20 Sollentuna, tel. 35 22 66 (tfn-tid 18.00 – 19.00), Carina Johansson, Lövdalsvägen 25, 141 41 Huddinge, tel. 711 91 51, Nadja Magnusson, Torsviksvägen 41, 181 34 Lidingö, tel. 765 92 07
Postgiro: 60 97 05-9

ORIENTERING

Ordf.: Lars-Erik Forsberg, Klarabergsv 6A, 136 66 Handen, tel. 777 39 64 (738 33 91)
Sekr.: Bertil Wiström, Båtholmsbacken 2, 127 42 Skärholmen, tel. 710 49 02
Kassör: Hans Gustafsson, Eklidsgränd 17, 123 46 Farsta, tel. 93 21 90 (23 46 30)
Postgiro: 35 76 37-8

SKIDOR

Ordf.: Karl-Harry Karlsson, Utkiksbacken 22, 117 47 Sthlm, tel. 45 68 17 (744 30 01-02-03)
Sekr. längd: Ingemar Sundberg, Bosöns I.F.S, 181 90 Lidingö, tel. före 18.30 767 01 20, efter 18.30 tel. 767 01 24
Sekr. backe: Christer Windh, Fjugränd 24, 175 45 Järfälla, tel. 0758/306 24 (0758/133 10)
Kassör: Sune Hall, Johan Enbergsv 1, 171 62 Solna, tel. 27 38 68 (49 89 80)
Postgiro: 60 64 70-3

SLALOM

Ordf.: Matts Wassdahl, Lustigkullavägen 2, 4tr, 117 45 Sthlm, tel. 744 33 11 (68 01 10)
Sekr.: Marianne Wigers, Glanshammarsgt 49, 124 46 Bandhagen, tel. 99 46 50 (97 02 55)
Kassör: Hans Stendahl, Bäckvägen 64, 126 47 Hägersten, tel. 744 24 34 (84 18 30)
Träningsledare: Jan Sjöstedt, Panelvägen 17, 122 44 Enskede, tel. 64 44 21 (25 71 16)
Backkommitten: Bert Ackered, Älta Strandväg 51, 130 12 Älta, tel. 773 21 36
Lars-Erik Pettersson, Domherrestigen 19, 150 24 Rönninge, tel. 0753/549 86 (24 30 80)
Postgiro: 19 32 64-9

SQUASH

Ordf.: Gunnar Balfe, Professorsl. 35, 104 05 Sthlm, tel. 15 38 21
Sekr.: Curt Malmsten, Karlbergsv 65, 113 35 Sthlm, tel. 30 96 01 (34 05 60)
Kassör: Rolf Karlsson, Hagalundsgt 27, 12tr, 171 51 Solna, tel. 83 39 07 (781 82 32)
Uno Larsson, Erikslundsv 172, 183 44 Täby, tel. 0762/500 10, Cecilia Rydman, Rådmansgatan 25, 114 25 Sthlm, tel. 11 86 81 (730 03 00), Kjell Westberg, Tornstigen 20B, 172 34 Sundbyberg, tel. 29 99 43 (84 53 78)
Squashhallen: Kampementshallen, Sehlstedtsgt 17, 115 28 Sthlm, tel. 61 75 60
Hallen öppen för alla medlemmar söndagar kl. 17.30 – 22.00
Postgiro: 33 96-9

SEKTIONER I MALPÅSAR

DAMIDROTT
Postgiro: 50 22 11-6

TENNIS
Postgiro: 37 57-2

CURLING
Postgiro: 40 48 63-3

BASKETBOLL
Postgiro: 33 71-2

VOLLEYBOLL
Postgiro: 33 82-9

SÄLLSKAPET GAMLA DJURGÅRDARE

Ordf.: Karl Liliequist, Skaldevägen 17, 161 40 Bromma, tel. 25 36 99 (0766/441 53).
Sekr.: Gunnar Wåhlberg, Vinterbrinksvägen 31, 133 00 Saltsjöbaden, tel. 717 34 24 (717 25 00).
Kassör: Bertil Petersson, Siggebovägen 2, 181 33 Lidingö, tel. 08/767 13 03
Suppleant: Hilding Lövdahl, Grefmagnigatan 12, III, 114 55 Stockholm, tel. 08/62 97 04 (08/ 67 98 00).
Klubbmästare: Anna Dettner, Artemisgatan 21, 115 42 Stockholm, tel. 08/62 47 24 (0157/ 134 32).
Postgiro: 19 78 95-6.

SUPPORTERS CLUB

Ordf.: Sven Öberg, Stockholmsv 60C, 181 42 Lidingö, tel. 765 46 16
Vice ordf.: Åsa Caris, Kostervägen 18, 181 35 Lidingö, tel. 765 55 13 (765 25 85)
Kassör: Bertil Petersson, Siggebovägen 2, 181 33 Lidingö, tel. 767 13 03
Sekr.: Gustaf Rystedt, Döbelnsgt 64, 113 52 Sthlm, tel. 34 54 00
Sektionens adress: Box 21 111, 100 31 Stockholm 21
Postgiro: 35 21 20-0

GLÖM INTE!

att meddela din nya adress och telefon om du bytt bostad (sådant händer ju!).
Glöm inte heller personnummer och postnummer.
Skriv då ett vykort – ring inte – till

Djurgårdens IF
Stadion
114 33 STOCKHOLM

Han skrev:
Kalle Liliequist

Han förmedlade:
Rolf Theblin

Han betalade:
Reine Gustafsson

Lås dygnet runt

Hornsgatan 61, tel: 69 60 70
Upplandsgatan 62, tel: 32 80 35
Malmvägen 10, Sollentuna, tel: 96 87 88

JOUR DYGNET RUNT
Tel: 63 92 00
Öppet vardagar: 9 – 18
lördagar 9 – 13

CANADA KÖKET AB

HAGALUNDSGATAN 38 A BOX 3044, 171 03 SOLNA TEL. 08-82 00 80
KUNGSGATAN 35 111 56 STOCKHOLM TEL. 08-20 45 43

●Exklusiva kökssnickerier • Arkitekthjälp
●Förmånliga priser • Garderobsinreden
●Hushållsmaskiner av de flesta fabrikat

Med bostadsrätt i HSB får du möjligheter som ingen hyresvärd kan erbjuda.

Bostadsrätten är inte tidsbegränsad som ett hyresavtal.
Den fungerar istället som ett kollektivt ägande. Din bostad får du själv bestämma över.
Bomiljön och alla gemensamma utrymmen bestämmer du över tillsammans med dina granar i föreningen. Dessutom har du möjlighet att påverka servicen och dina boendekostnader.
Har du bostadsrätt i HSB kan ingen annan tjäna på att du bor. Din insats ger botrygghet och lägre boendekostnader i det långa loppet.
Dessutom ger den möjligheter till en rikare fritid i fin gemenskap.
Satsa på HSB. Du med.

HSB skapar botrivsel.

HSB STOCKHOLM, Fleminggatan 41, 104 20 Stockholm, tel 785 30 00

EN FIGHTER I MINIATYRFORMAT

Lasse Stenbäck, 1977 års stora överraskning på fotbollsfronten, är en fighter på fotbollsplanen trots att hans format inte är samma slag som fullvuxna människor av Tommy Berggrens och Sven Lindmans modell. Men Lasse är snabb, hård och framför allt orädd, och det gör att han oftast vinner närkamperna. Som till exempel på den här bilden, där han i duell med Östers Tommy Evesson plockar åt sig bollen. Inget frökenlir här inte!

DJURGÅRDAREN, Årgång 1978

CEO-tryck ab, Sthlm 03.7